

Giới thiệu Đại Thiếu Gia Tôi Ghét Anh

Thể loại : ngôn tình

Bút danh: Mooca.

Số chương: 150 chương chính văn+ 15 ngoại truyện.

Câu chuyện tình yêu giữa anh em trai cùng với một cô gái, nhưng trái tim cô sẽ thuộc về ai? Mời các bạn đón đọc.

" Anh hai oi em và Tiểu Hạ sẽ kết hôn vào tháng tới anh nhớ bay về sớm nhé còn giúp em thu xếp nữa. Chờ anh!- Thiên Kỳ"

Bộp.. Chiếc điện thoại rơi xuống đất sau đó là tiếng vỡ của chiếc bình sứ,laptop,căn phòng tổng tài hỗn độn rồi tung lên.

"Xem ra tôi không thể thả em chạy rong mãi rồi, Thẩm Tiên Hạ"" Thiên Hàn trầm mặc đứng ngoài cửa sổ tầng 84 của công ti nhìn xuống biển người tấp nập ngoài kia khẽ cười.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiếu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1: Thiên Hàn quay về

Đại Thiếu Gia Tôi Ghét Anh

Chap 1 Thiên Hàn Quay Về.

Tại sân bay Thượng Hải...

Một người đàn ông cao khoảng 1m85 đang giẫm từng bước ra ngoài, anh ta vừa đáp máy bay về Trung Quốc sau 2 tháng công tác ở California.

Anh ta 32 tuổi là người thừa kế của tập đoàn đá quý lớn nhất châu Á và giữ một vị thế quan trọng trong thị trường châu Âu. Anh ta còn thu mua bất động sản và đầu tư nước ngoài.

Dáng người vô cùng hoàn hảo với bộ vest đen lịch lãm, một tay bỏ vào trong túi quần còn tay kia chỉnh lại chiếc caravat,ngón tay thon dài lượn lên chiếc râm hiệu Chopard De Rigo Vision(*)

chiếc kính đắt giá trên thế giới. Đứng đầu là chiếc kính trị giá khoảng 408.000 USD (hơn 9 tỷ đồng) thuộc về nhà sản xuất mắt kính cao cấp của Thụy Sĩ - Chopard De Rigo. Mẫu kính này được gắn 51 viên kim cương, mỗi viên có trọng lượng 4 carat, cùng biểu tượng của hãng được chế tác từ kim cương. Bên cạnh đó, gọng kính không chỉ được đúc từ vàng 24k mà còn cần thêm nhiều viên vàng nhỏ để tạo nên vẻ lấp lánh đặc biệt.

Gương mặt của mỹ nam là đây: ngũ quan rõ ràng,đôi mắt thâm sâu nhưng chẳng thèm nhìn ai và nếu chẳng may bắt gặp ánh mắt anh ta nhìn bạn thì sẽ khiến bạn hồn bay phách lạc đi tận đến trời xanh thẳng đến thiên đường luôn á. Hai cánh môi mỏng khẽ nhếch lên trông mị hoặc và quyến rũ.Làn da mịn mịn khiến phụ nữ phải ghen tị. Anh ta toát ra vẻ lạnh lùng vô đối khiến người khác chẳng dám đến gần,điều đáng nói là chẳng bao giờ anh nương tay với bất kì một ai cản đường anh khiến tất cả họ phải bần cùng không có con đường sống - đó là Thiên Hàn.

Anh đối với ai cũng vậy thôi.

Nhưng đối với người con gái anh yêu thì rất dịu dàng,biết dồn nén cảm xúc,cổ giầu tình yêu anh dành cho cô đến một ngày chẳng thể giấu được nữa... Anh bỏ hết công việc bên Cali để trở về dành lại cô- Thẩm Tiên Hạ.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiếu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Thẩm Tiên Hạ có đối thủ

Đại Thiếu Gia Tôi Ghét Anh

Chap 2 Thảm Tiên Hạ có đôi thủ

Một chiếc Lamborghini Aventador màu đen đang đỗ tại một trường đại học, có một người đàn ông tựa trên lưng xe đáng người hoàn hảo ngẩng quan rõ ràng lâu lâu lại xem chiếc đồng hồ. Bỗng có một cô gái đến gần anh, cô ta mặc trên người chiếc váy màu hồng phấn mái tóc lượn sóng, bờ môi cong quyến rũ buông ra giọng nói ngọt như mật rót vào tai anh "Chào anh Thiên Kỳ, may quá hôm nay được gặp anh hazz làm bác sỹ có khác nha mỗi lần muốn gặp anh thật là khó đấy" "Vừa nói à vừa khoác tay anh vô cùng thân mật như một đôi tình nhân.

Thiên Kỳ nhẹ nhàng gỡ tay mình ra " Hà Mỹ Mỹ em bay qua đây làm gì nữa vậy, lại trốn học đi tìm anh nữa à, hử "

" Em không trốn qua đây thì làm sao biết được anh giấu em kết hôn với con Thảm Tiên Hạ kia chứ "

" Sau này gọi Thảm Tiên Hạ là chị, nghe chưa " Thiên Kỳ gỡ nhẹ vào trán của Hà Mỹ Mỹ, anh biết cô rất thích anh nhưng vì muốn ở cạnh anh đành nên cố gắng xem anh là anh trai.

Hà Mỹ Mỹ nhiều lần tỏ tình với anh nhưng anh lại đem lòng yêu Thảm Tiên Hạ nên Hà Mỹ Mỹ trong lòng đã bỏ cuộc từ lâu. Thế nhưng, cô không thể chấp nhận anh thuộc về kẻ khác và cô quyết tâm giành lại anh.

Từ cổng trường..

" Thật nể phục bà đây Thảm Tiên Hạ hihi cao tay gạt được ông chồng là bác sỹ tài năng lại là viện trưởng nữa cơ chứ "

" Đừng đùa nữa Ái Tâm mình nghĩ việc này còn quá sớm không hiểu sao anh ấy lại thúc ép mình kết hôn gấp gấp đến vậy khi mình còn chưa kịp mà chuẩn bị "

Thảm Tiên Hạ đưa đôi mắt trong veo nhìn cô bạn thân rồi chớp chớp, bờ môi vênh lên trông thật đáng yêu.

" Nếu mình là đàn ông thì mình sẽ yêu cậu chết mất, Hạ Hạ ơi "

Ái Tâm ngừng lại một chút rồi bật cười, lắc lắc cánh tay Thảm Tiên Hạ " Haha Minh chắc là do anh ta sợ mất cậu rồi, tiểu yêu tinh cậu nên giữ chặt cậu ta đấy người ta uu tú vậy lấy cậu ta về là cậu tu mấy kiếp rồi, xem mình nè có ai thêm ngó đâu! "

Ái Tâm vừa nói vừa cười không hề để ý Thảm Tiên Hạ đang nhìn chằm chằm về chiếc Lamborghini Aventador màu xanh xám bóng loáng và một đôi trai gái đang trò chuyện vui vẻ.

"Đó là hôn phu của cậu mà còn con ả kia là ai chứ? ""

" Về thôi! Cậu chờ mình về đi " Thảm Tiên Hạ nhẹ nhàng nói nhưng từ lâu đã rời mắt khỏi hai người bọn họ rồi.

" Nhưng.. nhưng Hạ Hạ cậu bỏ qua dễ dàng như vậy sao? Hà "

" ừm, mình không thích Hà Mỹ Mỹ cho lắm cứ để cô ta nói chuyện với Thiên Kỳ đi. Còn Thiên Kỳ mình không kết hôn với hửn nữa đâu! Hửn dám không nghe lời mình.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiểu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2-2: Giới thiệu nhân vật

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Thiên Hàn- 32 tuổi,boss hung dữ tàn nhẫn, độc ác nhưng rất dịu dàng ôn nhu với người anh đề tâm. Âm thầm quan tâm và bảo vệ cô- Thẩm Tiên Hạ.

Cao 1m89

Thẩm Tiên Hạ-20 tuổi, sinh viên năm hai đại học bách khoa.

Cao 1m60

Dịu dàng, lạnh lùng, là một đại mỹ nhân vô cùng xinh đẹp.

Gia cảnh: bình thường.

Thiên Kỳ- 27 tuổi, bác sỹ (viện trưởng)

Cao 1m86

Nóng tính, mạnh mẽ, thông minh và ghen bất chấp.

Ái Tâm 20 tuổi - sinh viên (bạn thân Thẩm Tiên Hạ)

Cao 1m67

Ngây thơ, trong sáng, xinh đẹp.

Bạn hàng xóm của Thẩm Tiên Hạ là thanh mai trúc mã cùng nhau lớn lên như hai chị em ruột.

Gia cảnh: bình thường.

□

Hà Mỹ Mỹ- 22 tuổi là sinh viên đại học Anh Quốc.

Cao 1m71

Quyến rũ, đại tiểu thư và là con cưng của ông trùm hắc đạo Hà Mỹ Ngân.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiếu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 3: Tai nạn

Đại Thiếu Gia Tôi Ghét Anh

Chap 3 Tai nạn

- "Thưa chủ tịch đây là tài liệu ngài cần!"

Cô thư kí bước đến gần bàn làm việc của chủ tịch Thiên Hàn. Boss mới về nước thì đã đến công ti và sa thải hơn 70 nhân viên lớn nhỏ. Lúc này anh đang bắt chéo chân, xoa xoa mi tâm hơi hột xua tay bảo cô ta đi boss oai phong lẫm liệt toát ra vẻ vương giả cảm- gần. Cô thư kí cúi đầu nhanh nhẹn đi ra ngoài.

Anh hiện giờ trông rất mệt mỏi không biết nên làm gì để cô là của anh, mãi mãi là của anh. Anh đối với mọi người đều vô tâm, nhưng từ khi cô xuất hiện thì lòng anh đầy rẫy những nỗi lo lắng bất an không kiểm soát được bản thân hơn nữa anh không phòng bị để cô càng ngày càng đến gần và xâm chiếm mọi góc ngách trong trái tim anh.

Trong lòng anh cô đã mọc rễ rồi, rễ ngày một bám càng chắc và nếu anh chặt đi thì sẽ rất rất đau.

Anh cố gắng giấu đi tình cảm của mình trước mặt cô và mọi người, vì thế anh cứ xem cô là không khí và toát ra mùi vị lạnh lùng khi ở gần cô. Thế nhưng yêu vẫn là yêu không thể trói được lòng mình mà càng muốn nắm thật chặt cô để cô là của anh.

Dòng suy nghĩ miên man bỗng chốc lờ đi, ánh mắt Thiên Hàn liếc sang sấp tài liệu và trong đó là hình ảnh của cô trong sáu tháng qua...

Anh công tác tại Cali sáu tháng trong những ngày tháng ấy không lúc nào anh không nghĩ về cô, nhớ cô đến phát điên mà trút giận lên các cô đồng và nhân viên công ty.

Trong sáu tháng này cô gầy đi nhiều, cô luôn nghĩ mình là người máy hay sao chứ? Học xong lại đến bệnh viện chăm sóc mẹ xong rồi lại đến siêu thị bán hàng, tối đến rồi vẫn đi chạy bàn quán nước. Thuộc hạ của anh bảo nhiều đêm cô thức trắng để học bài đường như không có thời gian để nghỉ ngơi. Thiên Kỳ bận bịu công việc, nhất là mới đây hần được lên chức viện trưởng, công việc ngày càng nhiều không có thời gian chăm sóc cô vậy mà còn định kết hôn sao? Để bạn gái ở ngoài kia làm việc như cô máy hần có biết không? Hần có đau lòng không?

Tim anh như hàng vạn cây kim châm đâm vào đau lắm, rất rất đau. Từng mũi cứ đâm vào khiến trái tim anh tê liệt.

Thiên Hàn bước ra ngoài tiếp đó là chiếc siêu xe màu đen của anh vụt như bay trên lộ lớn...

đường phân cách

Trên con đường dài và rộng lớn chiếc xe SH nhẹ nhàng lăn bánh. Trên xe có hai giai nhân đang trò chuyện vui vẻ đó là Thẩm Tiên Hạ và Ái Tâm. Thấy tiếng chuông điện thoại reo nhưng Thẩm Tiên Hạ không thèm bắt máy mà vẫn ngồi vô tư sau lưng cô đọc tiểu thuyết. Ái Tâm nhẹ nhàng nói với vẻ mặt quan tâm.

"Cậu làm vậy thật áy náy lắm í dù sao anh ta cũng đến để đưa cậu về mà "

"Mình muốn vào bệnh viện thăm mẹ à lát nữa cậu chờ mình đi làm ha!" Thẩm Tiên Hạ không mấy quan tâm mà ánh mắt cứ chăm chăm vào cuốn tiểu thuyết.

"Ok nhưng mình hỏi câu này cậu phải trả lời thật lòng đấy" Ái Tâm lo lắng đề nghị.

"Mình đã bao giờ dối cậu?" Thẩm Tiên Hạ nhét cuốn tiểu thuyết vào túi, vòng tay trước ngực chờ đợi câu hỏi của nhỏ bạn. Hazz làm gì mà cậu ta tỏ vẻ căng thẳng quá vậy.

"Cậu có thật sự yêu Thiên Kỳ không hay là cậu muốn có chi phí chữa bệnh cho mẹ cậu mới làm bạn gái của anh ta, còn nữa trong 4 năm qua cậu có thật sự hạnh phúc không khi có ông bạn trai là " ông hoàng ghen tuông " "

Ái Tâm nói tràng lang ra những dòng suy nghĩ mà bấy lâu mình bắt an.

"Nếu vậy thì đã sao? Cậu nghĩ tiền lương của mình thì có thể giúp gì cho mẹ mình?" Dừng một lúc Thẩm Tiên Hạ nói tiếp " Tiền của mình làm việc hai tháng mới đủ cho mẹ uống thuốc một ngày, nói mình biết đi ngoài việc làm bạn gái người giàu ra thì mình còn có thể làm gì khác? Ít ra Thiên Kỳ rất yêu và tôn trọng mình"

"Cậu làm vậy mình thấy oan uổng cho Thiên Kỳ, hần rất yêu cậu cơ mà!"

"Mình cũng yêu anh ấy mà, cậu nghĩ mình lừa tình lừa tiền Thiên Kỳ à? Không phải nha, đến lúc có công việc ổn định mình sẽ trả cả vốn lẫn lời cho anh ấy " Thẩm Tiên Hạ bật cười sặc sụa cô bạn này thật ngây thơ nha.

"Cậu đấy thật là chẳng thèm quan tâm đến Thiên Kỳ gì cả mình chỉ có ý tốt thôi, cậu thôi thôi cái bản tính lạnh lùng máu sói kia đi ha."

Ái Tâm trêu ghẹo, phân tâm suy nghĩ chuyện của Thẩm Tiên Hạ mà vô ý va vào chiếc Lamborghini Aventador đen sáng loáng. Mất chữ A mồm chữ O

" Á "

"Á"

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiểu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 4: Anh yêu em

Đại Thiếu Gia Tôi Ghét Anh

Chap 4 "Wo ai ni"

Thẩm Tiên Hạ ngã xuống nằm trên người của Ái Tâm. Ái Tâm cố sức ngồi dậy để dìu Thẩm Tiên Hạ đứng lên nhưng cúi xuống thấy đôi giày đen bóng trước mặt bất chợt ngẩng đầu lên nhìn...

Oái oái đẹp quá đi chết mất thôi!

Người đàn ông này bế Thẩm Tiên Hạ đi vào trong xe đóng cửa lại và xe lao đi mất hút.

"Á...Á mình quên mất..Anh ta là ai?.. Á trời ơi sao mình để hấn bế Thẩm Tiên Hạ đi chứ"

Ái Tâm nhéo vào mặt cô rồi đau tay chấp lại mà lẩm bẩm "Lạy chúa! Chúa ơi chúa tha cái tội mê trai đẹp của con nhé và bảo vệ cho con nhỏ bạn của con nữa vì hiện giờ con chẳng biết phải làm gì nữa, A men"

_____ đường phân cách _____

Thẩm Tiên Hạ đang nằm trên chiếc giường rộng lớn ngủ vô tư và thoang thoang mùi xạ hương mát mát. Lạ thật mùi này càng ngày càng đậm hơn, gương mặt cô bị một hơi thở phả vào mà nóng lên, chớp mắt đã đỏ lên nhìn thật đáng yêu.

Sau đó có cái gì mềm mại áp vào môi cô nhẹ nhàng mút lấy đi dưỡng khí của cô. Nụ hôn này thật thích nha, thích nhất là mùi xạ hương cứ luôn phả vào mũi cô thật dễ chịu. Khoan đã! Hôn sao? Cái gì? Cô đang mơ hay là hiện thực vậy? Mờ đôi mắt bỏ câu trong veo ra, cả người Cô cứng đờ. Là anh - Thiên Hàn.

Thẩm Tiên Hạ đưa tay đẩy Thiên Hàn ra, nụ hôn vừa rồi là do anh không kiềm chế được tình cảm mà mất không chế hôn cô. Nhìn đôi môi đỏ mọng, má phím hồng làm anh mất tự chủ mà hôn không ngờ bắt đầu hôn thì dễ dàng mà dứt ra thì không dễ chút nào. Cái cảm giác lưu luyến ra sao thì anh thực sự đã hiểu.

Thẩm Tiên Hạ bắt ngờ kéo chân ra chạy ra ngoài nhưng bị một cánh tay kéo lại, Thẩm Tiên Hạ rơi vào vòm ngực của anh không có cách thoát thân.

Thiên Hàn thấy cô đi thì hết hoảng, vừa nãy định chỉ giúp cô xoa thuốc nhưng không tự chủ mà hôn cô.

"Tôi đụng vào xe em nên em bị ngất xỉu... Tôi..

"Anh hôn tôi? " anh bị cô cắt lời trừng mắt hỏi tội.

"Tôi không cố ý,ngồi xuống tôi xoa thuốc giúp em! " Thiên Hàn có chút lúng túng trả lời như kẻ vụng trộm bị bắt tại chỗ.

"Không cần!" Thẩm Tiên Hạ hất tay của anh ra cự tuyệt bước ra ngoài.

Thẩm Tiên Hạ vừa vặn chốt cửa ra ngoài thì bị Thiên Hàn bế xốc lên ném xuống giường.

"Buông ra! Anh muốn gì? Tôi nói cho anh biết tôi không bỏ qua việc này đâu... Tôi.. Tôi!"

Thẩm Tiên Hạ bị môi của Thiên Hàn chặn lại không nói thêm được gì mà khép cánh môi lại, im lặng không dám nói gì thêm.

Thiên Hàn nhẹ nhàng xoa thuốc vào cánh tay, bàn chân cho cô, môi mọng lại thối thối sợ sẽ khiến cô đau. Tự trách bản thân nếu anh không tự mình lấy xe thì cô đã không như thế này, lại vô ý khiến cô bị thương.

Cũng đã xong, cô lại chìm vào giấc ngủ. Có lẽ, cô quá mệt vì làm việc ở ngoài rồi.

Anh thở dài... Đứng lên đắp chăn cho cô rồi nhẹ nhàng hôn lên trán cô. Lùi 1 bước anh bước chậm rãi ra ngoài đóng cửa lại.

"Anh yêu em, Thẩm Tiên Hạ! "

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiếu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5: Mất tích

Đại thiếu gia tôi ghét anh

Chap 5 Mất tích

Thiên Hàn bước xuống lầu, phía dưới phòng khách có một người đàn ông trung niên đang ngồi ở đó thấy Thiên Hàn chậm rãi bước xuống ông vội và đứng lên cung kính.

" Cô ấy thế nào? "

Thiên Hàn bắt chéo chân, đôi mắt chim ưng nhìn ông dò xét. Quả thực anh rất lo lắng nhưng giả vờ hỏi qua loa để người khác không chú ý.

" Thừa Thiên tiên sinh Thẩm tiểu thư bị suy nhược cơ thể, làm việc quá độ lại bị tai nạn bất ngờ nên nhất thời bị ngất. Tôi đã tìm thuốc cho cô Thẩm, đợi lát nữa tôi sẽ truyền dịch cho cô ấy."

Thiên Hàn không nói gì, điềm nhiên rời phòng khách đến gara lấy một chiếc Lamborghini Aventador màu xám bạc phóng như bay ra khỏi sân của biệt thự Đế Vương. Anh đang có cuộc hẹn quan trọng từ nửa tiếng trước, Thiên Kỳ gọi anh đến để giúp cậu ta chọn nhẫn cưới. Thủ thật chuyện của Thẩm Tiên Hạ anh cũng không hiểu nổi mình một mặt giúp em trai còn một mặt lại giấu Thẩm Tiên Hạ sau lưng âm thầm che chắn bảo vệ cô.

Xem ra đã đến lúc anh phải lựa chọn.

Thiên Kỳ đang ở cửa hàng đá quý của Thiên gia nhìn chăm chú chiếc nhẫn nằm trên tay, mê mê xem tỉ mỉ nhưng vẫn lắc đầu không hài lòng. Đây không biết là chiếc nhẫn thứ bao nhiêu được nhân viên lấy ra nào là đá quý lấp lánh, nào là kim cương sáng loáng đến chói mắt anh vẫn nói " không hợp" hay " quá sến " hay là " thật ấu trĩ". Nhân viên rút từng hộp mở hộp ra nhìn, người ta đồn quả không sai " nhị thiếu gia Thiên Kỳ là một quái vật bình phẩm rất khó tính" Tài hoa, thông minh, giàu có, diện mạo xuất chúng nhưng lại vô cùng khó tính, cực đoan, gia trưởng máu lạnh, trái tim băng sắt, xem người như cỏ rác. Anh vậy mà đích thân đi chọn nhẫn cưới? Ai cũng nói rằng Thiên Kỳ là người cuồng công việc, không vì những chuyện nhỏ linh tinh mà bỏ thời gian vô bổ.

" Vẫn chưa chọn được sao? "

Hình ảnh này đập vào mắt của Thiên Hàn, con người đen nhánh chất chứa tia máu lạnh lùng ít có. Bàn tay siết chặt không có ý định gỡ ra.

"Anh nên cho vài nhân viên thiết kế về nhà tịnh dưỡng đi, cho nghỉ hưu sớm một chút vào..áp lực công việc sẽ khó mà tạo ra sản phẩm tốt "

Vừa thấy anh trai anh lộ ra vẻ vui mừng khó thấy. Bấy lâu nay anh vẫn không hài lòng với cách làm việc của anh trai vừa lúc không chọn được nhẫn Thiên Kỳ đem suy nghĩ mình nói ra hết.

" Chọn nhẫn cưới đừng nhìn vào nét bề ngoài mà chọn mà hãy đọc lên từng ý nghĩa của nó." anh im lặng chút rồi nói tiếp " Tâm trạng không tốt thì không nên chọn, để bữa khác đi"

Nghe được câu nói này của anh, Thiên Kỳ gật đầu cười cười " Anh làm gì ở Cali đến những sáu tháng thế, em thật không hiểu anh giao cho nhân viên là được rồi, hà tất gì phải tự mình giải quyết chứ"

"Đó là cách tốt nhất rồi, anh không thể chịu nổi mỗi ngày nhìn em hằng ngày tay trong tay với cô ấy"

Thiên Hàn bỏ đi là vì sáu tháng trước là lễ đính hôn của Thiên Kỳ và Thẩm Tiên Hạ. Sau khi dự tiệc "chia vui" cùng em trai anh đã uống say, uống đến không biết trời đất mà nhốt mình trong phòng gần một tuần sau đó liền sang Cali.

Thấy Thiên Hàn im lặng Thiên Kỳ cũng không nói gì, hai người đứng gần nhau đứng là hai đại mỹ nam khiến mọi người xung quanh không rời mắt khỏi họ " hai người đàn ông hoàng kim" này nếu chị em nào may mắn vót được một người trong số họ sẽ biến thành phượng hoàng. Phu nhân của nhị thiếu thì tiếng tăm lừng lẫy trong ngoài đều là " ngọc quý". Làm đại phu nhân thì hô mưa gọi gió" nâng như trứng hứng như hoa".

Bỗng điện thoại ha người bắt ngờ cùng vang lên nhưng nội dung chỉ có về một người.

" A lo Ái Tâm, tôi nghe"

" sorry so much, Thiên Kỳ à Thẩm Tiên Hạ mất tích rồi"

"Gi? Nói rõ đi!"

"..."

"Gi?"

" Cậu chủ, Thảm tiểu thư bỏ trốn rồi,xin lỗi tôi vô dụng"

" Chết tiệt" Thiên Hàn đập chiếc điện thoại trên tay bước nhanh ra khỏi cửa hàng.

Hai chiếc Lamborghini Aventador lao nhanh ra Quốc lộ, đến ngã tư rẽ hai hướng.

Vote cho Hạ Nhiên nhé m.n☐

- Mời m.n đọc truyện ""Cô Dâu 18 tuổi và Chú Rể lạnh lùng "" của tác giả Phonglan914 (Hoa Thủy Tinh)☐☐

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiếu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Tôi không gả cho anh nữa

Đại thiếu gia tôi ghét anh

Chap 6 Tôi không gả cho anh nữa

Thẩm Tiên Hạ luống cuống chạy ra từ biệt thự Đế Vương. Vì trong người cô không có một xu,giày bị mất, đầu tóc rối xù như kẻ vô gia cư nên trước khi trốn đi cô đã lén lấy cái ví của Thiên Hàn còn thuận tay lấy đôi giày cao gót mới tinh còn có cả tem. Đành" mượn tạm " thôi chứ cô không thể để mình trong lòng bàn tay của kẻ biến thái kia được huống chi hẳn là anh của Thiên Kỳ. Nghĩ đến đây cô rùng cả mình,nếu Thiên Kỳ biết chuyện thì cô không biết phải làm sao nữa,người đàn ông này cực kì ghen tuông không làm gì cũng ghen. Trên người cô bây giờ chỉ vẹn vẹn một cái áo sơ mi màu tím than của Thiên Hàn,may mắn là cô biết tạo mẫu áo sơ mi nam thành một chiếc váy nữ,nó rộng thùng thình qua đầu gối loại vải này thật mềm mại khiến cô rất thoải mái.

Túi xách chắc là ở chỗ Ái Tâm, cô không về nhà Ái Tâm mà bắt taxi quay về nhà. Ví của anh ta thật nhiều tiền,nghĩ cũng thật kì lạ tại sao trong phòng anh ta lại có giày phụ nữ chứ? Chắc anh ta tặng cho bạn gái mà cô lỡ dùng rồi làm sao đây? Nhìn thôi cũng biết nó rất đắt rồi,cô còn tùy tiện lấy áo của hắn mặc nữa... * xụ mặt *

Bỗng nhớ ra điều gì Thẩm Tiên Hạ trừng mắt lên quát lớn "" đáng chết! Hắn dám thay quần áo cho mình lại còn hôn trộm mình nữa ĐỒ BIẾN THÁI!""

Đúng là ngày xui xẻo.

_____ Đường _____ Phân _____ Cách _____

" Mẹ! Con đến rồi "" Thẩm Tiên Hạ chạy vào lòng một người phụ nữ có gương mặt phúc hậu nhưng gương mặt ấy xanh xao đôi môi tái nhợt.

" Mẹ! Có phải trị liệu rất đau hay không? ""

"" Không sao đâu, như vậy mới hết bệnh được chứ. Con yêu""

Đôi tay bà dịu dàng vuốt ve mái tóc Thẩm Tiên Hạ.

Thẩm Tiên Hạ làm nũng một hồi rồi đưa tay lấy một bát cháo cô mới vừa nấu thổi thổi rồi đút cho bà.

"Con ốm đi nhiều rồi, con vẫn đi làm thêm nữa à?"

" Con không sao đâu mẹ đừng lo"" đưa một thìa cháo vào miệng bà cô cười hài lòng "" Mẹ chỉ cần dưỡng bệnh thật tốt là được rồi "

" À con muốn nói một chuyện với mẹ là con sẽ dời hôn lễ lại " Lời của cô vô cùng thông dong và có chút hờ hững.

" Hai con thật là... Lại cãi nhau rồi đúng không " Bà thật sự vô cùng lo lắng cũng không ăn cháo nữa mà hất tay bảo cô bỏ bát cháo xuống.

" Không có... Chỉ là con cần thời gian để suy nghĩ một chút "" Cô muốn nói gì đó nhưng nghẹn lại "" Mẹ đừng lo ".

"" Quen nhau bốn năm cũng không thật sự đã hiểu rõ về nhau sao? Mẹ từng nghĩ sẽ ngăn cản con kết hôn vì mẹ nghĩ khi con có gia đình rồi mẹ sẽ rất cô đơn "" bà ngưng một hồi lâu hai mắt đã ngân nước. "" Mẹ hiu con nghĩ gì, nhưng con à thật sự không có ai kết hôn đều bất hạnh như mẹ đâu. Thiên Kỳ rất thương con "

"Ba cũng đã từng rất thương mẹ. Không phải sao?" Đôi mắt trong veo của Thẩm Tiên Hạ hướng về phía cửa sổ.

Hai người đang rất yên tĩnh suy nghĩ cho đến gần tối Thẩm Tiên Hạ mới đưa lưng về phía bà "Mẹ ngủ sớm mai còn phải xạ trị.Con về nhà chuẩn bị bài vở cho ngày mai "

"Ừmm""

"Mẹ ngủ ngon"

9h tối Thẩm Tiên Hạ rời khỏi bệnh viện, vội vàng bắt taxi. Nhưng vừa vẫy tay ra thì có một cánh tay bắt lấy cô.

Là Thiên Kỳ.

"Em đi đâu cả ngày hôm nay? "

"Liên quan gì đến anh?"

Thẩm Tiên Hạ tiếp tục vẫy tay đón xe không thèm nhìn Thiên Kỳ một cái.

"Nói " Thiên Kỳ trừng mắt rống lên. Cả ngày hôm nay anh lục khắp thành phố tìm cô vậy mà vừa nhìn thấy anh cô lại lạnh nhạt với anh như vậy. Hai tay ghì chặt bả vai của cô.

"A... đau "

"Nói mau" sức lực của anh đã giảm không ghì chặt vai cô nữa.

"Tôi làm gì cả liên quan đến anh? A chắc anh vừa hẹn hò xong rồi chứ gì. Có vui không? " Thẩm Tiên Hạ liếc hán một cái bén nhọn hơn cả lưỡi dao rồi giẫm gót chân quay đi.

"Tiểu Hạ... Tiểu Hạ em nói gì vậy anh nghe không hiểu" Thiên Kỳ bước nhanh theo Thẩm Tiên Hạ trong lòng thấp thỏm lo sợ. Anh lại gần cô và bắt được cổ tay cô giọng nói xen lẫn sự mất mát "Em đừng vậy mà! Anh lo cho em mới giận dữ như vậy thôi... Được rồi anh có lỗi.. Anh xin lỗi... Sẽ không như vậy nữa"

"Anh đừng hòng xin, tội của anh không thể tha đâu nói chỉ vô ích thôi"" Thẩm Tiên Hạ hất tay mình ra nhưng lại bị anh nắm thật chặt ôm vào lòng.

"Hãy nghĩ đến việc chồng của em bỏ bê công việc mà chạy đến trường đón em về... Còn nữa hán còn lục tung cả thành phố tìm em không ngại nắng mưa. Em xem cả ngày hôm nay anh vì lo lắng cho em nên ăn gì cũng không vô, gặp được em lại bị em bắt nạt như vậy...hmm"

Giọng nói hán ấm tới nỗi như xoa dịu đi cô.

"Đừng tự xưng chồng với tôi! Đi mà xưng với Hà Mỹ Mỹ của anh đi. ""

"Buông tôi ra... Buông nhanh tôi còn đi làm không rảnh nói chuyện với anh ""

Thiên Kỳ đã hiểu được chút rồi, thì ra cô thấy anh trò chuyện với Hà Mỹ Mỹ nên đang giận anh.

"Một lần này thôi... Em hiểu lầm rồi. Chúng ta sắp cưới nhau rồi em đừng có ghen tuông vớ vẩn như thế có được Không?".

"Còn nữa Anh không cho phép em đi làm nữa, lần này anh đã quyết em mà còn đi làm nơi nào nơi đó sẽ thành tro"

"Tôi không gả cho anh nữa, không cưới gì hết""

Thẩm Tiên Hạ nghiêng răng ken két. Thẩm Tiên Hạ nói bỏ là bỏ không dây dưa. Cô co người đẩy anh ra nhưng không thể. Thiên Kỳ ôm chặt cô vào lòng cúi xuống nhìn cô. Dưới ánh đèn màu làm Thiên Kỳ đắm chìm nhìn gương mặt cô, nó cứ làm tim anh đập nhanh đến lúc không kiềm được cúi đầu xuống hôn cô.

Thẩm Tiên Hạ định mở miệng cắt đứt với anh thì đôi môi đỏ mọng ấy đã bị anh hôn lấy.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiểu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Đợi em quên đi anh ấy / lập tức sẽ yêu anh

Đại thiếu gia tôi ghét anh

Chap 7 Đợi em quên anh ấy/ lập tức sẽ yêu anh

Nụ hôn đầy dư một hồi lâu Thiên Kỳ mới lưu luyến dứt ra. Cảm nhận cô đã bớt giận nên buông cô ra. Đôi môi Thẩm Tiên Hạ mấp máy " anh đừng ngăn cản em nghĩ kỹ rồi. Chuyện kết hôn để sau đi "

" Anh đã chuẩn bị hết rồi em làm sao vậy hay vẫn còn giận anh "" Thiên Kỳ lòng như lửa đốt, mi tâm chau lại đầy căng thẳng. Nếu cô không muốn thì anh sẽ không gặp không trò chuyện với Hà Mỹ Mỹ nữa hà tất gì phải cự tuyệt anh như vậy.

" Em không muốn có con vì có con sẽ trì hoãn việc học, em muốn mau chóng đi làm nuôi dưỡng Mẹ " Tay Cô bắt lấy tay anh và anh cảm nhận được hơi ấm của cô thật muốn giữ mãi như thế này.

" Mẹ của em cũng là của anh. Anh sẽ lo cho em chu đáo, em chỉ cần ở nhà. Mọi chuyện tiền nong cứ để anh gánh vác. Còn nữa, anh sẽ mời nhiều bác sỹ giỏi chữa cho Mẹ, em yên tâm.""

Thiên Kỳ muốn mau chóng kết hôn với cô vì anh không thể tới ngày chạy theo cô, sợ cô bị bắt nạt,sợ sẽ có người cướp cô đi mất. Dù yêu nhau 4 năm nhưng anh vẫn không thể tin tưởng được cô bởi vì anh quá yêu cô cứ mỗi lần nghĩ đến việc anh sẽ mất đi cô thì tim anh lại nhói đau.

" Cái gì? Em sẽ không ở nhà chờ anh nuôi đâu. Nếu anh muốn em là một mẫu người phụ nữ của gia đình thì xin lỗi em không thể ""

" Được. Em đi làm cũng được. Em không muốn có con sớm cũng không sao. Anh chịu em hết nhưng chúng ta phải kết hôn"

" Anh gấp vậy làm gì? ""Cô nói anh không hiểu sao.

"" Anh sợ mất em "" Hai hàng mi của anh rũ xuống và đôi mắt ương ương khiến cô thật xúc động,thật muốn khóc.

Nếu bây giờ cô nói cô không kết hôn với anh vì trong lòng cô thật sự đã khắc ghi một hình bóng. Hình bóng đó tồn tại trong tim cô đã 5 năm rồi làm sao có thể thay đổi được.

Dòng suy nghĩ của cô khiến cô không thể cảm nhận được nỗi đau của anh. Sau khi nói " Anh sợ mất em" Thiên Kỳ đã đi, nhìn bóng lưng có thể cảm nhận sự cô đơn của anh đến nhường nào. Thẩm Tiên Hạ đuổi theo anh ôm anh từ phía sau,ôm thật chặt.

" Sau tốt nghiệp em sẽ kết hôn với anh.Em yêu anh. Đợi em"

" Chờ em quên được anh ta em sẽ lập tức yêu anh,em không biết là bao lâu nhưng em sẽ " Những lời này sao cô có thể nói ra,thà cô đâm anh một cái chứ không thể nào nói ra những lời tuyệt tình với người yêu mình như vậy.

Thẩm Tiên Hạ nói dối. Cô rõ ràng không yêu hắn,hắn biết cô làm người yêu hắn chỉ vì muốn hắn chữa trị cho mẹ cô thôi. Hắn quả là một kẻ đáng thương bị người ta thương hại. Mặc dù cô không biểu cảm gì ghét anh nhưng làm sao anh không đoán được tình cảm của cô chứ.

Anh ta là ai... Là ai khiến cô yêu say đắm đến thế?

Thiên Kỳ đang tay ra ôm chầm lấy cô, chậm rãi nói " Anh sẽ đợi""

Nhìn thấy những giọt nước mắt lăn trên má cô tìm anh như bị người ta cắt, anh vội nâng cằm cô lên hôn vào những giọt nước trong suốt kia.

" Anh rất yêu em, Thẩm Tiên Hạ""

Nếu em muốn anh sẽ cho em tất cả những gì anh có,thậm chí là cuộc sống của anh nhưng tuyệt đối đừng rời xa anh.

Vote cho Hạ Nhiên nhé m.n☐

- Mời m.n đọc truyện ""Cô Dâu 18 tuổi và Chú Rể lạnh lùng "" của tác giả Phonglam914 (Hoa Thủy Tinh)☐

Love all!

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiếu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8: Người đàn ông ấy chính là tôi

Đại thiếu gia tôi ghét anh

Chap 8 Người đàn ông ấy chính là tôi

Tại sân thượng bệnh viện có một đôi tình nhân đang ngồi tựa lưng vào nhau. Cô gái có một đôi mắt to và trong như pha lê, chiếc mũi thẳng tắp và nhỏ nhắn bởi vì thời tiết lạnh nên chóp mũi cô hơi ửng hồng, đôi môi đỏ mọng quyến rũ, làn da trắng như tuyết, gương mặt chữ V nhỏ xinh. chàng trai khôi ngô ngầu quan hoàn hảo, trên người khoát lên trang phục bác sỹ trắng tinh, đôi giày da nâu bóng loáng đưa ra một đôi chân dài miên man. Hai tay bọn họ nắm thật chặt, mười ngón tay xen vào nhau nhưng bàn tay nhỏ của cô gái kia đã bị chàng trai phủ lấy.

"Em biết không? Có một chàng play boy hạng nhất tại Bắc Kinh đã trở thành một người vô cùng si tình chỉ trong 1 ngày đấy!"

"" Không tin!"" Cô gái ngây thơ trả lời.

""Anh ta một ngày thay trên 4 bạn gái, anh ta dường như không có nhà vậy suốt ngày ở phòng trà, quán bar, đua ngựa club, đua xe club, restaurant, hotel,...vv nhưng rồi một ngày anh ta gặp cô gái ấy thì trường học là nơi anh ấy đến nhiều nhất. Từ một sinh viên hạng chót lại trở thành một sinh viên ưu tú!"" Thiên Kỳ lặng nhìn những ngôi sao, tao nhã uống một ngụm trà, đôi mắt sáng bừng lên một tia hạnh phúc khó tả.

Thẩm Tiên Hạ mỉm cười, cúi đầu tựa vào vai Thiên Kỳ "" À "" một tiếng. " Vì sao?""

" Vì trái tim chàng trai không phòng ngự bị cô gái lấy đi mất. Vốn dĩ mới bắt đầu đã không muốn lấy lại nên bây giờ càng không thể lấy "" Thiên Kỳ ung dung đáp.

Mi tâm nheo lại, giọng của Thẩm Tiên Hạ bài xích ""Hỏi hặn?""

"Em hỏi hặn?"" lòng anh trùng xuống bi thương, xin em đừng cho anh thật hạnh phúc như lên thiên đường rồi lại rớt xuống địa ngục.

"Nhảm chán " Cô lè lưỡi ra trêu chọc anh. Bỗng dưng chợt nhớ ra điều gì đó gương mặt trở nên rất lo lắng "" Em thấy mẹ rất đau khi trị liệu, em phải làm gì đây khi tình trạng sức khỏe mẹ ngày càng tệ dù mẹ đã cố gắng che giấu ""

"" Thời gian này mẹ sẽ rất đau nhưng nếu kiên trì thì mẹ sẽ mau khỏi thôi. Em đừng lo!""

Thiên Kỳ đứng dậy đưa tay lấy chiếc áo, dịu dàng nói "" Anh đưa em về ""

Trên xe.

"Được, em muốn ở chỗ Ái Tâm qua đêm sẵn tiện em lấy ít đồ "" Thẩm Tiên Hạ nhắm mắt lại Thiên Kỳ nghĩ là cô mệt nên im lặng lái xe nhưng thật ra cô đang nghĩ về Thiên Hàn. Tại sao hán lại hôn trộm cô chứ? Cô có nhìn nhầm không, nhìn vào mắt hán cô thấy được một tình cảm mãnh liệt chất chứa đầy nỗi cô đơn. Phải chăng hán yêu thích cô... Không đúng. Hán rất lạnh nhạt với cô, cô còn không nghĩ tên của mình lại được hán nhớ hướng gì là yêu. Mặc kệ hán làm sao bây giờ cô cách xa hán là được, càng xa càng tốt. Coi như hán là một tên biến thái đi. Mà cũng không phải hán có thêm liếc nhìn vào cô gái nào đâu chứ, không phải Thiên Kỳ nói hán còn chưa bao giờ có người yêu sao, hán chưa đụng đến phụ nữ thì hán sao lại biến thái??? Cô có nên nói với Thiên Kỳ không, nếu nói thì bình giấm chua của hán sẽ đổ ra hết mất cô sẽ không gánh nổi hậu quả. Hai người họ là anh em mình cũng không nên vì chuyện nhỏ này mà ảnh hưởng đến tình cảm của họ.

Thẩm Tiên Hạ vò đầu bứt tóc đôi mắt vẫn nhắm nghiền không hề biết chiếc xe đã dừng lại hơn nửa tiếng.

Thiên Kỳ ghé sát người cô gỡ dây an toàn thấy đôi mắt vẫn nhắm nghiền liền lấy điện thoại ra nhắn một tin với Ái Tâm " Mở cửa "". Sau khi cửa được mở anh khẽ cúi người bế Thẩm Tiên Hạ vào trong.

Ái Tâm hôm nay rất mệt mới tìm Thẩm Tiên Hạ nên nghe tin tìm được người cô phấn khích hán lên nên giọng nói hơi lớn hơn bình thường " Anh tìm nó ở đâu vậy?""

Thiên Kỳ trừng mắt nhìn cô rồi nhìn Tiên Hạ cô thấp giọng thủ thỉ " xin lỗi!""

" Ra ngoài!""

Ái Tâm bĩu môi " Tôi cũng có bạn trai nha " rồi thông dong theo sau Thiên Kỳ ra ngoài.

" Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Tại sao anh tìm được cô ấy từ người đàn ông đó?""

"" Đàn ông? ""

"" Đúng. Nhưng... ""

" Là ai... ai hả nói tôi biết hán là ai.. nhanh "" Đôi mắt hán chứa đầy tia máu đáng sợ, hai cánh môi giật giật rống lên nghe nhói tai kinh khủng phản ứng mãnh liệt khiến Ái Tâm phát run.

Làm sao đây?

"" Cô không nói tôi sẽ giết cô ngay lập tức... Nói không ""hai tay hấn bóp lấy cổ cô khiến cô hô hấp khó khăn,nói không ra tiếng "" Buồng tay... ra...anh...anh...thật..đi..ên rồi ""

Bỗng nhiên có một giọng trầm ấm xuyên qua tai cô lạnh thấu xương. " Người đàn ông đó chính là tôi ""

Bàn tay từ cổ cô đã buông lỏng và mơ hồ nhìn thấy người đàn ông đang đứng dưới ánh đèn đối diện cô. Đúng. Chính là hấn.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiếu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Khoảng cách

"" Là anh? "

"" Đúng. Thế nào "" Hai tay Thiên Hân nắm chặt thành quả đấm. Anh chịu nỗi đau này đã bốn năm rồi,anh che giấu cảm xúc thực của bản thân từng ấy rồi hôm nay anh muốn nói lên hết tất cả nỗi lòng của mình. Dù thế nào anh cũng cam chịu.

Thiên Kỳ bật cười thật lớn khiến người ta cảm thấy rùng mình,thật đáng sợ. Đôi tay hấn chậm chạp đưa vào túi ung dung bước đến nơi Thiên Hân đang đứng. Khoảng cách hai người chừng 1m thì dừng lại, mỉm cười "Vậy em yên tâm rồi. Cảm ơn anh"

"Cậu..." Cô hống hấn nghẹn lại. Còn tưởng cậu ta sẽ nổi giận. Đúng rồi hấn là người mà cậu tin tưởng nhất điều đó khiến hấn thật hổ thẹn vì hấn yêu vợ của chính em mình. Nực cười lắm đúng không? Hấn trở nên hồ đồ từ lúc nào vậy.

"Về thôi"

"Được"

...

Bóng lưng của Thiên Kỳ khuất xa nhưng Thiên Hân vẫn đứng im bất ở đó. Đèn nê ông chiếu xuống gương mặt hoàn mỹ của anh càng trở nên mê hoặc.

Ái Tâm bước gần đến anh mở miệng " Anh yêu thích bạn tôi?" Ánh mắt trầm luân ấy cô có thể hiểu được một chút tâm trạng của anh ta.

"..."

"Tốt nhất là không có,cậu ấy sắp kết hôn rồi tôi không muốn cậu ấy gặp phiền toái"

"..." Thiên Hân trầm mặc như cũ không để ý đến Ái Tâm làm nhảm bên tai.

Kết hôn ư? Đừng vọng tưởng.

Rời khỏi anh... nằm mơ đi.

"Ra đây!"Đôi môi mỏng của anh mấp máy ra lệnh Thẩm Tiên Hạ đang trốn sau bụi cây ra ngoài gặp anh. Ánh mắt dừng lại trên đỉnh đầu nhấp nhô run sợ của cô.

(Im lặng)

Hấn không còn đủ kiên nhẫn đợi cô liền trực tiếp giẫm đế giày không nhanh không chậm tiến gần bụi cỏ...

"Anh không rõ sao? Đi ra chỗ này... Anh "

Ái Tâm không hiểu gì cả như một kẻ ngốc lồi kéo cánh tay của anh.

Anh ghét sự đụng chạm nên dùng lực hất tay cô ra.

Thẩm Tiên Hạ thấy Ái Tâm lăn tự do trên mặt đất hốt hoảng chạy ra đỡ lấy... nhưng chạy chưa được ba bước thì bị một cánh tay rắn chắc tóm lại.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiếu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 10: Cô xứng?

Đại thiếu gia tôi ghét anh

Chap 10 cô xứng?

"Đi theo tôi!"

Dưới ánh đèn neon rọi xuống đường mập mờ.Lấp lừng ánh sáng mờ nhạt quyến rũ lạ kì

"Anh quá hồ đồ rồi... Tôi xin anh đấy"

"Muốn tôi dừng lại thì em giải trừ hôn ước với hắn đi"

"..."

"Dù thế nào thì em cũng không yêu hắn ta nên kết thúc nhanh cho tôi"

"Anh ấy là em ruột của anh đấy. Còn nữa sao anh biết tôi không yêu Thiên Kỳ? Nực cười "

"Em không có lựa chọn."

"Tại sao lại là tôi?"

"..."

"Anh thực không để tâm đến tôi tại sao lại không muốn Thiên Kỳ cưới tôi"

"..."

"Anh...yêu tôi?"

"Mơ tưởng""_Thiên Hàn nhếch môi cười khẩy

"Cô không xứng với em tôi"

Đúng. Cô chỉ là một cô gái nghèo nàn sống bằng nghề bán thời gian có một người cha tệ bạc,rời bỏ mẹ cô khi cô còn trong bụng mẹ. Thậm chí cô còn chưa một lần được nhìn thấy cha.Người thân duy nhất của cô chính là mẹ,người có thể cứu mẹ cô chỉ có Thiên Kỳ cho nên cô không thể rời bỏ anh.

Lừa gạt tình cảm của người khác thật hèn mọn nhưng tính mạng của mẹ cô không dám đánh cược.

Nhưng không phải là không có cách. Chỉ là...

"Tôi đồng ý! Tôi đi được rồi chứ"

Thẩm Tiên Hạ đạp gót chân rời đi,đầu cô bây giờ trống rỗng, mệt mỏi. Từ giờ cô phải tự lập rồi tự mình lo cho mẹ làm cô thoải mái hơn nhưng cô đã quen dựa dẫm vào Thiên Kỳ suốt 4 năm rồi điều này không phải nhanh chóng mà tiếp nhận.

"Cô đứng lại đó cho tôi"

Thẩm Tiên Hạ bước đi càng nhanh hơn, tai nghe được tiếng bước chân phía sau cô dồn dập tiến gần cô.

Cô thật không muốn nhìn thấy hắn.

Càng nghĩ bước chân cô chạy càng nhanh..."Tiểu Hạ"

Bỗngưng có một lực mạnh kéo cô lại,cổ tay cô thật đau. Cả người vặn vẹo làm cô chao đảo khoảng không.

Có lực nặng đè lên người cô,hô hấp thật khó khăn,Thiên Hàn.. máu. Khắp người anh đều là máu,mùi máu tanh xông vào mũi cô ngày một nặng,máu trên đỉnh đầu anh không ngừng chảy.

Anh cứu cô.

"Nếu một ngày em phát hiện ra anh đã yêu em thì anh xin lỗi vì anh đã không che giấu thật kỹ."

Anh đã yêu em từ cái nhìn đầu tiên. Từ giây phút tìm anh đầu tiên vì một người con gái mà đập liên hồi.

Anh muốn nói lời yêu em nhưng không thể ích kỷ chiếm lấy tình yêu không thuộc về mình.

Anh từng nghĩ sẽ chôn cất tình cảm này cho bản thân lặng lẽ nhìn em hạnh phúc bên người em chọn và anh sẽ tìm một nơi thật xa xôi sống cô đơn đến già.

Nhưng em có biết không.. càng xa em chỉ làm anh càng thêm nhớ,nhớ một cô gái tóc đen mắt xanh trong veo tên Thẩm Tiên Hạ -cái tên làm anh khắc cốt ghi tâm, con tim này dường như co thắt quặn đau không điểm dừng.

Hoặc là có em bên anh hoặc là anh sẽ chết.

Anh yêu em.

Nhật kí 16/06/1996 tại California

Người tôi yêu đính hôn với em trai tôi.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiểu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Định mệnh

Đại thiếu gia tôi ghét anh

Chap 11 Định mệnh

Ba tháng sau...

"Sinh viên Bách khoa Thẩm Tiên Hạ cô đứng lại cho tôi"

Trước mặt cô là một nam nhân xuất chúng,cao hơn cô một cái đầu đôi mắt đầy giận dữ...

"Hội trường?" ánh mắt của hắn khiến cô hoảng sợ. Giọng của cô bắt đầu run rẩy,nếu như nói có lẽ là lần đầu tiên cô sợ một người như vậy.

Chân đang tiến lên bậc thang,bất ngờ lơ lửng trên không trung.

"Á"

Đầu cô trống rỗng cả người bị một bàn tay rắn chắc tóm lấy...

Cô và anh chàng kia rơi tự do xuống bậc thang,khoảng cách cũng khá cao lúc hai người tiếp đất hắn dùng lực kéo cô nằm trên người mình che chở cô bằng tấm lưng của mình.

Phịch

Cảnh này thu hút rất nhiều người, hơn nữa đây còn là sân vận động của trường đại học nên người đến xem ngày càng đông.

Nữ sinh kia chính là hoa khôi bách khoa năm hai- Thẩm Tiên Hạ.

Nam sinh kia chính là hội trưởng ưu tú nhất trường-Đinh Mặc.

Cả trường đều rầm rộ cả lên và trang thông tin của trường đã bắt đầu truyền nhau thông tin về hai người nội dung cực kì bất mắt " Thiên tài đại học Sunny hẹn hò với mỹ nhân đã có chủ"

"Tại sao cuộc picnic của trường cô không tham gia, cuộc thi hát nhạc kịch do các tiền bối tổ chức cô vẫn không theo lệnh, tôi ra lệnh cho lớp cô cử thành viên tham gia câu lạc bộ bóng rổ cũng chẳng thấy bóng của cô. Cô kiêu ngạo như thế đủ rồi đây."

"Vâng." Thẩm Tiên Hạ vẫn trầm thấp,thờ ơ nhưng Đinh Mặc cho là cô đang lo lắng.

"Tháng sau trường sẽ tổ chức cuộc thi bóng rổ giao lưu với đại học ngoại thương The Wolds. Hai trường ta luôn là đối thủ của nhau,đừng để tôi phải mất mặt." Đình Mặc nhìn chăm chăm vào cô,vô tư ra lệnh.

"Rõ."

"Tốt" giọng điệu tỏ ra rất hài lòng

"Anh nói xong chưa? Tôi đi được rồi chứ?"

Thẩm Tiên Hạ liếc nhìn Đình Mặc giống như vô ý nhưng giọng nói đầy tia sát khí.

Tia mắt Đình Mặc đầy phần nộ vốn dĩ anh luôn nghĩ cô sẽ đồng ý vô điều kiện. Đằng này cô lại dám coi anh không ra gì, được lắm.

Anh cũng đã nghĩ đến việc cô sẽ từ chối tham gia nhưng cũng không ngờ đến cô lại kiêu ngạo không xem ai ra gì như thế.

Phục hồi xong tinh thần rốt cục anh cũng tiêu hoá xong lời cô nói. Quả là thông minh à không nói đúng hơn là không biết sợ,không xem ai ra gì.

Trước giờ anh vẫn luôn để ý với cái tên Thẩm Tiên Hạ vì cô khá nổi bật. Đặc biệt trong toàn bộ danh sách hoạt động của trường đều không có tên cô. Có lần, anh đọc được một tờ báo anh mới biết được cô là một vận động viên bóng rổ xuất sắc nhiều lần dành huy chương vàng quốc gia và hơn 4 huy chương vàng quốc tế. Đó là lúc cô học trung học. Cô là một thiên tài mỹ thuật, vẽ rất đẹp lúc trung học cô có xuất bản truyện tranh do mình vẽ..thu thập rất cao và điều làm anh chú ý là ngày hôm sau đó toàn bộ số tiền cô đều góp vào quỹ từ thiện.

Cả người anh toát ra vẻ lạnh lùng,ánh mắt sắc lạnh đâm vào cả người cô rồi xoay lưng bước đi. Bóng lưng càng xa dần... trong lòng cô thấp thỏm một thứ gì đó chẳng lành...

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiếu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Thực hiện lời hứa

Đại thiếu gia tôi ghét anh

Chap 12 Thực hiện lời hứa

Thời gian này đối với cô mà nói thật không dễ trải qua chút nào. Cô và Thiên Kỳ chia tay tiền sinh hoạt trị bệnh cho mẹ đều do cô tự làm một phần còn lại là vay. Cô phải chăm chỉ làm nên việc học sa sút hơn trước nhưng vẫn giữ vị trí đầu bảng. Nhưng vẫn hay bị anh chàng hội trường đi đến chết đi sống lại, quét dọn bể bơi, nhà vệ sinh, quét rác, phát quảng cáo,...Lí do là gần đây cô không tham gia vào tổ chức tình nguyện nếu không làm theo hẳn thì có thể cô bị đình chỉ học tập.

Có điều bọn cho vay hay quấy rầy và làm phiền tới cô...

Giờ tan học...

Cô và Ái Tâm dắt tay nhau đến một cửa hàng bán thức ăn nhanh và chạy thẳng đến tiệm bánh ngọt phụ bán. Quan hệ hai người rất tốt từ khi cô trở nên nghèo túng thì họ khăn khít hơn, cùng cam chịu khổ cùng làm chữa bệnh cho mẹ cô.

Tan tầm cả hai đều mệt như đi bộ về nhà bỗng Ái Tâm thấy một hình bóng quen thuộc...

"Tiểu Hạ... Tiểu Hạ"

"Hmm"

"Đó là.. không phải là Thiên Kỳ chứ"

Dư quang mắt cô bỗng quét ngang nhìn thấy hắn.. không sai.

Hắn bước ra từ bán bar hai tay còn ôm hay cô gái ngực tròn mông mẩy. Hắn phóng khoáng trao cho cô gái tóc vàng mặc váy cúp lộ ra bộ ngực cỡ C một nụ hôn nóng bỏng, tay trái hắn là đang vuốt ve cặp mông đầy đặn của cô mặc váy bó sát. Trong cổ họng cô nghẹn nghẹn muốn phát nôn, lúc trước cô biết hắn là một kẻ đa tình đa sắc nhưng lại không nghĩ hắn lại ghê tởm đến thế.

Đàn ông chính là thế ư? Chia tay hắn chưa đầy ba tháng mà hắn lại ở bên đứa khác rồi.

Xem ra cô còn may mắn.

trái tim mình, như là bị vật bén nhọn nào đó hung hăng đâm vào, nứt ra một lỗ hồng rất lớn, có máu đỏ tươi, chảy nhỏ giọt ra.

Cô từng nghĩ đến Thiên Kỳ vì cô mà thay đổi bản thân nhưng không.

Dù biết họ đã kết thúc anh là người tự do nhưng cô vẫn chưa sẵn sàng đối diện với việc này.

Con gái là như vậy. Rõ ràng là không yêu nhưng vẫn muốn chiếm hữu trái tim của người đàn ông./

Là do cô ích kỉ. Trong tim đơn phương một hình bóng thời thơ ấu, một giây sau liên rung động trước Thiên Hân che chắn bảo vệ mình và phần nộ ghen tuông khi người yêu cũ bay bướm bên lũ hoa.

Cô muốn lại gần túm lấy cổ hắn đánh cho một trận nhưng không phải hắn làm vậy cho cô nhìn thấy hay sao? Hơn nữa bọn họ không là gì của nhau đến gây sự khác gì tự mình rước lấy nhục.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiếu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 13: Bắt cóc

Đại thiếu gia tôi ghét anh

Chap 13 Bắt cóc

Căn phòng của cô và Ái Tâm nhỏ hẹp nhưng đầy đủ và ấm cúng. Ái Tâm có một căn nhà nhỏ ở ngoại ô và cha mẹ cô sống ở đây.

Từ nhỏ Ái Tâm đã ước mơ làm nhà văn. Bề ngoài cô ấy ngây thơ trong sáng như vậy dễ thương như vậy nhưng những gì cô viết rất bi ai đau khổ. Ái Tâm đang viết về một cô gái chờ đợi người yêu đã chết. Cô cảm nhận được hơi gió có hơi thở của người ấy nên cứ tiếp tục chờ đợi đến khi tuổi xuân qua đi cô mới phát hiện chính mình không thể tiếp tục chờ đợi mà phải chính mình đi tìm người ấy.

Có lần, thấy cô ấy cầm cúi viết tiểu thuyết mà nước mắt rơi ướt đầm gọng kính.

Đôi lúc cô ấy vu vơ lời bài hát này...

Nè mô ri năn mu, na ná ppa so.

Nố ha na pa kẻ nừm mô rừ gố.

ká ra sa, ra ưn pồ gồ in nừm nố (ồ ồ....)

Í răn nê nă-un đồ mồ ru ợt chỉ(i í...)

((ừ...ừ m...ừ...ừ.... yá haru ê ná răn ộp gen chi.

Tô chu gồ chuyp chà ộp ken chừm Mán(an...)

Nố môm ba, ra măn bồ gồ in nừm ná(a.a...)

Chát ku nưn mu li hừ ri gồ ri sò (o".o"...)

Nô,y ear,chmu sừ(ưu) bur.Bồ nừm gồ tồ nà nừm bô kì ya (a" a...)

À chừm mả, yê mả, ư mừ mu la ðù,cừm mừ sừ chừ ðiưu sí ga ðô

(ớ..ớ...)

Ní ga nô, mu gu gồ sịp nưn ðà ðé(ề ền)

Nố mô ki-o7ng đi gi him ðừn na lè nừ(ư...ư)

Nố ri sa, rang han, ðà ịp kha zìm mê(ền) ðtô la.

Hừn ca tha si ttu Crai ing for you.

Hùn cha tha si ttu Mít sing for you!

Baby I love you I'm wê ling for you!

RẦM..M..M

"Thắm Tiên Hạ mở cửa.."

"Con ả này mày mở cửa cho tao"

Tiếng đập cửa khiến cả hai giật mình, ôm nhau thật chặt khiếp sợ.. Nếu hôm nay cô không trả tiền thì phải làm vợ của tên đại boss của chúng để trừ nợ. Cả hai dù làm việc có chăm chỉ thế nào vẫn không đủ trị bệnh cho mẹ và cả lo đóng học phí đại học nữa.

"Tao đếm đến ba mày không mở tao đốt cái nhà này cho mày khát nợ.. hừ.. đại ca nhà tao có lòng mày không nhận thì hôm nay ta chôn xác mày ở đây"

"1.." tiếng này thật lớn như dã thú không khí thật khiếp đảm.

""Ái Tâm nhớ lo cho mẹ mình nhé...cậu còn phải giúp mình tìm anh hai nữa đó không được quên"

"Cậu định ra đây sao chứ? Cậu nghĩ mình sẽ đánh tâm cho cậu làm mồi cho bọn thú vật đó à? Để mình đi cho bọn hán một trận cậu yên tâm ở trong này là được rồi"

"2" âm thanh thúc giục của bọn chúng làm không khí vô cùng căng thẳng. Một là bán mình hai là bán bạn mình nhưng cô không thể liên lụy đến Ái Tâm.

"Cậu đừng lừa mình.. " Thắm Tiên Hạ lao như bay ra ngoài cửa " Tôi ra... tôi ra..!"

Cô chạy được một bước thì có một thứ cứng đập vào đầu thật mạnh, trước mắt cô là một mảng tối mù không tự chủ được mà ngã xuống.

Ái Tâm vật ngã Thắm Tiên Hạ xuống để cô an vị trên ghế rồi ung dung ra ngoài.

Bước ra khỏi cửa bọn kia nhìn cô tràn đầy ngạc nhiên.

"Chúng ta cần không phải là cô. Người đâu?" tên mập hét lên nghe chói tai. Nói rồi có một tên gầy gò miệng áp sát tai hán nói gì đó tên mập gật gật đầu gọi một cú điện thoại rồi trực tiếp mở cửa bảo Ái Tâm vào.

Chiếc xe nhanh chóng chạy ra khỏi thành phố.

Thắm Tiên Hạ trong nhà bị một nữ áo đen vác ra ngoài còn hôn mê bất tỉnh nhanh chóng bỏ vào xe vút chạy ngày càng xa.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiếu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Tâm sự ngày mưa

Đại thiếu gia tôi ghét anh

Chap 14 Tâm sự ngày mưa

Từ lúc chia tay với Thắm Tiên Hạ, Thiên Kỳ bỗng trở thành người khác anh ít đến bệnh viện các cuộc họp ngày càng vắng bóng anh. Bởi là, mỗi ngày anh đều sẽ uống thật nhiều rượu, số lượng rượu anh uống hoàn toàn có thể nhấn chìm anh. Anh mơ hồ cảm thấy nếu khiến cô tức giận vì đã bỏ rơi anh chắc sẽ khiến cô quay lại, thậm chí anh đã sắp xếp nhiều thứ để cô nhìn thấy nhưng anh đều thất bại.

Anh từng nghĩ sẽ cầu xin cô quay lại nói với cô là hãy tiếp tục lợi dụng anh để anh có cơ hội ở bên cô nhưng anh có làm vậy thì cô cũng sẽ tuyệt tình như vậy thôi.

Cô đã hoàn toàn muốn cắt đứt quan hệ với anh, anh đều biết. Thậm chí ý nghĩ đó của cô vốn đã có từ rất rất lâu rồi..

Anh tiếp tục giúp cô chữa trị cho mẹ cô đổi lại là bị cô cự tuyệt.

Có phải không cô chán ghét anh đến thế?

Lúc trước anh quen rất nhiều cô gái đều anh là người chủ động chia tay nhưng anh không nghĩ rằng rời bỏ cô anh lại đau đến vậy.

Ông trời là đang trừng phạt anh đó ư?

Anh không biết nên trách cô đã vô tâm tàn nhẫn với mình hay trách số phận ghét bỏ anh.

"Nhị thiếu, đại thiếu đã tỉnh từ tuần trước vì Thiên tiên sinh tắt máy nên tôi không thể thông báo cho ngài. Thực xin lỗi." Điện thoại anh hiển thị thông báo từ bệnh viện. Đáy mắt anh thất thần một hồi rồi nhẹ nhàng nở nụ cười. Đúng chỉ có anh hai mới có cách giúp cô và anh khôi phục trở lại.

_____đường_____phân_____cách_____

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiếu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Nợ cũ nợ mới

Đại thiếu gia tôi ghét anh

Chap 15 Nợ cũ nợ mới

Thẩm Tiên Hạ khi tỉnh lại đã gần 6 giờ chiều, tay cô bị trói chặt nên có vết sưng đáng sợ. Lúc này, cô mơ hồ nghe được tiếng bước chân đến gần... Căn phòng thoáng đãng cô ngửi được mùi xạ hương nhàn nhạt rất mê người.

Cô cảm thấy nó rất quen thuộc và rất dễ chịu.

Đáy trói bị người khác mở ra, cô cảm nhận được sự quan tâm dành cho mình nhưng sợ đó là ảo giác.

Bàn tay kia nhẹ nhàng xoa xoa những ngón tay cô, luồng gió nóng hổi thổi vào khiến cô muốn tê liệt. Da thịt non mịn của cô đã nổi lên một tầng hồng.

....

Gương mặt tức giận lạnh lùng của Thiên Hàn khiến bọn mã to kia sợ hãi, dự cảm không hề tốt.

Bọn chúng có sáu người mỗi người bị một cước vào bụng, tên đầu đàn thì thâm hơn là bị nắm đấm vào mồm phun ra một ngụm máu đỏ tươi, mùi máu tanh tràn ngập căn phòng. Trợ lý Thiên Hàn không thể mở miệng ngăn cản càng không thể để ông chủ tiếp tục đánh người.

Bọn chúng đều bị đánh đến vật vã không còn cảm giác, cả người họ đều mềm nhũn mặc kệ Thiên Hàn tóm cổ họ bao nhiêu lần, đánh bao nhiêu lần đều không khả năng kháng cự.

Đây có thể là ngày sống cuối cùng của họ.

Cảm giác như không đủ. Thiên Hàn lấy bình thủy tinh trước mắt hung hăng đập vào đầu tên mập.

"Dừng tay"

chiếc bình cách tên mập chừng 2cm thì dừng lại rơi xuống nền gạch.

...choang...

Thẩm Tiên Hạ đang ngủ thì nghe thấy tiếng động. Tuy không lớn nhưng đủ để cô chú ý, lúc chưa hoàn hồn được thì một người đàn ông kéo lấy tay cô giọng cực kì khẩn trương

"Cứu người. Mau nếu không sẽ xảy ra án mạng".

Theo quán tính cô nhanh chóng chạy xuống lầu và cảnh tượng dưới lầu lúc này vô cùng phong phú. Chủ đạo là màu đỏ rực, xung quanh 6.7 người ngã xả ngất xỉu.

Nhìn xa nhưng cô lại thấy một thân ảnh quen thuộc...

Người đàn ông từ từ xoay người lại. Thiên Hàn, là Thiên Hàn. Không phải hán vì cứu cô nên đã hôn mê bảy tháng sao? Hán đã tỉnh từ bao giờ?

Không đứng tại sao hấn ở đây còn có ra tay đánh người.

Thiên Hàn một chút khăn trang cũng không có, liếc nhìn trợ lý nhân nhạ phân phó "xử lí"

Anh ta thần nhiên như không, bỏ tay vào túi nhân nhạ lên lầu, khi đi qua người cô dùng ánh mắt ra lệnh cô đi theo mình.

Thẩm Tiên Hạ dần hiểu ra vấn đề. Trước nay mình vẫn ở trong tầm kiểm soát của hấn, bây giờ lại là con nợ của hấn.

...

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiếu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16: Kết hôn

"Tôi không ngờ anh lại hèn hạ đến thế"

Ngữ điệu nhẹ nhàng nhưng lại khiến cho anh thật chua chát. Anh không ngại che chở cô, lúc nhìn thấy chiếc xe sắp va vào cô tìm anh như lọt ra khỏi lồng ngực.

Anh sợ lắm, lao ra cứu cô. Thế nhưng, khi tỉnh lại hoá ra cô chưa một lần đến thăm anh. Cô không yêu anh không chấp. Cô không quan tâm anh lại càng không chấp. Nhưng anh rất để ý đến những người đàn ông khác xung quanh cô. Nhất là tên Đinh Mặc.

Xưa nay không phải anh chưa từng tiếp xúc với phụ nữ. Mỗi tháng đều dặt về một cô cho người thân xem mắt nhưng vẫn là đối phó.

"Chỉ là 5 nghìn vạn đồng cô trả tôi là có thể đi."

hấn bước đến gần hai tay vòng trước ngực, từ trên nhìn xuống quan sát cô ý cúi thấp đầu nhìn vào mắt cô. Đứng. Là đang uy hiếp cô. Cô chính xác là không thể trả...

"Dù sao anh cũng là ân nhân cứu mẹ tôi, số tiền này cũng khá lớn nhưng không phải tôi không trả được vấn đề là thời gian thôi. Anh thấy thế nào... có thể chứ!."

Thẩm Tiên Hạ nâng mặt lên nhìn hấn, trong lòng cô khăn trang có, lo sợ có... làm sao đây? Rõ ràng là không thể trả nhưng cô vẫn nói thế, vẫn cam đoan sẽ trả với anh vì cô biết mục đích của anh không phải là tiền. Còn chính xác mục đích anh là gì cô không rõ...

Hấn im lặng. Quét ánh mắt nhìn cô thần nhiên đưa tay nắm lấy eo cô kéo cô dán sát vào người mình.

"Dựa vào gì khiến tôi tin cô đây... Trên thương trường chưa ai dám khất tiền của Thiên Đại Thiếu Gia tôi đâu nhé Thẩm tiểu thư"

"Tôi là sinh viên bách khoa tôi có thể làm việc trong công ty lớn. Dựa vào năng lực của mình mỗi tháng tôi có thể kiếm được 50 vạn đồng, cho tôi 5 năm tôi sẽ trả"

Giọng càng lí nhí. Lí lẽ cũng thuyết phục lắm đấy nhí.

Hấn nâng cằm cô lên tay mân mê chiếc cằm nhỏ nhắn "không thể".

"Kết hôn với tôi, tôi sẽ suy nghĩ kỹ lại"

"Không" Kết hôn với hấn sao? Cả đời này cô có thể yêu nhiều người nhưng hoàn toàn không có cảm giác với hấn. Cô ghét hấn từ lúc bắt đầu gặp hấn. Hấn cứu cô suýt mất mạng nhưng cô chưa một lần áy náy, hoàn toàn xem thường. Vì sao ư? Cô không biết. Tuyệt người hấn cô cực kỳ ghét: lạnh lùng, gia trưởng, độc đoán, tàn nhẫn vô tình.

"Tình trạng mẹ cô tôi đã biết, tất nhiên dựa cô thì bà sẽ không qua khỏi 3 tháng nhưng chỉ cần tôi phụ trách bà ta có thể sống được mười năm. Thế nào? Điều kiện của tôi không tồi chứ?"

"Việc của tôi không cần anh quản.. còn nữa tôi cảm anh nói linh tinh. Tôi không đời nào kết hôn với anh"

Lồng ngực anh thấp thòm lên xuống, kiềm nén tức giận, anh chán ghét đến vậy sao, kết hôn với anh khó vậy sao...

"Tôi nghĩ cô đánh giá mình quá cao rồi. Cô nghĩ vì lí do gì tôi muốn kết hôn với cô? Yêu cô sao?"

Môi anh nhếch lên khinh thường, là anh đang chán ghét chính mình giữ lại chút tôn nghiêm cho anh.

"Cô không xứng với Thiên Kỳ." buông cô ra khỏi người mình Thiên Hàn tiêu sái đi ra khỏi phòng đóng sập cửa lại.

Cả người đờn đờn sát khí.

Buổi tối...

Thẩm Tiên Hạ ngồi vào một góc tường đã gần 2 giờ đồng hồ, cô chịu lấy hán không phải mẹ cô sẽ được cứu sao? Cô còn ngại cái gì chứ. Dựa vào anh cô còn có thể tìm được anh trai, tìm được anh trai là cô có hi vọng rời khỏi hán rồi...

Sau khi bị từ chối anh cực kì mất hứng lái xe đến Kim Bích Huy Hoàng đánh bài, đánh được mười mấy ván nhưng toàn thua. Nhìn đồng hồ cũng đã gần mười giờ không biết cô đã rời đi chưa, lúc chiều anh đã thấy vết thương trên trán cô bây giờ cảm thấy bất an đến tay chân luống cuống làm rơi điều thuốc kẹp trên tay xuống lòng bàn tay anh. Mọi người trên bàn cảm thấy lo lắng vì vết bông của anh đã đỏ lên nhưng anh không hề có cảm giác đau.

"Thiên tổng ngài không sao chứ..?"

"Thiên tổng."

Anh giật mình nhìn xuống vạt áo của mình bị nhân viên kia phui phui, một người cầm tay anh chườm đá. Tay anh rút về lạnh nhạt đáp:

"Không sao. Tôi có việc hôm nay cứ đưa hoá đơn cho tôi mọi người thoải mái"

Thẩm Tiên Hạ rời khỏi phòng. Lúc trước cô biết hán có một căn biệt thự ở trung tâm thành phố cực kì xa hoa, phải biết muốn có được một tác đất ở đây phải là một người cực kì giàu có. Cô biết, hán luôn miệng nói cô không xứng với Thiên Kỳ là đang bảo vệ cho em hán. Thực tế mà nói hán có nhiều cách để cô rời xa em hán nhưng tại sao lại chọn cách đây đưa thế này.

(người ta yêu cô đó cô nương(="."="=)

"Cô còn chưa đi?"

Giọng nói của hán làm cô giật mình. Hán đã về.

"Chờ anh."

"..." anh tỏ ra không quan tâm nhưng trong bụng như mở cờ. Trời ạ anh là đang mơ sao.

Xử lý vết thương cho cô xong cũng gần 12 giờ khuya. Cả ngày hôm nay thật mệt mỏi nhưng một câu của cô khiến anh rất vui vẻ.

"Chúng ta kết hôn đi, tôi đồng ý"

"Tốt. Cô đeo vào đi" anh rút ra một chiếc nhẫn kim cương sáng chói màu xanh dương được cắt tỉ mỉ thuận tay vút lên người cô.

"Bây giờ sao? Còn sớm quá đi"

"Tôi không thích phụ nữ nhiều lời. Mai tôi đưa cô đến cục dân chính"

"Tôi đâu cần anh thích" cô vừa đeo chiếc nhẫn vào □ vừa lí nhí trong miệng rủa.

"Tôi đưa cô về. "

"Khuya rồi tôi muốn ngủ, tôi ngủ ở đây được không?" Vừa dứt câu cô đã nằm xuống giường đắp chăn lên tự nhiên như ở nhà.

"Không. Cô ngồi dậy cho tôi"

"Vì sao?" con buồn ngủ khiến giọng cô cáu gắt. Ngủ nhờ thôi mà làm gì gớm thế không biết.

"Chướng mắt"

.....

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiểu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 17: Tùy tiện

2 tuần sau...

Cả thành phố Trang Sơn ngập tràn tin đồn đại thiếu gia Thiên Hàn gia danh bất hự truyền thiếu niên kiêu từ kết hôn. Tin tức đã làm cho thương giới nhộn nhịp không ít ai cũng bất ngờ và tiếc nuối. Họ nằm mơ cũng không dám nghĩ tới đối tượng kết hôn của anh lại là vị hôn phu của nhị thiếu Thiên Kỳ.

Bọn chó săn vào cuộc và... cuộc sống của Thẩm Tiên Hạ bắt đầu phiến toái đi.

_ Hai người kí tên vào đây! _ tiếng người lính chứng

Thẩm Tiên Hạ không kịp phản ứng, bàn tay cô đã bị hấn tóm lấy ép buộc cô kí.

_ Cô Thẩm không tự nguyện kết hôn phải không?

Lời chưa ra khỏi miệng đã bị hấn nhốt vào lồng ngực hấn, bàn tay kia còn lộn xộn vuốt ve bụng cô.

_ Cô ấy giận dữ vì tôi đã hứa là kết hôn rồi mới sinh con vậy mà... Cô hiểu rồi đây tôi không kiềm lòng nổi nữa mới đắc tội với cô ấy. _ hấn phì cười

Hấn muốn cô tức chết mà.

_ Anh...

_ Thôi nào cô gái. Chuyện bình thường í mà. Nào mời cô. _ tờ giấy đưa đến trước mặt cô, "*được lắm! Dù trước sau gì cũng là vợ anh ta. Để xem, tôi sẽ khiến anh hối hận vì cưới tôi*"

_ Tôi đang lái xe đấy cô.. um _ Thẩm Tiên Hạ ngồi vào lòng hấn một tay nắm vạt áo hấn một tay đưa vào ngực hấn sờ loạn.

Không phải hấn chưa đụng đến phụ nữ sao. Hấn chán ghét phụ nữ vậy cô cứ bám lấy hấn cho hấn chán ghét mới thôi. Nhưng nhìn mặt đối mặt với hấn cô không khỏi si mê, da mịn màng lúc này ứng hồng khiến phụ nữ ghen tỵ, càng gần cô cảm được mùi xạ hương quen thuộc. Cô yêu mùi hương này có lẽ là do những năm nay mùi hương này thường xuất hiện khiến cô bị mê hoặc.

Đôi môi hấn thật đẹp, không biết có mùi vị thế nào.. cũng có thể môi hấn cũng sắt lạnh như con người hấn vậy. Nhưng.. cô rất muốn thử...

KẾT...T...TTT

có nhiều điều dễ dàng đến rồi đi, nhanh chóng và mỏng manh như một làn khói, dễ tan vỡ như lâu đài cát trước những cơn sóng gào. Chỉ có tình cảm là điều duy nhất có thể vượt qua mọi bão giông cuộc đời, là nền tảng, là gốc rễ cho mọi niềm vui và nguồn hạnh phúc. Và không có gì tuyệt vời hơn được trao gửi tình cảm của mình cho một người khác, và rồi cảm nhận được sự bình yên khi gọi nhau là bạn

Bạn là người đến với ta khi mọi người đã bỏ ta đi".

Theo quán tính cô ngã nhào vào người hấn, môi cô vừa chạm sát môi hấn...

Thừa thắng xông lên, đã vào hang cọp rồi thì không sợ cọp ăn thịt. Huống chi cô đang làm hấn tức giận đuổi cô đi. Lưỡi cô càng quét trong miệng hấn, tùy tiện cắn. Thế mà hấn vẫn mở to mắt cho cô hôn, ngạc nhiên lắm cơ. Hấn thực không có cảm giác với phụ nữ rồi.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiếu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 18: Tra tấn

_ Thế nào? Không phải anh ghét đụng vào phụ nữ sao... nhưng tôi thích.. đụng vào anh đấy dù sao cũng kết hôn rồi tôi sẽ không ngại đâu a.. anh không thích thì tôi có thể đi.

Phóng lao thì phải theo lao.. tôi không tin anh chịu đựng được tôi!

Tia mắt hấn xẹt qua tia lạnh lùng, giật giật môi vuron tay kéo cô vào lòng hung hăng che kín môi cô. Tay còn lại không chịu nghe lời vuốt ve cái bụng nhỏ của cô rồi dần dần tiến lên phía trên xoa xoa bầu ngực tròn trĩnh. Hôm nay cô mặc chiếc váy bó sát lộ nửa đùi, đôi chân thon dài tạo nên sự mê luyến khó rời. Bộ váy ngắn cùn kia nhanh chóng được tháo xuống toàn bộ da thịt non mềm trơn tru trước mắt hấn. Hấn tiến tới gần mặc kệ cô không ngừng giãy dụa cố gắng dùng sức đẩy hấn ra nhưng vô lực.

_Á.. Tôi xin anh.. xin anh tha cho tôi.. a

Nước mắt theo khóe mắt chảy xuống rồi biến mất theo nụ hôn của hai người. Cô không tin. Hấn lại trong xe hành động này với cô. Cô ghét hấn. Ghét từ ngày đầu gặp hấn... bắt đầu là cô tình cờ thấy hấn cự tuyệt một cô gái.. không đúng... là sỉ nhục cô ta.

"*Cô chỉ là con của một con đĩ... một con đĩ thôi cô gái cô có tư cách gì nói yêu tôi*"

"*Nhưng em yêu anh... thật sự rất yêu anh.. Em không liên hệ gì với bà ta. Sẽ không*"

"*Haha Cô chẳng khác chi một con đĩ... nhìn xem cô đang ở bộ dạng gì... từ giờ cô lập tức biến khỏi King Dom*"

"... ""

"*Cút!*"

2 ngày sau cô ta tự vẫn bằng cách đốt cháy mình.

Đây là lí do cô ghét hấn vào tận tâm, tận nhãn, vô tình, lãnh khốc. Bởi vì hấn quá giàu nên hấn chẳng xem ai ra gì, bởi vì hấn là sát thủ thương trường ai cũng sợ hấn.. có lẽ mọi cô gái đều ao ước có trái tim của hấn nhưng cô thì không.

_Buông tôi ra

_Em dẫn tôi trước...

_Tôi xin anh.. có được không tôi biết lỗi rồi.

_Em ôn quã, yên nào.

_Á.., Thiên Kỳ cứu em

_Chết tiết... gọi tên tôi

_Không.

_Gọi tên tôi.Mau

_Thiên Kỳ. Em y..ê...u an..h... Á

_Cmm cô dám. Để coi cô còn sức gọi tên nó nữa không. Trước mặt tôi dám em tình anh nòng.

Cô vừa chịu một đòn tra tấn đã sớm không còn sức phản kháng. Thân thể cô lạnh buốt đau nhức mãnh liệt. Cô dám chọc giận hấn, hấn trừng phạt thật tàn nhẫn, bây giờ cô không đủ hơi sức để thờ huống chỉ là ghét vào mặt hấn hai chữ" Thiên Kì ".

Hấn lật người cô lại tiếp tục...

Hấn xách eo cô lên lại tiếp tục...

Hấn vùi đầu vào nụ hoa đào của cô cắn lại tiếp tục...

Hấn nâng mông cô lên vuốt ve lại tiếp tục...

...

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiểu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 19: Lãnh khốc vô tình

Sáng hôm sau...

Khi tỉnh lại thì cô cảm giác như ở địa ngục. Người đàn ông đã cướp đi sự trong trắng của cô chính là kẻ mà cô ghét nhất và cũng là chồng cô.

Cô phải đối diện với hắn như thế nào đây? Còn một tuần nữa là đến hôn lễ cô phải làm thế nào đây.. Trong lòng vô cùng nặng nề khó chịu.

Chìm trong suy nghĩ cô hoàn toàn không cảm nhận được có người đến gần.

"Phu nhân tôi giúp cô thay đồ nhé"

Thẩm Tiên Hạ sững sốt lấy chăn che thân thể, trong giọng nói có phần run rẩy "Không cần" dùng một chút "Tôi tự làm"

Vừa chạm chân xuống sàn cơ thể không làm chủ mà ngã xuống. Cơ thể truyền tới một cơn đau nhứt dữ dội cô hoàn toàn vô lực xụi lơ nằm dưới sàn nhà lạnh buốt.

Cô nữ hầu vội bước đến đỡ lấy cơ thể cô, Tiên Hạ mặc cho cô gái đó diu mình lên giường giúp cô thay đồ.

Cô nữ hầu ra ngoài, bên ngoài là một dãy những cô nữ hầu và đầu dãy là một phụ nữ trung niên mà họ gọi là bà quản gia. Lúc trước khi ông bà chủ chưa định cư ra Anh quốc thì cả nhà rất hoà thuận, kể từ khi ông bà li hôn hai thiếu gia họ ít về đây. Căn biệt thự đều do bà quản lí. Thế lực của Thiên gia không hề nhỏ vì vậy họ đang tìm nữ chủ nhân cho gia tộc này, không ai khác chính là vợ của đại thiếu gia Thiên Hàn.

"...Thiên tổng hạng mục bên Mỹ có chút vấn đề...Hiện tại giám đốc điều hành bên đó đang chuẩn bị qua đây để anh phân phó..."

"...Tôi sẽ đích thân đi."

"Nhưng còn một tuần nữa anh sẽ kết hôn. Có thể thu xếp kịp không?... "

Nuốt nước miếng anh trợ lí nặn ra từng chữ "...Hay là hoãn.."

"Im miệng."

Chữ "đám cưới " còn chưa ra khỏi miệng thì một sấp văn kiện và bay thẳng tấp vào mặt.

--

Thẩm Tiên Hạ ngồi vào bàn ăn sáng cũng đã 11 giờ trưa, cả người mệt mỏi lợi hại.

"...Hà tiểu thư cô không thể vào.."

Thẩm Tiên Hạ nâng mí mắt lên nhìn thấy trước mắt mình là Hà Mỹ Mỹ. Mối còn nâng lên nụ cười giễu cợt.

Cô còn chưa mở miệng, Hà Mỹ Mỹ đã ném vào mặt cô cái túi xách còn tiện tay nắm tóc cô choáng váng, vì không có phòng bị nên bị đánh khiến gương mặt cô đau rất. Cô lấy được tư thế đè cô ta xuống nền nhà hung hăng đánh.

"Hà Mỹ Mỹ tôi cũng không giành đàn ông của cô. Cô làm gì phải luôn kiểm chuyện với tôi..?"

Thân thể Hà Mỹ Mỹ run lên một chút cả người hồi phục lại tinh thần đứng lên.

"Tôi sẽ không tha thứ cho cô Hạ Hạ"

Giọng cô ta có chút khàn khàn giống như cô đã lâu không ngủ, gương mặt xanh xao ốm đi nhiều hơn với lần trước cô gặp mặt.

"Thiên Kỳ gặp tai nạn cô hãy đi thăm anh ấy đi. Anh ấy chỉ muốn gặp cô, không chịu truyền dịch cũng không chịu ăn uống. Anh ấy rất tiêu tụy chịu không được đả kích này cô xem như vì hai người từng yêu nhau mà đến thăm anh ấy đi. Xin cô.."

Hóc mắt Hà Mỹ Mỹ đã trợn ướn, viên mắt nóng lên cô sợ sẽ khóc trước Thẩm Tiên Hạ mắt.

Thẩm Tiên Hạ dừng ánh mắt trên người Hà Mỹ Mỹ khá lâu, không khí trong phòng khá im lặng, đám người hầu cũng không có động tĩnh gì, bà quản gia cũng không biết có nên gọi thiếu gia về giải quyết cục diện này không. Rốt cục cũng gọi một tin nhắn nội dung là "Phu nhân bị đánh, nhị thiếu gặp nạn"
Dòng tin quá rõ ràng. Lúc này âm thanh im lặng trong phòng bị tiếng nói của Thẩm Tiên Hạ phá vỡ.

".. Như thế nào, tôi cũng không có liên quan..."

Chương 20: Về sau

Thoảng chút cũng hơn một tháng hần không về nhà, cô cũng không nghe chút tin tức gì về mẹ. Hôm nay cô quyết tâm lấy hết can đảm gọi Thiên Hàn.

Thời điểm cô vất óc ra suy nghĩ cách nào được ra khỏi nhà, điện thoại cô vang lên.

"Alo"

"..." Bên kia vẫn trầm mặc.

"Thiên Kỳ. Là anh sao?"

Tút tut. Sao thế???

Tại Mỹ.

Trong căn phòng tối om, Thiên Hàn nằm trên ghế trượng những ngón tay thon dài xoa xoa thái dương nhũn nhũn trông anh rất mệt mỏi. Hôm nay anh vừa kí xong hợp đồng bỗng không muốn ở đây nữa mà muốn nghe giọng của cô. Muốn thông báo cô anh sẽ về cùng với mẹ cô, định lấy cơ sức khỏe của bà mà nói chuyện với cô một chút ai ngờ.... vừa nhắc máy cô đã gọi tên hần.

Chết tiệt.

"Kết hôn rồi xem em còn nhớ tới nó nữa không."

Bây giờ đã là mùa đông, bên ngoài tuyết đầu mùa cũng bắt đầu rơi. Rốt cục thì cô nên làm gì. Đứng bên cửa sổ ngắm tuyết rơi lòng cô lạnh tới thấu xương. Cô ngắm vườn hoa oải hương phía cửa sổ, cô rất thích nhưng chỉ là của hàng xóm kế bên thôi, còn ở nơi cô ở gần cách bởi khung cửa rào mà cô vẫn hay gọi là nhà tù. Căn biệt thự hơn 800 m2 có cô ở cùng với tá giúp việc, chục tên vệ sĩ. Cô thờ ơ một cái họ cũng liếc mắt để ý đến.

___cốc cốc_ tiếng gõ cửa vang lên một nữ giúp việc bước vào: "Cô chủ bữa tối cô không ăn gì cậu chủ biết được chúng tôi sẽ bị trách phạt."

"Được rồi... để đó đi" Mắt cô vẫn dừng lại ở vườn hoa oải hương.

"Vâng. Cậu chủ gọi về muốn nói chuyện với cô."

Tim cô nhảy lên một nhịp, mắt chớp chớp có vẻ khẩn trương lấy điện thoại từ tay nữ giúp việc. Đây là lần đầu tiên hần gọi cho cô...

"Tôi nghe.."

Bên kia im lặng một hồi "Sao không ăn?" giọng hần hơi khàn khàn mệt mỏi giống như mất ngủ.

Tự dưng hỏi khiến cô hơi lúng túng "Tôi.. tôi. Anh hỏi gì"

Hần vẫn kiên nhẫn, nhẹ nhàng trả lời: "Sao em không ăn tối? Không khỏe sao?"

Quan tâm cô sao?

Thẩm Tiên Hạ mở tròn cả đôi mắt vì bất ngờ. Hôm nay anh ta bị gì vậy chứ.

Cô tìm một lí do để trả lời, trong lòng hơi mềm mại "Ừm. Tôi cảm thấy không thoải mái."

Tút tut

Trong miệng muốn hỏi anh ta một chút về mẹ cô nhưng chưa kịp hỏi thì hần đã tắt máy.

Chương 21: Muốn gì thì em cứ nói

Mặc dù rất lo lắng Thiên Kỳ nhưng cô làm sao dám đến thăm anh, cô chẳng còn mặt mũi nào để gặp anh, anh vì cô thay đổi bao nhiêu thứ bây giờ lại phóng túng như xưa lỗi cũng do cô. Trằn trọc trên giường mãi không ngủ được. Cả người cô nóng như lửa đốt, quơ tay sờ soạng tìm cốc nước nhưng nửa buổi cũng chẳng thấy, cổ họng khô hốc khó chịu, đáy mắt nổi lên một tầng nước nóng theo từng giọt chảy ra khóe mắt. Cả buổi chiều chẳng ăn gì nhưng cô cứ liên tục buồn nôn.

Thiên Hàn gọi trực thăng cá nhân đến tầng cao nhất của tòa khách sạn nhanh chóng bay về Thượng Hải.

Đứng trước cửa phòng anh có biết bao là khăn trương, một hồi lâu anh mới vịn vịn chốt cửa bước vào. Cô gái nhỏ nhắn cuộn lấy chiếc chăn như con sâu chỉ lộ ra cái đầu nhỏ, cái miệng vênh lên mà anh muốn cắn một cái. Anh bước đến gần ôm cô vào lòng thuận tay vén tóc đang hỗn độn trên mặt cô, vuốt ve mặt cô.

Ánh mắt Thiên Hàn nhìn cô trở nên nóng rực, phát hiện cả người cô nóng đến dọa người liền xốc chăn lên thăm dò thân thể cô mới gọi một cú điện thoại sau đó dặn dò thím Trương nấu cho cô một chút cháo.

Trở lại giường, anh đem cô áp sát vào người mới phát hiện cả người cô ướt sũng mồ hôi, miệng môi tái nhợt khiến anh đau lòng. Anh bùng ra từ nhà tắm chậu nước nóng, lau người cho cô rất tỉ mỉ. Tuy đây là lần đầu tiên anh chăm sóc người bệnh nhưng không hề có chút lúng túng nào ngược lại rất chu đáo. Thời điểm anh để tay phía lưng đỡ cô ngồi dậy uống chút nước thì bác sĩ đến.

Cả đêm anh ngồi máy bay về có chút mệt mỏi, đến nơi phát hiện cô bị cảm mạo trong lòng nóng như lửa đốt, nhìn cô mệt mỏi anh cũng chẳng muốn ăn tối mà đặc biệt chăm sóc cô.

Bác sĩ anh gọi đến chính là bạn thân của anh _ Tần Ngôn.

"Chút mừng cậu cô gái đó có thai rồi."

Thiên Hàn đang đút nước cho Thẩm Tiên Hạ động tác bỗng ngưng lại, liếc mắt nhìn Tần Ngôn. Gương mặt trắng mịn của Thiên Hàn nổi lên một tầng hồng, cảm giác như có luồng điện chạy qua người trên môi nở nụ cười nắn nọt. Tưởng Thiên Hàn sẽ cảm ơn mình ai ngờ anh cứ ngồi ôm cô gái đó mắt nhìn vào một hướng vô định môi thì cứ nhếch lên hạ xuống cuối cùng cũng không nhịn được mà bật cười.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiểu Gia Tôi Ghét Anh* được tài miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Em...

Thẩm Tiên Hạ và Ái Tâm đang ngồi trong một góc nhỏ ở tầng hai nhà hàng Bạch Đế, sau năm tháng mang thai bụng Thẩm Tiên Hạ chỉ hơi nhô ra váy áo, và lại cô không mặc đồ của phụ nữ mang thai nên cô chẳng khác gì lúc trước.

_ Cái gì! Chồng cậu đi công tác mãi thế.

Thẩm Tiên Hạ lướt weblog như chuyện chẳng liên quan đến mình.

_ Anh ta đi hay ở nhà với mình đều là cực hình vậy nên cậu cho mình chút thời gian yên tĩnh đi.

Ái Tâm ngậm lấy ống hút, mắt đảo xung quanh sau đó ghé sát tai Thẩm Tiên Hạ giống như nhìn thấy gì đó không đúng rồi về mặt nghi ngờ nhìn Thẩm Tiên Hạ.

_ Vậy nếu anh ta có tiểu tam rồi cậu làm sao?

_ Mình và anh ta sẽ chấm dứt khi sinh đứa nhỏ ra.

Thái độ ung dung và lạnh lùng của Thẩm Tiên Hạ khiến Ái Tâm bực dọc cau mày:

_ Mình biết vậy nhưng cậu có chắc là sẽ giao đứa bé này cho anh ta không? Tình mẫu tử khó chia cắt lắm, mình hiểu cậu mà cậu sẽ không nỡ đâu.

Thẩm Tiên Hạ đưa tay sờ bụng mình, đôi mắt ưu tư nhìn Ái Tâm, mấp máy môi trả lời:

_ Nếu không làm vậy mình mãi mãi sẽ không thể gặp được mẹ mình. Việc có đứa bé này đối với anh ta là ngoài dự định, nhưng anh ta cần người thừa kế mình cần được có mẹ.

_ Cậu dùng đứa bé để làm công cụ à, mọi thứ cậu đều sợ, cậu... cậu.. Anh ta rốt cục là muốn cái gì đây chứ?

Ái Tâm cúi gắt giọng điệu cũng phần nộ.

Thẩm Tiên Hạ quay đầu nhìn theo hướng cửa sổ, đôi lông mi cong chớp chớp, ánh mắt khẽ mở giọng nói lạnh lùng vang ra:

_ Chờ.

Trong 5 tháng này anh đối xử với cô vẫn lạnh lùng và tàn nhẫn như cũ. Trong một đêm trong vô số đêm anh say rượu về nhà đã ném vào mặt cô cái hộp đồng như bị vỡ nát. Cô được tự do, mẹ cô khỏi bệnh nhưng cô phải giao đứa con này cho hắn. Hoặc là cô phải kết hôn với hắn.

Tháng trước hắn bắt cô cùng hắn tham dự lễ kết hôn của Thiên Kỳ, cô đau khổ nhìn người đàn ông cô yêu 5 năm gọi cô hai tiếng "chị dâu" nghe đau đến xé lòng, cô cũng từng mơ một ngày bước vào lễ đường, mặc bộ váy cô dâu đẹp rực rỡ được người anh trai thất lạc của cô dắt vào giao cô cho anh. Được nhìn mẹ khỏe mạnh cùng cô tranh luận, cùng cô hát, cùng cô nhảy như trước đây họ từng làm.

Nghĩ đến đây cô không kiềm được nước mắt cứ ứa ra khóe mắt. Chính lúc này cô cảm nhận được ai đó đang nhìn mình, cô từ từ xoay đầu lại chợt nhận ra gương mặt quen thuộc kia.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiểu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 23: Nụ hôn ngọt ngào

Hắn chỉ cách cô một dãy ghế vậy mà hắn bảo đã đến Mĩ quốc công tác. Nói dối không biết xấu hổ mà còn nhìn cô với cặp mắt lạnh đó, đứng đứng quá nhi. Thường thì ông chồng nói dối vợ đi công tác thì đa số là ngoại tình a nhưng người đi chung với anh có chút quen mắt. Nghĩ một hồi lâu nhìn một góc nghiêng thì cô đoán ra là Tàn Ngôn_ bạn hắn.

Ánh mắt Thiên Hàn sắc lạnh như cũ không hề dịch chuyển ở chỗ Thẩm Tiên Hạ, bụng to vậy rồi mà còn chạy lung tung ra ngoài, cặp mắt Thiên Hàn quét lần nữa từ đầu đến chân Thẩm Tiên Hạ không ổn chút nào cả, trời đã sang đông mà cô thì ăn mặc quá hời hợt váy cùn vồn lại còn trang điểm quá cầu kì, xem ra sắc mặt không thể tốt hơn được. Anh đi hơn 1 tháng cũng không biểu hiện gì nhớ chồng nhi? Mà chính là tận hưởng triệt để.

Thẩm Tiên Hạ vừa rời khỏi thì đằng sau đã có tiếng bước đi dồn dập đuổi theo:

"_ Thiên phu nhân! Thiên phu nhân! "

"_ Bác sĩ Tàn "

"_ Hôm nay Thiên Hàn lại bắt tôi về khách sạn uống rượu cùng với cậu ấy"

Thẩm Tiên Hạ nghiêng đầu, ngạc nhiên hỏi:

"_ Lại?" Anh không về nhà mà ngủ ở khách sạn sao? Và lại đây không phải là ngày đầu.

Tròng mắt Tàn Ngôn đảo một vòng, thẳng bạn tốt của anh không chịu về nhà là do vợ cậu, rõ ràng là nhớ người ta đến chết mà lại giả vờ âm thầm lên lúc gặp vợ. Có cần đáng thương đến thế không, cảm giác rất gần nhưng không thể chạm vào, anh cũng nên xuyên tạc một chút. Phụ nữ sẽ luôn có máu ghen trong người dù không phải người họ thích, sức chiếm hữu phụ nữ rất lớn.

Dừng một lúc, về mặt Tàn Ngôn không thể nghiêm túc hơn:

"_ Hôm nay tôi phải đi công tác rồi, chỉ là tôi sợ cậu ta uống một mình không ai ngăn thì... rượu có thể nhấn chìm cậu ấy."

Nuốt ngụm nước bọt, gương mặt nhìn Thẩm Tiên Hạ lộ vẻ lo lắng nói tiếp nhưng thần thái ung dung của cô khiến anh toát cả mồ hôi lạnh.

"_ Anh có thể cho tôi địa chỉ khách sạn đó không? "

Tần Ngôn đắc ý cười gật gật đầu." _Được"

21:00 tại khách sạn X_Thành phố Chiết Giang.

Khí trời se lạnh, những hàng cây ven đường ướt đẫm sương đêm, vài chiếc lá rụng xuống nghe xào xạc.

Lúc này đây...

Thẩm Tiên Hạ đứng trước cửa phòng khách sạn 102, trong lòng có chút căng thẳng, hít sâu một hơi cô nhẹ nhàng quệt mặt má của Tần Ngôn cho cô đi vào.

Thẩm Tiên Hạ giẫm chân đi vào, phòng tối om, không một bóng người, cô vươn tay bật đèn đập vào mắt cô là một căn phòng ngăn nắp, đơn giản là một cái vali, một laptop và một hộp thuốc lá chỉ còn vài điếu. Grap giường thẳng tắp chưa có dấu hiệu ngủ qua. Sao Tần Ngôn lại bảo anh đã về đã hơn 2 tuần nhỉ?

Biệt thự anh có ở đây cũng nhiều sao không đến mà lại về khách sạn chứ, ở đây cũng chỉ cách biệt thự Bạch Đế chỉ hơn 2 km

Lúc Thẩm Tiên Hạ vừa trong phòng tắm đi ra cũng là lúc Thiên Hàn bước vào.

Thiên Hàn nhìn chăm chăm vào gương mặt Thẩm Tiên Hạ, đánh giá một lát vẫn không tin vào mắt mình. Anh đưa tay bấm thật mạnh vào đùi mình cảm giác đau đến truyền ra khắp cơ thể mới phát hiện đây không phải là mơ.

Chân mày Thẩm Tiên Hạ nhăn lại, mở tròn đôi mắt:

"_Anh sao thế? "

"Không." Thiên Hàn thở dài một hơi, có vẻ anh khẩn trương quá rồi.

Trong phòng chỉ có hai người, mùi oải hương của cô xông vào mũi anh làm tim anh trật một nhịp sau đó không theo anh mà cứ đập mạnh lung tung khiến anh không thể khắc chế mà vươn tay, nắm lấy cổ tay cô, bức bách đè cô vào tường, nhẹ nhàng hôn môi cô.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiếu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 24: (H) Dù em có buông tay, anh cũng không từ bỏ

Đại thiếu gia tôi ghét anh

Chương 24 Dù em có buông tay anh cũng không từ bỏ

Nụ hôn dần trở nên kịch liệt, gấp gáp hơn, không gian tĩnh mịch và chỉ có một tiếng động không đơn thuần là môi chạm môi, lưỡi Thiên Hàn càn quét bên trong môi cô phá một mùi men rượu nồng nhiệt.

Mùi xạ hương từ cơ thể anh tỏa ra làm cô càng mê luyến, cô ngaoay trong vòm ngực rắn chắc của anh. Cơ thể nhỏ bé trong lòng không yên tĩnh làm cơ thể anh cứng nhắc, anh khẩn trương khom lưng bế cô lên giường, quỳ dưới chân cô tiếp tục nụ hôn đang dở.

Thiên Hàn có một cảm giác rất kì lạ, cô không hề từ chối anh cũng không có đẩy anh ra như trước kia mà cô cực kì phối hợp chủ động hôn lên má anh rồi trượt xuống môi một lúc lâu sau đó từng cái từng cái cúc áo anh bị cô mở ra. Năm ngón tay thon thả luồn từ vạt áo vest anh, móng tay cô cắm thật sâu vào trong da thịt làm thần kinh anh có chút tê liệt.

Bàn tay anh không hề nghiêm túc luôn lách trong váy cô mà nghịch ngợm chọc cô cười ngượng đỏ cả mặt, và chiếc váy này cũng chẳng làm khó anh, nó nhanh chóng bị vứt xuống giường như một thứ rác rưởi không hơn không kém.

Trên giường gra màu đen xịn, màu da thịt cô trắng nõn nà, tron bóng hiện lên mắt anh là bức tranh cảnh xuân tình xào làm lòng người xao xuyến.

Thiên Hàn giống như lãnh đầu làm với phụ nữ, gương mặt trắng trẻo của anh nổi lên một tầng hồng, động tác có chút e ngại nhưng sau đó là một trận cuồng phong mạnh mẽ ăn sạch cô.

Từ đầu chí cuối, đầu óc Thẩm Tiên Hạ rất mơ hồ, rất mị hoặc lòng người. Cô chính là cảm dỗ mà anh không thể dứt được. Nói là vậy, động tác anh rất nhẹ, dù vui vẻ đến đâu anh vẫn dừng đúng chỗ vì cô đang mang thai.

Anh thật hối hận, một lần cô đã có thai rồi. Nhưng lần đó, anh cũng chưa thỏa mãn được cơ thể anh.

Cuối cùng, Thảm Tiên Hạ mệt mỏi rã rời vùi trong ngực anh mà ngủ. Cảm nhận được cơ thể nhỏ nhắn trên người mình hơi thờ ơ đều đặn, Thiên Hàn nhẹ nhàng vuốt lấy vài sợi tóc rối trên mặt cô vén ra sau, nhìn cô ngủ say thật là thích... Ngắm cả đời anh cũng thích.

Nếu đây là mơ, sẽ là giấc mơ anh luôn tìm kiếm.

Nếu đây là thực, anh chỉ muốn thời gian dừng lại vì anh chẳng phải tìm kiếm nữa.

"Dù em có buông tay, anh cũng không từ bỏ"

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiểu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 25: Những ngày tháng tươi đẹp

Đại Thiểu Gia Tôi Ghét Anh

Chap 25 Những ngày tháng tươi đẹp.

Mùa thu qua đông lại đến, hoa tuyết đầu mùa đã bắt đầu rơi. Mùa đông đầu tiên của họ thật ấm áp, cuối cùng Thảm Tiên Hạ cũng mở lòng mình mà bắt đầu chấp nhận Thiên Hàn. Từ mùi xạ hương của anh, làn môi, cái mũi cao hay làn da mịn nòn nà cô đều thích ngắm, ngắm xong rồi cần không biết từ bao giờ nó lại trở thành nghiện.

"Đang làm gì vậy con?"

Giọng nói mềm mại của mẹ làm cô trở về thực tại, Thảm Tiên Hạ xoay người nhìn về hướng người mẹ. Bà đã được anh đưa về gần 2 tháng và hiện đang ở biệt thự Bạch Đế cùng với vợ chồng cô.

"Con đan áo cho anh ấy, tuần sau là sinh nhật anh rồi mẹ."

Thảm Tiên Hạ giờ cái áo len đan dang dở, tay tí mi đan nờ nự cười hạnh phúc.

"Vừa không đấy?"

"Ồ... Con không chắc. Hihi" Cô cười tí mắt, giọng ngượng ngùng, xấu hổ quá đi mất đan áo mà không biết size anh.

Mẹ lắc lắc đầu, bĩu môi chế nhạo: "Thật xấu hổ, vợ chồng là phải rõ chứ, từng sở thích cá nhân, chồng ghét cái gì, chồng ăn cái gì, chồng mặc size gì, bạn chồng là ai, chồng hay đi đâu, chồng muốn làm gì, bla...bla.... Hiểu chưa?"

Thảm Tiên Hạ chu môi, bỏ cái áo vào cái hộp gấm rồi cho xuống gầm giường

"Được rồi, được rồi mẹ yêu của con. Con sẽ làm cái khác, thêm một cái cho mẹ nha."

Thảm Tiên Hạ đang hao tâm tổn trí tìm cách đo cơ thể của Thiên Hàn thì anh từ trong phòng tắm bước ra với bộ đồ ngủ phồng phình. Dây đo nhanh chóng nằm gọn trong tay, cô bước đến gần mục tiêu.

Cái bụng to thế này, đi đứng cũng khó khăn, Thiên Hàn bước đến đỡ cô.

Thảm Tiên Hạ vòng tay ôm chặt lấy vai anh, đôi chân quăn quýt lên hông anh như bạch tuộc, môi chụm chụm lên má anh mấy cái liên tục, Thiên Hàn làm vẻ mặt chán nản giống ép buộc ôm cô vào lòng, từ lúc mang thai đến giờ cô luôn trẻ con như vậy, hành động này càng làm nổi bất an anh trời dấy, lúc đầu anh rất hưởng thụ, rất hạnh phúc như bay bổng, cảm giác lần la đến mê mẩn. Nhưng càng về sau anh lại lo sợ, có phải đây là cô thương hại anh mới như vậy, có phải cô lại sẽ bỏ đi, cô sẽ bỏ lại anh không mãn đến anh mà theo đuổi người cô yêu. Anh sợ lắm cái gọi là hạnh phúc cuối cùng này.

Thảm Tiên Hạ ngay lúc anh không để ý vụn dây đo cơ thể anh cố gắng nhớ những con số ghi vào sổ tay.

Lúc định thàn lại cô đã bị anh bỏ xuống người.

Anh hi vọng cô được vui vẻ, ngoài buông tay ra không còn cách khác sao?

Yêu một người có cần phải đoạt lấy họ không?

Chương 26: Tần Ái quanh co khúc khuỷu

Đại Thiếu Gia Tôi Ghét Anh

Chương 26 Tần Ái quanh co khúc khuỷu.

"Cô gái, tôi lấy bó hoa này."

Hình ảnh Tần Ngôn phản chiếu lên cặp kính cận của Ái Tâm thật sinh động. Cô chưa kịp định thần thì đã bị anh giật lấy bó hoa cầm tú cầu trên tay để sau cái lưng rắn rỏi của anh.

Ánh mắt Tần Ngôn đánh giá cô một hồi, quét mắt một cái từ đầu đến chân, cô mặc chiếc váy ngang đầu gối màu lam, chân mang một đôi giày bata xinh xắn, mái tóc đen nhánh dài đến thắt lưng dạng sóng biển mượt mà, cô trang điểm nhẹ nhàng nhưng rất đẹp, vô cùng kiều diễm.

"Trà cho tôi."

Ái Tâm nhón chân, ngẩng cao đầu giơ tay lấy bó hoa cầm tú cầu nhưng cũng bất lực trước thân hình cao lớn của anh. Bó hoa bị anh giơ lên cao khiến cô không thể với lấy. Tần Ngôn nheo mắt hình chim ưng nhìn bó hoa rồi liếc vào Ái Tâm, môi mấp máy giọng muốn có bao nhiêu giễu cợt liền có bấy nhiêu giễu cợt.

"Tôi còn phục vụ tôi ở bar, sáng đã giả vờ làm thực nữ đoàn đoàn chính chính. Còn muốn dụ dỗ thêm đàn ông, thật xấu hổ. "

Âm thanh Tần Ngôn rất khê lại ghé sát vào tai Ái TÂM nhưng cô vẫn rất sợ mọi người sẽ nghe thấy, nhất là cha mẹ cô.

Cô bước lên một bước, đưa bàn tay thanh tú mình lên che cái miệng hăn lại, mắt đảo mấy vòng như kẻ trộm không thấy ai mới từ từ hạ tay xuống, dời khỏi cánh môi mỏng kia.

Tay này vừa gỡ xuống, tay kia đã bị giật lấy, tốc độ đi của hắn cực nhanh, nhanh đến nỗi rời khỏi cửa hàng hơn trăm mét cô mới định thần được mình đang đứng trong một con hẻm tối om.

"Cô gái bán hoa à! Cô tỏ thanh cao cái gì?"

"Anh Tần à tha tôi đi, tôi trốn anh mấy bữa nay đã mệt mỏi lắm rồi. "

Tần Ngôn cười khẩy, cũng có cô gái trốn anh sao, thật là kể chuyện cười à? Anh cũng không có chút gì dao động, mắt nhìn chằm chằm thân ảnh Ái Tâm không nhúc nhích đối diện anh.

"Cô có trách thì trách tại sao trái đất lại tròn, khiến những người xa lạ như tôi và cô gặp lại nhau. "

Hai người vẫn tư thế trầm mặc.

Tần Ngôn xoay người, cất bước chân rồi đi bỗng dừng dừng lại, nói một câu chắc nịch: "Tôi nay 10 giờ, cô ở Bạch Lan chờ tôi."

Anh với cô là có hứng thú vừa gặp đã yêu? Không. Chỉ vì cô giống một người, một người anh đã từng yêu.. yêu sâu đậm.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiếu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 27: Đối đầu tại tiệc sinh nhật

Đại Thiếu Gia Tôi Ghét Anh

Chap 27 Đối đầu tại tiệc sinh nhật.

-khách sạn Bạch Lan-

Hàng năm mỗi lần đến sinh nhật Thiên Hàn sẽ có Thiên Kỳ, Hà Mỹ Mỹ, Tần Ngôn và Thẩm Tiên Hạ.

Tất nhiên, năm nay cũng có họ nhưng thân phận mỗi người rất khác nhau. Mọi người tham gia tiệc vẫn còn chưa kịp tiêu hóa nên có rất nhiều sự nhầm lẫn không đáng có. Mặt Thiên Hàn từ trắng chuyển sang xanh vì ghen tức.

Hà Mỹ Mỹ là vợ của Thiên Kỳ từ Anh quốc xa xôi trở về.

Thẩm Tiên Hạ đường đường chính chính là đại phu nhân của Thiên gia.

Tần Ngôn đào hoa lại mang một cô gái đơn thuần đến.

"Ái Tâm, cậu biết Tần Ngôn khi nào thế?" Thẩm Tiên Hạ đưa con mắt dò xét, trong bụng muốn mờ mờ.

"Minh với hắn là oan gia."

Ái Tâm vò đầu bứt tóc, đầu hiện lên ý nghĩa lạ lùng.

"Cậu biết hắn?"

Thẩm Tiên Hạ nhún vai, tay nâng váy, miệng nhẹ nhàng chuyển động đến tai cô "Thôi đi! Đến bác sĩ riêng của mình cậu cũng không tha, tội cậu đáng lắng trị."

Thẩm Tiên Hạ bước đi để lại một người đứng ngây ra, nuốt chửng ngụm nước trái cây cổ họng chuyển động lên xuống. Khoảnh khắc này lại khiến ai đó không rời mắt khỏi người cô được.

Do những tháng cuối của thai kì rất mệt mỏi, bụng của cô đã rất to, Thẩm Tiên Hạ trốn ra ngoài ban công nhìn xuống dưới, tay chung thủy nâng niu cầm gói quà cô cất công chuẩn bị cho anh.

Cô đắm chìm trong suy nghĩ cho đến khi nghe được tiếng bước chân đang đến gần.

Chiếc áo khoác phủ lên đôi vai mảnh khảnh của cô, Thẩm Tiên Hạ mím môi đỏ mọng, xoay lưng lại ôm chầm lấy anh.

Thiên Kỳ sững sờ nhìn cô, anh luôn để mắt đến cô, hay nói đúng hơn là luôn để mắt đến bộ dạng chật vật của cô với cái bụng to lớn.

Thẩm Tiên Hạ cảm giác có gì không đúng, cảm giác anh cứng nhắc, cũng không có mùi thơm xạ hương mà đây là mùi nước BLUE AVON rất xa lạ.

Cô ngược lên nhìn thấy mình đang ôm chầm lấy Thiên Kỳ thì mặt đột biến sắc.

Thẩm Tiên Hạ đẩy anh ra đột ngột, đôi chân cô bị mất thăng bằng ngã về phía sau. Thiên Kỳ nhanh chóng vươn tay đỡ cô.

"Em ổn không?" Vẫn nụ cười rạng rỡ ấy, giọng anh ấm áp nhìn cô đến thất thần.

"Em có."

Thẩm Tiên Hạ nằm gọn trong vòng tay Thiên Kỳ.

Cô lần này kiên nhẫn gỡ ngón tay anh từng ngón, kéo ra khoảng cách hai người.

Anh và cô vẫn giữ tư thế trầm mặc, không ai có ý định mở miệng trước.

Một màn này Thiên Hàn không bỏ sót một giây phút nào, đôi mắt dấy lên tia đỏ rực giờ ly rượu lên nóc sập.

Thiên Hàn chuyên tâm nhìn chằm chằm họ, mi nhíu lại, ly rượu kia không chịu được sức mạnh từ tay anh lập tức vỡ nát, bàn tay rắn rỏi bị thủy tinh cắm vào, dòng máu đỏ nóng ầm ầm rơi lộp bộp xuống sàn.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiểu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28: Đẳng và Ngọt

Đại Thiểu Gia Tôi Ghét Anh

Chap 28: Đáng và Ngọt

Hà Mỹ Mỹ tiêu sái bước đến gần Thiên Hàn, giả vờ ngốc nghếch chạm vào cánh tay anh "Đại thiếu gia, nghe nói năm đó, khi Thiên Kỳ tham gia ứng cử làm viện trưởng, anh đã chu đáo chăm sóc cho em vợ, đến nỗi quan hệ mập mờ, cuối cùng... ". Cô cố ý kéo dài, châm biếm "Cùng ở một chỗ."

Thiên Hàn giật giật cơ thể, duy trì sự im lặng.

Hà Mỹ Mỹ dời tầm mắt hướng về phía ban công, có chút đáng cay khi chồng cô âu yếm trò chuyện cùng người phụ nữ khác, người đàn bà đó là đối thủ duy nhất khiến cô sợ hãi, dù ngay lúc này cô là vợ của Thiên Kỳ, cô vẫn luôn bất an.

Hà Mỹ Mỹ dùng sức nắm chặt tay, lộ ra khớp xương trắng bệch.

"À không, cuối cùng là anh một mình chết tâm." Cô vừa nhìn vào bàn tay đang chảy máu của Thiên Hàn vừa cười lạnh.

Có một loại người, bên ngoài không để ý nhưng thực rất dễ tâm, rất dày vò.

Dòng máu tươi chảy ra bên ngoài không ngừng, mặt sàn đã loan lổ những chấm đỏ bóng mắt, tay Thiên Hàn nắm chặt càng làm mảnh vỡ thủy tinh thêm cắm sâu vào da thịt, môi anh run rẩy kịch liệt, phần hân cùng uất ức.

"Tôi thật sự thương hại anh, sau này anh chính là nhìn vật nhớ người. "

"Đứa con này, con đàn bà này vốn dĩ đã không cần."

"Chồng cô ta là CEO Thiên Thị cũng không cần, chỉ là vật thế thân."

"Cô ta không yêu ai cả."

Thiên Hàn nhếch môi "Cô chắc?".

Hà Mỹ Mỹ không nói gì, cầm ly rượu vang lên uống sạch, ánh mắt chờ đợi nhìn vào Thiên Hàn.

"Nên biết mình đang nói gì, miệng của cô tốt nhất đừng gọi tên vợ tôi, bản."

Lúc này có tiếng bước chân nhẹ nhàng truyền đến.

"Thiên Hàn, tay anh làm sao thế?" giọng Thẩm Tiên Hạ mềm mại vang lên.

Thiên Hàn kéo kéo khóe môi, sau đó không nói gì. Gương mặt anh tú nhìn sang hướng khác, cũng không thèm nhìn cô một cái.

Rệt rệt

"Em.."

"Đừng nhúc nhích. " cô ra lệnh.

Thẩm Tiên Hạ xé vạt áo mình thành hai nửa băng bó cho anh.

"Chờ cầm máu, về sẽ rửa sạch cho anh."

Cô cau có, vẻ mặt này là đau lòng phải không?

Anh cười.

"Còn có thể cười? Khi nào anh mới chịu ngồi yên cho em, máu chảy nhiều như vậy, anh xem." Cô vừa mắng chửi vừa chỉ tay dưới sàn nhà, nhìn thấy máu me đỏ đỏ cô hốt hoảng mà cánh tay run run, chân vì vậy mà mềm nhũn. Hộp quà trên tay rơi xuống đất.

Thiên Hàn lúc này mới để ý, khom người xuống nhặt, khoảng cách chừng vài centi- mét anh lấy được thì một đôi chân của ai đó giẫm lên.

Thiên Kỳ duy trì tư thế đứng trước Thiên Hàn một bước, cái chân chậm trễ rút ra khỏi hộp quà. Dây buộc bị lỏng lẻo rồi tuột ra ngoài.

Thiên Hàn chau mày, đứng phắt dậy, tay nắm chặt thành quyền, chân tiến lên gần sát Thiên Kỳ, miệng phun ra từng chữ "Cậu mù à." đôi mắt đã nóng rực.

Thẩm Tiên Hạ ôm lấy vai Thiên Hàn, mặt cọ cọ vào lưng anh.

"Đó là một tờ giấy thôi." cô thủ thủ có chút thẹn thùng. Xung quanh toàn bộ chỉ nhìn chăm chăm cô

"Đây là em...em mang song thai."

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiếu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 29: Đường một chiều, tình một hướng

Đại thiếu gia tôi ghét anh.

Chap 29 Đường một chiều, tình một hướng.

"Chúc mừng chủ tịch, vợ đẹp con đầy. Giới kinh doanh lại một phen náo loạn vì tin tức này đây."

Người đàn ông trung niên tóc màu sương muối bước đến, cười hớn hở chúc mừng.

"Thịnh tổng, ngài là người đầu tiên chúc mừng tôi, tôi nghĩ dự án khu nghỉ dưỡng lần này ông sẽ là người phụ trách."

"Ngài thật hào phóng. Haha." Giọng điệu của Thịnh tổng có bao nhiêu là hứng thú.

Thiên Hàn vui vẻ nhìn cô, mặc kệ xung quanh ánh mắt toàn bộ nhìn họ, anh khom người hôn lên má hồng đào của cô.

"Em vất vả rồi. Em có mệt chỗ nào không? Mình có thể về trước, tiệc sinh nhật này giao lại cho Tần Ngôn."

Thẩm Tiên Hạ cong môi, lắc đầu không nói gì.

Hai người nhìn nhau chằm chằm, mùi mẫn khiến ai cũng ngượng mồm.

Thiên Kỳ phấn nộ định xông vào lại bị Tần Ngôn kéo ra.

"Ậy Ậy, hai người làm tôi thấy rất hài lòng nha."

"Cậu bị đuổi việc." Thiên Hàn không thèm liếc Tần Ngôn một cái, mắt dán vào bụng to cô, tay vuốt ve mái tóc mượt mà của cô.

"Tại sao? Không cần phải đền đáp tôi hậu hĩnh như vậy mà, không cần, không cần. Đúng không, Ái Tâm."

Ái Tâm gật đầu "Anh nên làm Playboy hơn là một bác sĩ."

Tần Ngôn nhếch mép cười cười. Lực chú ý của anh luôn là Ái Tâm.

Còn cô giống như bị tra tấn khi gần anh, vẻ mặt chán ghét lộ rõ. Đúng là, người mà cô không thể nhìn bằng đôi mắt bình thường, vì cô luôn nhìn anh bằng nửa mắt.

Thiên Hàn nghiêm khắc "Cô ấy có thai 7 tháng, bây giờ mới phát hiện song thai. May là cô ấy an toàn, nếu không tôi đốt sống bệnh viện cậu làm."

"Cậu sa thải tôi?"

"Àn."

"Chuyện này cậu không trách tôi được, tôi phát hiện từ 2 tháng trước, chỉ là vợ cậu không cho tôi mở miệng nói với cậu."

Thiên Hàn nâng mặt cô lên đối diện mình, cung chiều hỏi khẽ "Là em sao?"

"Em muốn dùng nó làm quà sinh nhật cho anh." Giọng cô lí nhí, mặt cúi xuống về vô tội vạ.

Tần Ngôn không cho Thiên Hàn có đường lui, tiếp tục chọc cho Thiên Hàn điên lên.

"Cậu định đổi vợ cậu luôn không?"

Thiên Hàn ngẩng người như hóa đá.

Khó mà tin được, thời cơ tốt thế này Tần Ngôn nhất định không nên bỏ qua.

"Anh hai cân nhắc xem, để tôi thay thế vị trí của Tần Ngôn." Thiên Kỳ chậm rãi phun ra từng chữ, từng từ đều có sức sát thương.

"Cậu đang ở Mĩ quốc, tôi đâu dám làm phiền. "

"Không phải tôi đã về rồi sao? Từ bây giờ tôi không trốn tránh nữa."

"Cậu rảnh rồi thì cùng Mỹ Mỹ sinh con đi, đừng để bố mẹ phải bay về nước nhắc nhở cậu."

"Tôi và cô ấy không có kết hôn. Tôi sẽ giành giật thứ vốn dĩ thuộc về mình. Anh đừng lo."

Bầu không khí lạnh lẽo, bao nhiêu là hít thở không thông.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiểu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 30: Vết sẹo ở tay của anh làm sao có vậy?

Đại thiếu gia tôi ghét anh.

Chap 30 Vết sẹo ở tay của anh làm sao có vậy?

Về đến nhà, cô liền chạy lên lầu, vào phòng lấy hộp y tế dự phòng ra chờ anh tắm rửa xong lau chùi cho anh.

"Anh xong rồi, nước nóng anh mở rồi, em mau vào tắm đi." Anh từ phòng tắm bước ra.

Thẩm Tiên Hạ ngược lên nhìn anh, tóc còn ướt át chảy dọc xuống ngực, mày cô nhíu lại.

"Anh lại đây."

Anh nghe theo, bước đến trước mặt cô.

"Ngồi xuống." Cô ra lệnh.

Thẩm Tiên Hạ cảm thấy tóc bước xuống giường, đi lại gần anh dịu dàng sấy khô tóc cho anh. Thiên Hàn mỉm cười nhìn cô, nhìn chằm chằm đến mặt nghếch ra.

"Xong rồi. Đưa tay ra. "

Thẩm Tiên Hạ mỉm môi, lau tỉ mỉ vết thương, cuối cùng cô thấy chiếc đồng hồ đeo trên tay anh thật vương vãi, lập tức tháo nó ra.

Màn này, Thiên Hàn phản ứng rất nhanh, liền ngăn tay cô lại.

"Được rồi. "

"Có thủy tinh cắm vào cổ tay anh, phải tháo nó ra." cô kéo kéo tay anh giấu từ đằng sau ra.

Thiên Hàn một mực từ chối "Không sao, nhìn này."

Anh hươ hươ tay trước mặt cô, cười gượng gạo.

"Được.. Được... Được."

"Giận?"

Cô bỏ đi.

Thiên Hàn một mình trong phòng bồn chồn đứng ngồi không yên.

Tiếng bước chân nhẹ nhàng cùng mùi hoa nhài dễ chịu xông vào mũi. Trước mặt anh là hộp quà xanh dương, nó đang nằm chênh ềnh trên tay cô.

"Gì đây."

"Muốn không? "

"Em định dùng cái này câu dẫn anh?"

"Anh không cần, em vứt."

"Đây là cho anh, là của anh, ai cho em vứt."

Anh vội vàng lấy lại, nhanh chóng mở ra.

Cô cười nửa miệng, ánh mắt chờ đợi nhìn anh.

Tay anh run run, cảm giác tim mình đập rất nhanh, chiếc áo len màu hồng phấn, ngực còn có trái tim nho nhỏ, phía dưới khắc tên anh.

Thẩm Tiên Hạ lắc lắc cánh tay anh.

"Đẹp không? "

"Rất đẹp."

Thẩm Tiên Hạ giật giật cái áo ra, Thiên Hàn lúc đầu kiên quyết không chịu, cuối cùng sợ áo bị hỏng nên buông tay ra.

"Em.. Quá đáng."

Cô phớt lờ "Tần Ngôn sẽ hợp lắm í, anh thấy sao?"

Anh giận dữ "Áo của anh, thù tên anh, quà của anh, hấn dám." Âm ực lên tiếng.

"Anh muốn cũng được, tháo đồng hồ ra đi, em cho."

Thiên Hàn bước đến, ngoan ngoãn như mèo con, mặc cô tháo nó ra, ánh mắt anh dần dần tối lại.

Anh che dấu cái gì chứ? Hình xăm hay tên nhỏ nào?

Cổ tay anh, có một vết sẹo dài như que tăm. Mặt cô từ hồng chuyển xanh.

"Vết sẹo ở tay của anh làm sao có vậy?"

Sau ngày đính hôn của Thẩm Tiên Hạ và Thiên Kỳ, Thiên Hàn qua California công tác 6 tháng. Nói là công tác, nhưng thực chất là trốn tránh. Một lần kí hợp đồng về, anh lên nhốt mình trong phòng hút thuốc, phòng nghỉ ngửi mùi thuốc lá.

Anh nhớ cô.

Tim anh đau như bị vật nhọn đâm vào, từ từ rỉ máu.

Anh yêu cô, cô không thuộc về anh. Anh khổ tâm.

Thiên Hàn ngâm mình trong nước hơn nửa ngày.

Trong lúc cạo râu, anh đã... Cắt tay.

Bất tỉnh hơn một tuần, về sau anh đều không để ý đến nó, cùng nó sống, vết thương này, có lẽ... Sau này còn đeo bám anh. Xa cô...

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiếu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 31: Năm năm trước anh đã yêu em

Đại thiếu gia tôi ghét anh

Chap 31 Năm năm trước anh đã yêu em.

Năm năm trước cha cô bị phá sản sau đó bỏ mẹ cô lấy người phụ nữ giàu có. Anh cô chán nản bỏ đi lập nghiệp. Mẹ cô vì lo lắng cho anh, đau đớn khi bị chồng ruồng bỏ. Một hôm bị tai nạn, mẹ cô đã trở thành gánh nặng cho cô. Một cô gái mười bảy tuổi làm việc gồng gánh thay thuốc cho mẹ.

May mắn cô gặp được Thiên Kỳ. Thiên Kỳ trước đây là bạn thân của anh hai cô, hay tìm cơ hội để tiếp cận cô, đơn giản vì cô xinh đẹp, thông minh và đặc biệt. Hai người quen nhau cô vì tiền, anh vì tìm kiếm cái mới lạ.

Không biết từ bao giờ một Thiên Kỳ đào hoa phóng khoáng thay bề như thay áo đã nhu hòa, chung thủy hằng ngày chờ cô đi học, chờ cô đi làm, chờ cô đến bệnh viện thay vì đi chơi đêm.

Họ yêu nhau năm năm, anh cũng yêu đơn phương cô năm năm, hơn nữa anh gặp cô trước.

*

*

*

"Này cô."

"Anh gọi tôi?"

"Cà phê của tôi cô bỏ gì vào đây?"

"Đường."

"Tôi uống cà phê đắng."

"Ô.. Xin lỗi."

Chỉ vì hán không vừa lòng mà cô bị đuổi việc. Cô thề sẽ trả thù, ly cà phê đường, um um. Tôi nhớ tên anh, anh nên nhớ mặt chị.

Quả thật trái đất tròn, Thượng Hải lớn như vậy, anh lại xui xẻo gặp lại cô lần nữa.

*

*

*

"Chủ tịch, đây là danh sách tất cả thư kí hỗ trợ phiên dịch tiếng Ấn Độ."

Thiên Hàn nhìn cũng không nhìn, tay vẫn cầm văn kiện kí tên.

"Anh chọn người giỏi nhất."

"Tôi rất ấn tượng với cô nữ sinh cấp ba này."

Thiên Hàn nhíu mày, công ty của anh sao lại để một đứa con nít ra vào, đây là mục rất quan trọng.

"Anh bị gì à? Tôi nghe lầm rồi, đúng không? Hừm!"

Anh thư kí cúi đầu cảm hồ sơ đặt trước mặt Thiên Hàn, cùng với một USB. Thiên Hàn liếc qua một cái đã nắm được thông tin của cô gái này.

- Trường học: Sequel

Cái tên trường gì đây? Chưa có nghe qua.

-Lớp: 11A0

??? Thiên Hàn không kiên nhẫn đóng hồ sơ cái rụp, hai mắt như hai ngọn lửa đốt rụi tên kia.

"Diễn Phong, cậu bị điên à, tôi không đùa đâu? "

"Xem nó đi." Diễn Phong cắm USB vào laptop Thiên Hàn, ánh mắt khiêu chiến.

Màn hình nhanh chóng xuất hiện.

"Cô gái biết bao nhiêu thứ tiếng? "

"8."

"Wow, cô nói thật không? "

"Công ty cần dịch chữ Ấn, tôi có thể."

"Được, ngay bây giờ cô hãy dịch đoạn văn này." tờ giấy giầy cộm chữ chi chít nhau.

Cô cầm tờ giấy lật qua lật lại, mắt nhìn từ trên xuống dưới một lần liền nhìn đối diện người phỏng vấn.

"Đây không phải chữ Ấn, sao lại bảo tôi dịch?"

"Trong hồ sơ cô có ghi, cô có thể dịch tiếng Thổ Nhĩ Kỳ bản địa, tôi rất hiểu kỳ. "

"Không chuyên nghiệp. "

"Tôi biết cô không thể, cũng không phải thông dịch chuyên nghiệp, mới tí tuổi ấy mà, không trách được. "

"Tôi là nói, cô không chuyên nghiệp đấy."

"Trên tuyển dụng có ghi, người phỏng vấn chỉ yêu cầu thí sinh dịch một lần, cô dùng một lần quý báu của tôi để thỏa mãn sự hiểu kỳ của cô. Nếu tôi trả lời câu hỏi này, tôi được thông qua, cô không lượng trước tôi không biết tiếng Ấn sao?"

"Còn nữa, cô cho tôi dịch một đoạn thoại phim Thổ Nhĩ Kỳ, nội dung sến sẩm, yêu đương nhẩn nhít, nói năng nói cuội. Cô. Có. Ván. Đẻ. À?"

"Cô...cô. "

Người bị mắng lại là giám đốc tài vụ của công ty, thật mất mặt.

Cô gái trong clip đứng lên rồi đi, thật sự rất kiêu ngạo.

Thiên Hàn nhếch mép cười. Hai chân bắt chéo lại.

"Cô gái cà phê đường cũng giỏi nhỉ? Muốn bỏ trốn à? Tôi sẽ bắt cô phải xin lỗi vì dám xỉ nhục nhân viên cấp cao của tôi. "

Chửi mắng nhân viên của tôi cũng là đang tạt gáo nước lạnh vào mặt CEO này.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiếu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 32: Có người kiêu ngạo hơn tôi?

Đại thiếu gia tôi ghét anh

Chap 32 Có người kiêu ngạo hơn tôi ư??

"Diễn Phong, tìm hiểu cô ta chưa?"

"Gia cảnh bình thường, có điều trước đây là tiểu thư của Thâm gia."

"Họ Thâm?"

"Vâng."

"Con của Thâm Thành Nhã à?"

"Đúng, ông ta bây giờ là chủ tịch của Dịch thị."

"Không phải trước đây còn nói muốn gả con gái cho tôi sao? Dùng cách này để tạo sự chú ý từ tôi sao? Nực cười. "

"Bây giờ, ông và vợ ông ta không nhìn mặt nhau, vợ mới ông ta là mối tình đầu của ông ấy."

"Nhìn vào bề ngoài thì vậy nhưng rất có thể lão Thâm Thành Nhã này liên thủ vốn đầu tư từ Dịch thị, còn mặt sau lại dùng con gái chiêu trò với tôi."

"Thiên Hàn, cậu nghĩ quá xa rồi, từ khi Thâm Thị phá sản, lão già này chạy đôn đáo chỉ để giữ vị trí hiện tại, lão yên vị lắm không muốn một bước lên

mây đầu. Huống gì anh cho rằng dùng lão là người con gái mình để đánh đổi địa vị sao? Ông ta từng dùng thân mình chặn cho con gái một nhát dao đấy, dù sao cũng máu mủ mà."

"Lí do ông ta tự để đầu vào tròng cạm có thể hiểu sao?."

Diễn Phong lắc đầu ngán ngẫm, chủ tịch của anh mắc bệnh tự luyện nặng. Lại muốn đối phó với cô gái này sao.

*

*

*

Thiên Hàn đóng tài liệu lại, xoa xoa mi tâm, hôm nay quả là ngày cực kì mệt nhọc. Vừa thu dọn đồ đạc xong định rời đi thì tiếng chuông điện thoại reo lên.

[Mình bị đánh, cứu mình. Cẩm Đào]

Mặt anh biến sắc tái nhợt, vội vàng bật định vị tìm chỗ của Cẩm Đào, nó cách đây gần 30 km. Chạy đến nơi có phải là nhặt xác cô ta về không.

Thiên Hàn phóng chiếc xe vòng đường tắt, mất hơn 15 phút. Chỗ này không dành cho xe lớn, anh phải chạy bộ hơn 10 phút mới phát hiện đây là bãi đất trống, hoang vu. Đạp vào mặt anh lúc này là năm thằng đàn ông, không đúng là bốn người đàn ông bao quanh một người con gái, nhưng đó không phải là Cẩm Đào, vì cô gái này ăn mặc không nữ tính, không đóng đánh như con bạn của anh.

Vốn dĩ không phải chuyện của mình, nhưng dù gì cũng là con gái bị ức hiếp anh không thể ngó qua mà không giúp.

"Này, các anh tránh xa cô ấy."

Cả năm người nhìn anh, một thằng mập lên tiếng:"Nó nhiều chuyện, cần mũi anh em tao làm việc lớn, mày mau cút."

Thằng cạo trọc lóc cái đầu cười sang sảng, lưỡi liếm láp khoe môi:"Này anh em, có thêm một thằng thì đã sao, cùng nhau chia sẻ, huống chi hôm nay mình thu nhập cao. "

"Thiên Hàn cứu mình."

Thiên Hàn giật giật chân, đi đến cái cổng, sau bụi rậm phát hiện Cẩm Đào bị trói chặt ở đó.

"Họ làm gì cậu?"

Cẩm Đào bị thương nặng, muốn nói gì nhưng lại bị thằng da đen đằng sau tán đến ngất đi.

Thiên Hàn nắm chặt tay thành quyền, bước đến đá vào ngực hấn một cước. Hấn vật vã nằm lê lết dưới đất.

Thiên Hàn nhếch môi, đứng dậy cời trói cho Cẩm Đào.

"Anh kia, giúp tôi một tay." giọng cô gái thánh thót, trong trẻo vang lên, động tác cời trói khựng lại, quay đầu mới phát hiện cô gái kia cời luôn cái áo khoác ngoài quật ngã thằng đầu trọc.

"Thằng kia, mày giúp bọn tao tóm được con này, cho mày xử 2 món này hết."

Thiên Hàn gỡ nút áo vest chạy đến, đá con dao cầm trên tay thằng mập định đâm cô xuống đất.

Anh bên nhìn trái, cô nhìn bên phải. Hai lưng dính vào nhau có thể cảm giác hơi thở cô dồn dập.

"Cô cà phê đường lại đến chỗ này gây chuyện."

"Anh... Nếu không có tôi thì lúc anh tới đây là lúc nhặt xác cô ta về rồi."

"Đừng nói nhiều, xử lý bọn này cái đã."

"Anh mau đưa cô ta ra ngoài, tôi ra sau."

"Không thể. "

"Vác cô ta lên bệnh viện, cô ta bị động thai rồi, chậm trễ sẽ chết."

"Còn cô?"

"Nhanh, mạng tôi có thể cầm cự, còn cô ấy không có thời gian. Đừng để tôi phải đánh anh mới biết tình hình thế nào. "

Thiên Hàn chạy như bay đem Cẩm Đào vào bệnh viện.

"Diễn Phong cậu mau đến bãi đất trống gần thành phố Hồ Nam ngay cho tôi."

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiếu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: Lựa chọn

Đại thiếu gia tôi ghét anh

Chap 33 Lựa chọn

[Xin chúc mừng cô *Thắm Tiên Hạ* đã trúng tuyển vào công ty Thiên Thị với chức vụ phiên dịch, trợ lý thư kí chủ tịch. Giờ làm việc: 10 giờ 30 phút thứ 6 ngày 8/8/2018]

Thắm Tiên Hạ vừa giao hamburger về thì chuông điện thoại reo lên. Trúng tuyển rồi. Vậy là từ hôm nay cô sẽ nghỉ việc ở đây làm nơi đó. Hy vọng sẽ ổn.

Chiếc điện thoại vừa bỏ vào túi thì lại inh ỏi vang lên. Cô lười biếng nghe máy.

"Alo. Tôi bảo anh rồi anh không hiểu sao? Thiên Kỳ tôi không thích anh."

Đầu dây bên kia thờ dờn dập, im lặng một hồi lâu mới lên tiếng.

"Hạ Hạ! Bác gái băng qua đường bị tai nạn, em mau tới bệnh viện A."

Cánh tay cô run run, điện thoại rơi bộp xuống đất, sau đó cầm điện thoại lên điện một cuộc cho Thiên Kỳ mới xác định mình vừa rồi không nghe nhầm.

Cô nhanh chóng đến bệnh viện A.

*

*

*

"Thiên Kỳ, viện phí của mẹ em là anh đóng sao?"

"Không có gì đâu."

"Từ khi Thắm Thường bỏ nhà ra đi mẹ em rất buồn, cũng may là có anh bên cạnh bà cũng đỡ được. "

"Ừ. Em đừng trách cậu ấy. Hấn kiêu hãnh, sẽ lập nên thành công. "

"..."

"Em có muốn nói cho ông ấy biết không? "

"Không. "

Hai người bước ra khỏi bệnh viện, cô sầu não, anh lo lắng, bồn chồn.

*

*

*

"Lật tung cái nhà này cho tao!"

"Con mẹ nó! Dám trốn nợ!"

Nhà cô xuất hiện hơn 5 tháng, không hỏi cũng liên biết là bọn cho vay. Mẹ cô bệnh hơn 4 tháng, tiền viện phí dù không muốn cũng phải nhờ Thiên Kỳ giúp đỡ. Còn nợ của gia đình cô thì còn lâu mới trả nổi.

Cũng còn may, cô chưa gặp mặt chúng, giờ nép sau cánh cửa hàng rào. Vừa lặng thính chạy trốn khỏi nơi đó, vừa vút cho Ái Tâm một tin nhắn.

[Tâm Tâm, chờ cửa! Tao trú hộ một đêm.]

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiếu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34: Tình ý

Đại thiếu gia tôi ghét anh.

Chap 34 Tình ý.

"Sao cơ?"

"Tháng sau cô sẽ cùng chủ tịch đến Thanh Hoa gặp đối tác. "

"Không còn ai khác sao, anh Diễn Phong?" Thẩm Tiên Hạ thật sự rất muốn khóc, mấy tháng trước cô đi với hắn tới Canada bị anh ta hành hạ đủ kiểu. Đi tập golf, gặp đối tác mà toàn là những cô gái xinh đẹp, cô khóc không ra nước mắt sống những ngày mệt nhọc. Vào một ngày đẹp trời, có mưa có nắng ấm cô phát hiện ra cô đi theo hắn để giúp việc chứ không phải phiên dịch. Thật đáng ghét.

"Tiểu Hạ! Tiểu Hạ!"

"Về nước khi nào đấy?"

Cầm Đào mặc chiếc váy xếp li cái bụng nhô ra khá to, ríu rít: "Nhớ cô nên về." Giơ tay cầm hộp com lên: "Ăn chung nà."

Thẩm Tiên Hạ gạt đầu: "Vào cantin đi."

Hai người cùng nhau vào thang máy, lúc cánh cửa gần như khép lại thì có một cánh tay chen vào khe hở, trực tiếp đi vào, là anh ta.

Không phải hắn có thang máy riêng sao lại đến chỗ này giành chỗ?

Thiên Hàn đang định ra ngoài ăn trưa, đang cảm thấy bức bối cô hơn tuần này vắng mặt, vẫn còn đang nghiên cứu cách phạt cô thế nào thì mục tiêu nhanh chóng xuất hiện trong thang máy nhân viên.

Lúc vào trong có liếc qua cô một cái nhưng vẫn không thấy được Cầm Đào đứng đằng sau.

Thang máy mở ra, Thẩm Tiên Hạ ráo riết chạy ra ngoài thì bị anh kéo lại.

"Này cô!"

Thẩm Tiên Hạ không thể tin nhìn người trước mắt.

Thiên Hàn lập tức bỏ tay cô ra, anh lúng túng "Đi ăn cùng tôi đi.". Chết tiệt, lúc này còn nghĩ cách sân si cô, bây giờ gặp cô lại không làm được gì, nhìn thấy đôi mắt ngấn nước long lanh to tròn của cô lại nín bặt.

Cô cự tuyệt: "Tôi có hẹn rồi."

Có hẹn? Là ai? Cô dám hẹn hò với thằng đàn ông khác sao? Dám từ chối anh, cô có biết có bao nhiêu phụ nữ tranh nhau để cùng anh ăn trưa không?

Thiên Hàn tức giận rời đi, được hai bước lại quay về.

*

*

*

~Cantin~

"Tiểu Hạ, ăn nhiều một chút. "

"Tiểu Hạ, cậu và Thiên Hàn có chuyện gì thế?"

"Tiểu Hạ, lần trước sau khi cứu mình cậu lại bỏ đi vậy, làm mình tìm muốn chết."

Cầm Đào vỗ bàn:"Này! Cậu trả lời mình chứ."

Cô nhìn theo ánh mắt thất thần của Thẩm Tiên Hạ, làm cô cũng thất thần theo.

Thiên Hàn mặc nhiên đứng gần họ, trên tay cầm bệ thức ăn ung dung kéo ghế ngồi cạnh Thẩm Tiên Hạ.

"Sao thế? Ăn đi." Thiên Hàn lạnh lùng trừng mắt Cầm Đào, đem thức ăn bỏ vào miệng, đồ ăn cũng không tệ.

Cầm Đào định thần hồi lâu, mắt lóe sáng:"Cậu không phải rất ghét thức ăn ở đây sao? "

Thiên Hàn không để ý nhìn chằm chằm Thẩm Tiên Hạ, cô rừ mi ăn từ tốn, xem anh là không khí.

Tìm cô cấu tạo từ gì thế?

Bóng đèn Cầm Đào vênh môi đầy khai tâm cho Thiên Hàn:"Cậu! Cậu bóc tôm cho mình đi."

"Bán." Anh vẫn nhìn cô.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiểu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 35: Mất trí nhớ

Tất cả những cảm xúc chột yếu chột nhớ tình cũ làm Thẩm Tiên Hạ không thể nào xác định, cô luôn nghĩ là trước mặt anh là mình giấu nó kĩ càng đến mức không thể nhìn ra nhưng anh còn hiểu rất nhiều, kể cả anh biết cô còn yêu Thiên Kì.

Anh ngàn lần hối hận, tại sao lao mình vào cô, không để cô hạnh phúc bên Thiên Kì.

Anh đã sớm có ý nghĩ buông tay giải thoát cho cô, anh biết tất cả, anh có thể làm tất cả để cô vui vẻ.

"Diễn Phong, sau khi tôi rời đi, cậu không được thông báo cho Thẩm Tiên Hạ, chỉ báo tôi đi công tác nước ngoài. "

Diễn Phong kéo hành lí cho Thiên Hàn, đưa hộ chiếu trên tay cho anh có chút không nỡ.

"Phu nhân sắp sinh rồi, anh không định ở lại nhìn mặt đứa bé sao?"

Thiên Hàn dừng chân, không ngoảnh lại, nuốt xuống ngụm nước bọt cổ họng chuyển động lên xuống:" Tôi ở lại cũng không có ý nghĩa. "

Diễn Phong gắt gỏng:" Anh là ba đứa bé, anh cũng không định chăm sóc cô ấy sao? Sinh con rất nguy hiểm anh có biết không? Không có chồng ở bên sẽ rất dễ tổn thương, tâm lí sau sinh rất phức tạp và nhạy cảm anh có biết không? "

"Thẩm Tiên Hạ đã có Thiên Kì chăm sóc, còn cần tôi làm gì? " Thiên Hàn tự hỏi mình.

"Anh trốn tránh, anh tưởng như vậy là sẽ chấp nhận được sự thật sao? Như vậy anh chỉ càng áy náy."

"Cậu không phải là tôi, cậu không hiểu."

Diễn Phong hung hăng bước đến nắm cổ áo Thiên Hàn, nắm đấm phanh phách lên mặt Thiên Hàn nhiều lần, đến mức mọi người xung quanh không hiểu việc gì túm lại xem

Diễn Phong không chỉ là một thư kí mà còn là người bạn hồi đại học của Thiên Hàn.

Thiên Hàn ứa nước mắt, bình lặng một chỗ mặc cho Diễn Phong đánh.

Anh ra đi... Thiên Kì xuất hiện đúng lúc này sẽ làm cô vui vẻ.

*

*

*

Thời điểm Thiên Hàn cất bước rời khỏi chuông điện thoại reo lên.

Là của cô.

"Anh đang bận.". Thiên Hàn không chờ nghe cô nói gì chỉ vội vàng nói ba từ rồi cúp máy.

Khoảnh khắc chuẩn bị ngắt máy đầu dây bên kia thở hổn hển, âm thanh chói tai:"Xin anh bình tĩnh, vợ anh đang bị một tai nạn nghiêm trọng đang ở bệnh viện S."

Thiên Hàn run rẩy, môi tái nhợt, sắc mặt biến đổi, lông mi cong rũ xuống định thần lại mình, đại não vẫn còn đang mập mờ, không thể tin vào tai mình.

Cô bị thương, cô thật sự bị tai nạn. Cô có làm sao anh phải làm thế nào?

Anh lại còn nhẫn tâm bỏ mặc cô một mình sinh con.

Thiên Hàn mềm nhũn thân mình khụy chân hụt hẫng té ra sau, đôi mắt nhìn về một hướng kiên định bất ngời dậy.

Không biết từ sân bay đến bệnh viện anh đã ngã bao nhiêu lần, chỉ biết khi anh đến được bệnh viện cả người anh đã bị dính đầy đất cát.

"Xin lỗi, đứa bé sinh non nhưng do tai nạn quá nặng chúng tôi không thể cứu được bé."

Bác sĩ trung niên lắc đầu nhìn vào Thiên Hàn nói, tay ông vỗ vai Thiên Hàn nhưng bị anh tóm lấy hung gần bóp cổ ông. Đôi mắt trừng lên đáng sợ, bờ vai anh hằn run lên kịch liệt, lồng ngực bị bóp nghẹt:"cứu phải được cô ấy, nghe rõ không, tôi sẽ giết ông tại đây nếu cô ấy có chuyện. "

"Mau gọi tất cả các bác sĩ các người tới đây, tất cả các người phải phẫu thuật thành công cho tôi, cô ấy chết các người nhất định chết trong ấy."

Diễn Phong bước tiến lên ngăn không cho Thiên Hàn làm náo nhưng bị lực của anh hất văng ra.

Anh chuẩn bị lao đến lần nữa thì có người đến trước anh một bước hung hăng đâm một cú thật mạnh vào đại boss.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiếu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 36: Nơi cô thuộc về

."Thảm Tiên Hạ bị tai nạn trên đường cao tốc, anh lại nhón nhơ đi ra ngoài, Thiên Hàn anh không muốn cô ấy thì giành giật với tôi làm gì?"

Thiên Kì nhắm thẳng vào lồng ngực Thiên Hàn mà hung hãn tới tấp quăng cú đánh càng nặng.

Thiên Hàn rũ bỏ người nằm xuống, mặt mũi nhắm nghiền đôi mắt.

Từ lúc nào anh lại phụ thuộc vào một người như thế, tất cả.

Nhưng anh chưa ngày nào nghĩ đến sẽ mất đi cô, lòng vốn dĩ ép buộc mình buông bỏ nhưng vẫn luôn muốn được gần gũi cô.

Đến một ngày anh cũng nhận ra, cố gắng ép buộc bản thân không suy nghĩ, không đồ kị nhưng anh vẫn là không làm được.

Sinh mệnh của cô chính là của anh.

Cô chết. Anh chết.

Anh tồn tại chỉ vì cô.

Cô sống. Anh sẵn sàng đơn độc nhìn cô hạnh phúc, một mình bước khỏi thế giới của cô.

Chỉ cần cô tỉnh lại, anh sẽ không bao giờ xuất hiện trước mắt cô nữa. Anh thề.

Một dòng nước chảy ra ngoài, người khác nói anh yếu đuối anh chịu, nói anh không có dũng khí anh chịu, nói anh không có tiền đồ anh cũng chịu. Bởi vì, anh không chỉ yêu cô tận tâm, chính là si mê loại độc được. Biết rằng rất độc nhưng vì chữ si mà cố chấp bản thân, biết nó không thuộc về mình nhưng vẫn muốn chiếm hữu.

Nhưng anh không thể tiếp tục lừa mình dối người, càng không thể ép buộc cô.

Sáu tháng sau...

"Tuần sau mình kết hôn, cậu cùng mình đi thử váy cưới đi."

Ái Tâm kinh ngạc, vò vạt không quan tâm

"Cậu làm dâu phụ nha!" Thẩm Tiên Hạ không để ý, lắc lắc cánh tay Ái Tâm

Ái Tâm đang viết luận văn, năm nay chính là năm cuối của cô. Về mặt vô cùng nhột nhột, lại hướng về Thẩm Tiên Hạ mà lắc đầu" Nếu cậu nhớ ra mình đã có chồng liệu còn muốn lấy Thiên Kì nữa không? "

*

*

*

Thẩm Tiên Hạ vui đầu trong lòng Thiên Kì, cô tìm một chút thông tin của Thiên Hàn.

Thiên Kì mặc kệ ở trong lòng mình ngo ngoáy nghịch ngợm vẫn tập trung xem hồ sơ bệnh viện đến lúc khóe mắt vô tình chạm vào điện thoại cô, mặt anh lập tức xuất hiện vài vạch đen.

"Em xem hình anh ta làm gì?"

Thiên Kì cầm điện thoại trên tay cô ném xuống đất vỡ tan nát.

Thẩm Tiên Hạ cả kinh, tròn tròn mắt nhìn anh, ngây thơ đáp:"Em chỉ... Chỉ vô tình muốn xem anh ấy đang ở đâu thôi."

Thiên Kì đứng phắt dậy, tay nắm lấy cảm tình xảo của cô:"Nói mau."

Thẩm Tiên Hạ không hiểu tại sao Thiên Kì lại tức giận đến vậy, lực của anh chút lớn khiến cảm cô đau, một bệt đỏ ửng ra, cô vì đau mà nước mắt cũng không ngừng rơi xuống.

Thiên Kì thất thần một hồi mới cảm nhận được sức lực mình quá lớn mới từ từ bỏ cánh tay xuống, nhẹ nhàng dỗ:" Anh.. Anh xin lỗi."

"Em chỉ muốn mời anh ấy dự đám cưới hai đứa mình thôi mà, anh có cần quá đáng vậy không hả." Thẩm Tiên Hạ gầm lên, đẩy anh ra xa nhưng Thiên Hàn lại một lần nữa dịu dàng ôm chầm lấy cô.

"Ồ... Anh chỉ là... Một vài tháng trước anh hai buộc anh phải nghỉ làm ở bệnh viện để vào công ty phụ anh ấy nhưng cuối cùng hai anh lại cãi nhau."

"Lại cãi nhau nữa rồi."

"Ừ, ừ là chút chuyện nhỏ thôi." Thiên Hàn đưa mắt nhìn cảm cô đau xót:"Em đau không, anh thật xin lỗi.."

Thẩm Tiên Hạ lắc đầu. Thiên Hàn nhẹ nhàng hôn lên môi cô, từ từ mân mê cắn mút đến khi hai người hít thở không thông mới chịu buông tha cho cô.

Lạ thật, anh đang giấu cô việc gì sao?

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiếu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 37: Gặp lại như người xa lạ

"Cái áo này thật là đẹp." Thẩm Tiên Hạ mặt mũi hồng hào trở lại, ngũ quan đẹp đẽ rõ ràng, gật đầu.

Ái Tâm bĩu môi, không nói gì chọn bữa một chiếc váy đi vào phòng thử đồ. Giọng điệu chán chường vọng ra.

"Cậu không chờ đến khi tìm được anh hai rồi mới kết hôn à?"

"Anh ấy đã không muốn quay về, mình cũng không thích ép buộc. "

Ái Tâm nghĩ cũng không nghĩ liền mặc chiếc váy vào, cô thất vọng.

Anh thật sự bắt cô chờ đến bao giờ?

Anh và cô đã quá phí phạm thời gian dành để chờ đợi. Thảm gia tuy không còn oai phong như 5 năm trước nhưng không phải anh cứ như vậy làm việc điên cuồng cho đến khi phục hồi mới được không?

Thảm Tiên Hạ cúi đầu suy nghĩ, lạ thật, cô hôm nay đến thử đồ lại không có ai ở đây, Thiên Kỳ bao giờ cửa tiệm này sao nhỏ. Anh bảo sáng nay đến sân bay đón anh hai rồi sẽ đến thử đồ với cô mà. Thật là lâu.

Nghĩ mình sắp được gặp anh hai lòng cô bật lên cảm giác vui vẻ. !loại cảm giác này không tày nào tả được.

Cánh cửa một lần nữa bị mở ra, Ái Tâm bước ra.

Cánh cửa chính cũng bị mở ra.

Trước mắt cô là ba người đàn ông. Thiên Kỳ, Thiên Hàn và Tần Ngôn.

Thảm Tiên Hạ mở nụ cười ngọt ngào, gật đầu."Anh hai, anh đã về."

Một câu nói như phân biệt rạch ròi giới hạn giữa cô và anh, mi tâm Thiên Hàn nhú lại, có chút khó chịu cũng không có chào cô trực tiếp bước đến chỗ sofa đối diện vương giả ngồi xuống.

Thiên Kỳ nhìn Thiên Hàn cười nhẹ, mép môi khẽ động đầy bộ dạng như không có việc gì.

Riêng chỉ có Ái Tâm mới có thể nhìn thấy nụ cười chiến thắng của Thiên Kỳ. Cô lắc đầu, rũ mi, cũng tìm cho mình một chỗ ngồi.

Chỗ này lại bị người nào đó ngồi xuống cô phản không kịp lại ngồi lên người nào đó. Cảm giác da thịt nóng lên, phả vào cổ cô là hơi thở nóng nam tính.

Ái Tâm xoay đầu, phát hiện mình đang ngồi trong lòng của Tần Ngôn.

Tần Ngôn sớm biết cô chuẩn bị ngồi xuống đó, cuối cùng nhanh hơn cô một bước ngồi xuống ôm lấy cô.

Bên hông bị bàn tay anh nắm giữ, cô cuối cùng nuốt một ngụm nước bọt mới lên tiếng."Xin lỗi." sau đó rời khỏi người anh bước chân cô hơi loạng choạng.

Lúc này, cô cảm giác được, tim mình bị loạn một nhịp khi đối diện anh, anh quả thực rất đẹp. Khiến cô không thể mà dời mắt.

"Được mỹ nhân xà vào lòng chiếm tiện nghi là sở thích của tôi, cô không cần xin lỗi." Tần Ngôn trêu chọc nhìn cô.

Quả thật vừa bước vào, anh đã chú ý ánh mắt tìm cô, nhưng lại không ngờ cô hôm nay lại chọn váy nữ tính vậy. A không, hôm nay cô rất đẹp. Đẹp hơn hôm qua vài phần. Với nhan sắc của cô, so với phụ nữ của anh cũng không có gì đặc biệt, nhưng anh hứng thú cô. Dù đã dùng vạn cách đối phó phòng thủ của cô nhưng điều anh biết được nhất là, anh không có ảnh hưởng đối với cô.

Cô chính là duy nhất không kiên nhẫn anh.

Vừa vặn lúc này, Thiên Kỳ thử xong đồ. Anh và Thảm Tiên Hạ chọn tone màu đỏ. Cả hai đều tươi sáng, hạnh phúc ôm nhau, ánh mắt Thiên Kỳ có liếc qua Thiên Hàn một cái, kiên trì ôm cô, một lát sau anh chặn môi cô lại, nụ hôn lại càng sâu.

Không khí trong phòng càng lạnh lẽo...

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiếu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 38: Tôi ghen tị

ẦM!!!

Cánh cửa bị anh đập mà quật ngã xuống mặt đất, vun lên từng mảnh thủy tinh vỡ. Thiên Hàn nện bước chân vững chắc ra khỏi tiệm áo cưới để lại bốn người kia ngầy ngốc một chỗ.

Thẩm Tiên Hạ giật nảy mình đẩy Thiên Kì ra, ánh mặt nguyệt ngừng không có ngừng đầu vội vàng đi vào trong phòng thay đồ.

Thiên Kì vừa nhận cú điện thoại, để lại ba người họ, dấn dò chú ý đến cô, cũng không nói nhiều trực tiếp rời đi. Bệnh viện lại có ca phẫu thuật, anh phải lập tức đến.

Trong phòng chỉ còn Tần Ngôn và Ái Tâm. Bỗng truyền đến giọng nói trầm lắng phá vỡ sự nhạt nhẽo giữa bọn họ.

"Em có người trong lòng rồi à?"

Ái Tâm lúc đầu là kinh ngạc, sau đó lại treo lên ý cười. Có điều nụ cười này lại có chút đau xót. Khi người ta càng tỏ ra vui vẻ, có ai biết được họ chất chứa bao nhiêu ủy khuất trong lòng. Nhưng... Anh lại nhìn thấu cô.

"Anh từng có chưa?"

Tần Ngôn giống như được nghe được truyện cười, anh há hốc mồm cười đến ho khan. "Có."

"Cô ta chắc hẳn rất đẹp."

"Ít ra là đẹp nhất đối với tôi."

"Khi nào thì anh có cảm giác với cô ấy?"

"Cũng không biết."

"Tôi cũng vậy." Ái Tâm thờ dãi.

Tần Ngôn phì cười.

Anh chưa từng có động lòng đến cô gái nào, nhưng anh đã động qua rất nhiều cô gái.

Anh chưa bao giờ có ý nghĩ sẽ dừng cuộc dạo chơi hoa ghẹo nguyệt này.

Bar Glenn là nơi ăn chơi xa xỉ của giới thượng lưu, của các nhà tài phiệt cùng với các minh tinh hạng A. Ở đây rất tốt, truyền thông không thể lọt vào, mỗi người vào đây đều đặc biệt có thể VIP. Mỗi phòng vip chỉ hơn hai vạn tệ. Ăn mặc còn phải... hơi thiếu vải. Nơi trụ lạc của các mỹ nhân và đại gia kim cương.

"Tâm Tâm! Sao lại kéo mình tới đây?"

Thẩm Tiên Hạ nguyệt nguyệt nhìn mọi người ở đây. Các người này thật là, vuốt ve cũng thật có tâm a, cặp đôi sau lưng cô thật là khiến mắt mặt, ai có thể nghĩ được, ảnh hậu Túy Mộng lại có thể để cho ba tên kia thay nhau ăn đậu hũ. Cô lướt nhìn qua, Túy Mộng ở ngoài đời đẹp hơn trong phim ảnh nhiều, ngũ quan tinh xảo, đôi môi mọng đỏ kia bị tên ôm nhom kia cắn mút, cặp đùi thon dài bị tên đạo diễn Vương kia xoay tay, nhanh chóng cánh tay đỏ bị mất hút trong váy voan mỏng manh của cô. Cô thấy được, cô Túy Mộng này đang cắn răng, bàn tay nắm thật sâu đang cố gắng chịu đựng. Một lão già ngoài 60 điên cuồng cỡi nút áo duy nhất trên váy cô ta, mặt đặt vào hõm sâu ngực trắng nõn.

Tiếp theo, cô càng không thể tin được, một tràng kích thích vừa rồi lại bị mấy tên đen thui ngoài kia đem vào mắt, đích thân bước đến.

"Mấy anh em, hàng này quả thật ngon, cùng nhau chia anh em nào."

Một tên đang xoa nắn ngực cô ta, định lấy cái môi thâm đen của hắn hôn lên nụ đào đỏ của Túy Mộng bị tên kia ngăn lại.

Thẩm Tiên Hạ lúc này càng không dám nhìn, quay sang mắng Ái Tâm.

"Cậu muốn mình bị ăn tươi ở đây hả?"

Ái Tâm cũng đang để ý đến cô Túy Mộng này, cũng không quay sang nhìn Thẩm Tiên Hạ trực tiếp trả lời. "Cậu mau im nào! Mình đang tìm chứng cứ ảnh hậu Túy Mộng đang bán thân, giúp thân chủ của mình."

"Nếu mình bị ngắm trúng thì thế nào? Cậu điên rồi."

Lời này chưa nói hết, Thẩm Tiên Hạ bìn một cánh tay giật lấy kéo vào một gian phòng.

Căn phòng tối om, cô nhanh chóng vươn tay bật đèn nhưng tay bị nắm chặt.

"Anh là ai?... Ummm"

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiếu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39: Kéo cô ra xa

Cảm giác ấm nóng tràn vào cơ thể, nụ hôn càng sâu cô càng không thể kháng cự, nhất là cô cảm giác được mùi hương của anh ta rất quen thuộc đi.

"Uhm."

Hai người, anh dùng sức ép cô lên bức tường hôn sâu, cô không hiểu được mình chìm đắm trong nụ hôn ngọt lịm của anh.

Quần áo hai người nhanh chóng bị anh cởi ra.. Nhưng ngay thời điểm mấu chốt anh rút cuộc nhớ đến mình hiện tại không thể phát sinh quan hệ với cô, anh đã quá đề cao mình rồi, khi quyết định buông tay cô anh chấp niệm với cô, cho cô quên đi tất cả mà hạnh phúc. Bây giờ, lại cứ luôn muốn đến gần cô, anh không buông xuống được.

Thiên Hàn nghiêng rặng, nét mặt đen kịt, nắm chặt nắm đấm hung hăng đâm vào tường.

"Cút."

Thẩm Tiên Hạ thật sự hoàn hồn, hoảng sợ co người lại, chân cô mềm nhũn không thể đứng vững, co rụt ở góc tường.

Anh vừa rồi là đẩy cô vào đây mà, tôi đâu có câu dẫn anh?

Thẩm Tiên Hạ khom lưng quay lại định chạy đi nhưng phát hiện trên người quần áo bị anh cởi vài chỗ không tiện ra ngoài.

Thiên Hàn nhìn bóng lưng cô cảm giác như cô không muốn đi, hừ lạnh một tiếng, nện bước chân đến trước mặt, bóp mạnh cằm cô lên.

"Thế nào? Muốn tôi?"

Cô lắp bắp, run rẩy không dám đối diện với bóng đen trước mặt: "Đồ của tôi... Ở chỗ kia!"

Thẩm Tiên Hạ không phải không dám đánh nhau với anh, chỉ là, anh quá lớn, đánh cũng chỉ rước họa vào thân, chi bằng cô dùng cách mềm mỏng để anh tha cho mình đi.

Thẩm Tiên Hạ lao ra ngoài bar Glenn mới dám thở sâu một cái, cô cảm nhận được người trong phòng nổi giận đùng đùng, anh không phải là biết cô là ai chứ?

Nhưng. Trong giọng điệu người này, có chút quen thuộc đi. Mùi hương này, cô cảm giác rất đặc biệt.

*

*

*

"Uhm... Uhm."

Ái Tâm bước không vững nhìn người đối diện, cô nổi lên tầng sợ hãi.

Cô nhanh chóng chuồn đi, cuối cùng cũng rời khỏi nơi này.

Nhưng lúc này đây, chưa ra được cửa chính lại bị cánh tay hất lại, sau đó, một đôi môi mềm mại phủ lên môi cô.

Sau đó... Không có sao đó.

Ái Tâm không còn nhớ được, sao đó cô bị làm gì, bị đưa đi đâu.

Nhưng kể từ đêm đó, có một sự thay đổi mãnh liệt trong cuộc sống đang yên tĩnh của cô. Phút chốc nó biến thành nơi ồn ào đến đỉnh tai nhức óc.

Chương 40: Giao dịch

"Anh mau đưa USB cho tôi!"

"Nó không có ở chỗ anh."

"Tôi hôm đó chỉ có anh..." Lời chưa nói ra, Ái Tâm đã ngượng chín mặt.

"Anh thế nào?" Tần Ngôn đứng lên tiến gần cô, môi cong lên giễu cợt.

Ái Tâm buông mi, khó chịu nhìn anh, tay lúc này đã nắm thành nắm đấm.

"Đừng nhiều lời, có tin tôi đốt cái bệnh là của anh không? "

Tần Ngôn nhún vai: "Đó là việc anh rất muốn từ lâu rồi. Chúng ta rất hợp nhau từ đầu chí cuối, kể cả việc đó cũng cực kỳ ăn ý. "

Ái Tâm cực lực khống chế nhịp tim mình, lại hiện ra một dáng bất khả tư nghị.

"Xem ra anh rất để ý chuyện đêm qua. Tôi cho anh biết, anh đừng có dùng cách này để uy hiếp tôi, đoạn clip đó tôi dùng 2 giờ là có lại được. "

Tần Ngôn nhìn Ái Tâm cũng không có mở miệng, xoay người lấy một CD bỏ vào máy tính trên bàn làm việc. Anh sau đó bắt chéo chân ngồi ở bàn làm việc, hướng về phía cô, anh dùng ngón tay ra hiệu cho Ái Tâm tới chỗ anh.

Ái Tâm nhìn Tần Ngôn không có mở miệng nói chuyện, nhưng ánh mắt rất tập trung lên người anh. Cô nhìn lên màn hình máy tính ánh mắt dần dần bị mất hết đề phòng.

Một nam nhân và một nữ nhân ân ái.

Có bao nhiêu là phóng túng, hoàn toàn bị ăn sạch sẽ.

Hơi mũi của hắn xọc vào tai cô: "Anh mất bốn giờ, em chỉ cần hai giờ thật sự giỏi giang nhỏ."

Ái Tâm căm ghét nắm chặt bắp chân mình.

"Nói, anh muốn gì?"

"Đừng bao giờ hỏi anh muốn gì."

CHÁT!!!

*

*

*

"Ông cho tôi cái giá đi, tôi sẽ đáp ứng."

"Không thể nào tôi để nó lấy cậu được. Cậu là em chồng nó cơ mà, không thể nào, không thể nào..."

"Tôi và anh ta không có máu mủ gì cả, anh ta là con của tình cũ ba tôi."

Hừ.

"Mặc dù vậy nhưng Thẩm Tiên Hạ còn đang mất trí nhớ, cậu làm vậy là đang lừa gạt nó."

"Thẩm Thành Nhã! Tôi đang nói chuyện tử tế với ông, đừng mè nheo với tôi. Quyết định của tôi cần ông dạy dỗ sao? Nên nhớ vị trí của mình."

"Tôi là ba vợ cậu đó, cậu có biết Thiên Hàn dù kiêu ngạo thế nào, đến lúc cưới Thẩm Tiên Hạ nhà tôi đã xin phép tôi thế nào không? "

"Ba vợ?"

Thẩm Thành Nhã:...

"Đừng nhắc hấn ta trước mặt tôi nếu không một đồng cũng không có."

Thẩm Thành Nhã:...

"15 tỷ ngày hôm nay tôi sẽ cho ông, mồm ông nói ra một lời tôi liền cắt lưỡi ông."

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiểu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 41: Quân tử?

"Cậu có ý gì?"

"Ý trên mặt chữ."

"Tôi không đi đâu hết, tôi ở lại đây."

"Anh đừng nghĩ tôi không hiểu được ý đồ của anh, mau rút khỏi nơi này cho tôi."

"Tôi đã giao cô ấy cho cậu, tôi chỉ mong cô ấy được hạnh phúc, ngoài ra tôi không làm gì cả."

"Để cô ấy nhớ lại quá khứ anh nghĩ Thẩm Tiên Hạ còn muốn về bên tôi không? "

"Tôi cho anh hai lựa chọn hoặc là anh đi khỏi Giang Sơn, bay khỏi Trung Quốc hoặc là tôi dẫn cô ấy đến chỗ khác. "

"Cậu uy hiếp tôi?"

"Trước ngày cưới một ngày tôi muốn nhìn thấy giấy xuất cảnh của anh."

"Vậy là mai tôi phải đi sao? Cậu có quyền gì đuổi tôi?"

"Nếu đã như vậy, tôi cũng không nhiều lời, dù sao nơi này vẫn không thuộc về chúng tôi nữa rồi. Tạm biệt anh, anh hai tốt của tôi."

"Tôi đồng ý. Tôi hi vọng không vì tôi mà cậu trả thù lên người Thẩm Tiên Hạ. Nếu không người tôi giết đầu tiên là cậu."

"Ha ha tôi không phải quân tử."

Thiên Hàn:...

"Vì tôi không phải quân tử nên tôi bây giờ ngay thẳng trả thù anh, không đợi đến mười năm."

*

*

*

Anh đi là mọi thứ sẽ ổn.

Dù sao anh ở nơi đó vẫn biết được nơi cô sống như thế nào.

*

*

*

11/09/1996

"Tôi- Thiên Kì sẽ dành tặng đôi tay, trái tim tôi và tình yêu của tôi dành cho em. Tôi sẽ tin tưởng và tôn trọng em đến suốt cuộc đời này. Bất kể những trở ngại chúng ta sẽ đối mặt với nhau, kể cả những cuộc tranh cãi đi nữa, tôi vẫn sẽ luôn là người bạn đời trung thành nhất bên em. Tình yêu của tôi sẽ chỉ hết khi cuộc sống này kết thúc".

Thiên Kì hôm nay ánh mắt luôn dán lên người cô, anh lúc này giống như người khác không thể hạnh phúc bằng anh, xúc động nhìn cô dâu của mình.

"Kể từ hôm nay, em, người vợ của anh, sẽ không bao giờ cảm thấy cô đơn hay buồn bã. Anh hứa sẽ luôn là nơi trú ẩn an toàn và tin cậy nhất cho em. Anh sẽ luôn lắng nghe, chia sẻ, tiếp nhận và đáp ứng mọi điều trong cuộc sống vợ chồng của mình sau này. Đây là một cam kết vĩnh viễn nơi anh, cho dù có khó khăn hay gian nan cũng không làm anh thay đổi."

"Tôi xin nhận Thiên Kì làm chồng và hứa sẽ chung thủy với... trong lúc thịnh vượng cũng như lúc gian nan, lúc ốm đau cũng như lúc mạnh khỏe. Tôi sẽ yêu thương và tôn trọng... đến trọn cuộc đời".

"Tôi xin nhận Thẩm Tiên Hạ làm vợ và hứa sẽ chung thủy với... trong lúc thịnh vượng cũng như lúc gian nan, lúc ốm đau cũng như lúc mạnh khỏe. Tôi sẽ yêu thương và tôn trọng... đến trọn cuộc đời".

cô dâu chú rể đọc lời thề. Và cha sứ sẽ nói rằng: "Tình yêu thực sự là hai người biết hy sinh cho nhau, vì hạnh phúc của người kia, và vì hạnh phúc chung của nhau".

__ Hai người chính thức là vợ chồng __

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiếu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 42: Hiện tại tôi yêu Thiên Hàn, Mãi Mãi yêu anh ấy

Khoảnh khắc hai người trao nhẫn cho nhau, tiếng vỗ tay giòn giã vang lên khắp khán phòng.

*

*

*

"Anh buông tôi ra!"

"Không phải em muốn đến dự sao? Dự cũng dự rồi đi về nhà với anh mau."

"Anh khẩn trương cái gì? Cũng đâu phải anh với tôi cưới nhau."

"Em ở đây không phải để nhìn tình cũ em sao, đừng tưởng tôi không biết. Đừng để tôi ra tay với hấn."

"Đừng ra về chiếm đoạt tôi, anh với tôi chỉ là giao dịch. Thuận thì ở, không vui thì biến."

Tần Ngôn...

*

*

*

Tần Ngôn buông tay cho Ái Tâm rời khỏi...

*

*

*

"Thẩm Thường!"

Chàng trai cao to, dáng vẻ ngoài đầy bụi trần, anh sở hữu một gương mặt rất cuốn hút. Hừ hừ, đôi mắt tình anh, thần thái tình anh.

Đôi mắt một mí đặc trưng Á Đông đánh gục bất cứ trái tim nào.

Lúc Ái Tâm gọi anh ta, khoe môi anh nở ra nụ cười ùy mị.

Nhưng chưa kịp trả lời, Ái Tâm đã kiễng chân hôn lên má anh.

Không gian yên tĩnh.

Tần Ngôn nắm chặt mu bàn tay, đôi mắt nổi lên tơ máu.

Anh ta quả thật đã về.

*

*

*

Tần Ngôn lao đến phía hai người như một kẻ điên tung nắm đấm vô ngực Thẩm Thường.

Thẩm Thường không chú ý bị Tần Ngôn xô ngã nằm dưới đất.

Gương mặt bị hấn hung hăng đâm vào khiến máu xịt ra dưới nền trắng cực kỳ kích thích mắt nhìn.

Thẩm Thường lấy lại tinh thần, quật ngã Tần Ngôn xuống không ngừng đâm vào bụng anh.

Ái Tâm nhìn Tần Ngôn đánh Thẩm Thường mà đau xót. Ngay lúc Tần Ngôn vừa ngời dậy giơ chân muốn đánh Thẩm Thường cô đã kịp cầm chai rượu vang đỏ trên tay ném xuống đầu anh ta.

Dòng máu lan xuống đầu anh, anh nhìn cô. Máu vẫn chảy ra ngoài theo nét mặt hoàn mỹ của anh, nhìn mà muốn lạnh thấu xương.

Ái Tâm kinh hoàng bỏ chai rượu xuống, muốn nói gì.

Tần Ngôn không nhìn cô một cái đã xoay lưng rồi đi.

Bóng lưng này có bi thương, có cô độc.

Anh thất thần ra khỏi lễ đường.

*

*

*

"Thẩm Tiên Hạ! Thẩm Tiên Hạ! Em nghe anh nói."

"Đồ ác quỷ! Anh đã làm gì anh ấy! Đã làm gì?" Thẩm Tiên Hạ gào khóc thảm thương.

Lúc này họ trên đường cao tốc...

"Hắn ta đã lợi dụng em, em còn muốn anh đối tốt với hắn?" Thiên Kỳ bình tĩnh nhìn cô.

"Tôi mặc kệ! Tôi yêu anh ấy." Thẩm Tiên Hạ bị trói ngồi trên ghế phụ khóc sụt sùi, cô nức lên muốn không thành tiếng. Cô còn mang bộ váy cưới đã bị anh trói, chỉ vì cô nhớ ra. Cô vốn dĩ luôn yêu Thiên Hàn.

Đôi mắt anh hoắm sâu nhìn cô mang theo tia sát khí, cảnh cáo." Im miệng! Em chỉ được yêu tôi."

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiểu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 42-2: Giới thiệu nhân vật nam/ nữ phụ

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Thẩm Thường : Nhiếp ảnh gia.

Anh trai Thẩm Tiên Hạ .

Thanh mai trúc mã Ái Tâm.

Tần Ngôn: bác sĩ

Đồng nghiệp Thiên Kì. Bạn thân Thiên Hân.

Ái Tâm luật sư.

Mộc Hương: Học sinh

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiếu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 43: Ba người vẫn không có lối ra

"Thiên Kì, anh có biết em trước đây suy nghĩ gì đối với anh không? "

"Sáu năm trước, anh cứu mẹ em, em nợ anh một ân tình."

"Nên em đã đồng ý làm bạn gái anh là cam tâm tình nguyện."

"Em thật ra không hề tin cậy anh sẽ cho em được hạnh phúc vì ba em đã lừa dối mẹ em, năm em mười bảy tuổi đã không còn tin tưởng đàn ông nữa rồi."

"Năm tháng sau anh đã không còn chơi bời mà chú tâm học tập. " Thiên Kì rũ mắt nhìn vào hư không. Thời gian yêu cô, anh thật sự đã thay đổi thành người khác. Thật sự không còn đi trêu hoa ghẹo nguyệt nữa rồi.

"Em lúc đó có gặp qua Thiên Hàn một lần, thật sự em đã yêu anh ấy từ lần đầu tiên gặp nhau. "

Thiên Kì cứng nhắc tại chỗ. Đôi mắt hờ hững nhìn cô mang theo tia sợ hãi.

"Anh ta đối xử rất tốt với em, còn có sinh nhật năm đó chính là anh ấy tổ chức cho em."

"Vì em không có tiền lo thuốc cho mẹ, là anh ấy lấy danh nghĩa người khác cho em."

"Em thật cũng không biết anh ấy là anh của anh."

"Sau khi lần đầu chúng ta ra mắt với Thiên Hàn, anh ấy đã không có liên lạc với em qua."

Cứ thế anh ấy đã bỏ qua em năm năm.

Yêu em năm năm.

"Anh, thật ra khi em mất trí nhớ trong đầu em hay hiện lên hình ảnh của anh ấy."

"Em chọn kết hôn với anh, chỉ là để chịu trách nhiệm với tình cảm của anh dành cho em. Em xin lỗi. Em chưa hề yêu anh."

Trong giọng nói của cô có chút buồn xúc động, khóe mắt đã bắt đầu cay cay. Nói cô vô ơn cũng được, nói cô bạc tình bạc nghĩa cũng được. Cô đã lừa dối con tim mình sáu năm, không thể tiếp tục nữa. Cô sẽ chết mất.

"Cho nên em cầu xin anh tha thứ cho em. Điều không phải lỗi của anh ấy."

"Anh trói chặt em thế này, nhưng không thể trói được trái tim em đang đập vì anh ấy."

Thiên Ki bỗng nhiên cười lớn, giọng điệu làm cô khiếp sợ mà tròn trĩnh đôi mắt nhìn anh.

Thiên Ki cởi áo lễ phục ra đôi mắt sắc nhọn nhìn như đâm thẳng lên người cô.

Chiếc áo sơ mi trắng bị anh xé, cúc áo rơi vụn vãi xuống nền nhà nghe lộp bộp.

Thiên Ki đưa lưng về phía cô, lập tức những vết sẹo trên lưng anh hiện ra trước mắt cô, chỉ chút đến đáng sợ, từng vết một chồng lên nhau.

Nó làm cô khiếp đảm.

"Nhìn đi! Tôi ở Anh quốc cố gắng vượt qua bao nhiêu chuyện, bị người ta ám sát như com bữa, chỉ mong có thể cùng cô sống cùng nhau."

"Ha.. Ha. Tôi thật buồn cười đúng không! Đúng không! Những vết sẹo này đều do hán ban cho tôi đấy!"

Thẩm Tiên Hạ đau lòng nhìn anh.

"Cô thương hại tôi sao? Được rồi! Hai người lừa dối tôi sáu năm, tôi sẽ trả cho hai người từng chút một."

Âm thanh vãn của hán vẫn vang vọng trong đêm.

Tiếng gió xào xạc bên ngoài rên lên từng cơn oán thán, giông tố bắt đầu kéo đến...

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiếu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44: Tiểu thịt tươi

Tại bệnh viện A...

"Bác sĩ Tần, anh chưa lấy kim tiêm ra."

"Bác sĩ Tần, anh kí nhầm tên rồi."

"Bác sĩ Tần, dao phẫu thuật? Anh định phẫu thuật tại đây sao?"

"Bác sĩ Tần, tim nằm ở bên trái."

*

*

*

Ái Tâm hẹn gặp Thẩm Thường vào lúc chiều, bọn họ quả thật rất sốt sáng cho Thẩm Tiên Hạ nhất là khi lấy được hồ sơ bệnh án của Thiên Ki.

"Hội chứng uất ức?"

"Em có biết họ đang ở đâu không? "

Thẩm Thường yên tĩnh dò xét Ái Tâm. Thiên Ki bị bệnh nó có thể gây tổn hại cho em gái anh. Anh chỉ mới biết cách đây vài giờ nhưng không thể liên lạc cho hán được. Nó mang em gái anh đi đâu chứ?

Ái Tâm xoa mi."Em không biết, lẽ ra em không nên để họ kết hôn."

"Vậy ai có thể biết được họ đang ở đâu? Thiên Kì có liên lạc với ai khi về nước không? "

"Rất ít."

"Em nhớ kĩ lại xem, ví dụ như bạn bè, người thân cận, em có biết mẹ anh đang ở đâu không? "

"Chú Thảm dẫn ra nước ngoài tuần trước rồi."

"Hai người tách ra rồi, tại sao?"

"Em cũng không biết, điều này xảy ra thật đáng ngờ, ai cũng đều đi cả. Em không thể hiểu nổi."

"Kể cả... Tên Thiên Hàn kia?"

"Đi rồi."

Hai người đi đến đường cùng rồi. Sắc mặt trở nên đen kịt.

Ái Tâm như phát hiện ra điều gì ánh mắt lóe sáng nhưng rồi vụt tắt. Hắn ta có thể nào biết không?

"Anh mới về nước nên bạn bè không có, chỉ bằng anh chờ tin tức từ em, thời gian này để em tìm kiếm. Anh là bạn của Thiên Hàn việc bây giờ anh hãy đi tìm anh ấy đi, em điều tra rồi thời gian này anh ấy không có xuất ngoại vẫn còn ở Giang Sơn."

Thảm Thường gật đầu."Anh hiểu rồi!"

*

*

*

Tần Ngôn từ lúc đi ra từ đám cưới của Thảm Tiên Hạ và Thiên Kì thì như người mất hồn, làm việc gì cũng sai. Thái độ làm việc không có nhanh nhẹn như trước, toàn bộ sức lực như không còn.

Hôm nay anh bị một phụ nữ chán ghét.

Tần Ngôn không đi [Kim Bích Huy Hoàng] như thường ngày mà vừa tan làm đã chạy về nhà.

Cô gái ngồi khép nép trước nhà anh, tay chân như bị đông cứng vì thời tiết hôm nay quá không chiều lòng người. Lại có tuyết rơi.

Tần Ngôn như vừa rớt xuống địa ngục lại được lên thiên đàng. Anh vừa bị cô đập đổ đến thương tích đầy mình bây giờ lại bỏ đến đứng trước mặt anh.

Vành môi anh nhếch lên một cái, chân mày cũng bắt đầu giãn ra.

Anh bước qua người cô giống như cô không tồn tại trước mặt mình.

Cánh tay đột nhiên bị cô nắm lại.

"Buông ra!" Ánh mắt như thiêu đốt của anh nhìn cô, nhìn lại thấy anh ta đang dối nhỉ?

Ái Tâm: Giọng điệu cũng không có chán ghét mấy nhỉ???

"Tôi xin lỗi! "

Tần Ngôn kéo tay cô ra, ấn chặt khóa mở cửa bước vào nhà.

Khóe môi giãn ra một nụ cười như không.

"Tự nhiên cô đến tìm tôi, thế nào? Đến chỉ để xin lỗi thôi sao, trán tôi để lại sẹo rồi cô có đền được không? "

"Tôi..."

"Tôi tôi cái gì? Tôi mang vết sẹo này thì làm sao tán gái được hả?"

"Không đến nỗi vậy chứ?"

"Cô làm bạn gái tôi là được rồi."

Ái Tâm...

"Dù sao cô cũng làm thịt tôi rồi, vậy cô chịu trách nhiệm với tôi đi!"

Ái Tâm...

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiếu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 45: Chọn lựa

Thành phố Giang Sơn nhộn nhịp, phồn hoa.

Đêm mờ mịt, ánh đèn thấp sáng phố.

Đường đông nghẹt.

Đột nhiên có tiếng đập cửa, giây sau có người xông vào, Thiên Hàn lập tức nhú mào.

Một thân Thiên Kỳ xông đến trước mặt, trầm mặt mở miệng: "Hóa ra anh vẫn không đi."

Diễn Phong đứng chắn trước mặt hấn chen giữa hấn ta và Thiên Hàn.

Thiên Hàn vẫn lạnh nhạt ngồi một chỗ, nhìn chằm chằm Thiên Kỳ sau đó hồi lâu mới khoác tay bảo Diễn Phong ra ngoài.

Diễn Phong dù muốn ở lại cũng không được anh tức giận rời khỏi phòng, hiên ngang bước đến thang máy lập tức có cuộc gọi truyền đến. Là Tần Ngôn.

*

*

*

Tần Ngôn một tay nghe điện thoại một tay nghịch lọn tóc xoắn dài của Ái Tâm.

"Cậu có biết Thiên Kỳ đang ở đâu không?"

"Hắn vừa đến gây sự vẫn còn đang nói chuyện với Thiên tông."

"Nhấn địa chỉ cho tôi."

Tần Ngôn cong cong khóe môi, không nói gì đẩy Ái Tâm ra một bên trực tiếp đến phòng thay đồ nói ba chữ: "Em ở nhà."

Ái Tâm không ngờ tới anh sẽ không cho cô đi, kích động kéo anh lại: "Tôi đi với anh."

Tần Ngôn có chút lười biếng, cười cười: "Yên tâm, tôi sẽ đưa cô ta về an toàn."

*

*

*

Thiên Hàn mím môi, sắc mặt trắng bệch nhìn vào màn hình trước mặt nháy mắt trở nên chút khó coi. Cô bị trói chặt treo lơ lửng trên trần nhà, bờ vai run rẩy vì bị người ta tác nước lên người. Anh trừng người nhìn cô.

Bàn tay xiết chặt thành nắm đấm, đôi mắt nổi lên tia máu hùng hục nhìn Thiên Kỳ.

Tiếng cười nổ vang khắp căn phòng: "Anh thấy sao? Đau lòng à? HaHa."

Sắc mặt người đàn ông khó coi kinh khủng, khiến người ta vô cùng hoảng sợ, anh rống lên: "Câm miệng. Cậu dám động vào cô ấy tôi và cậu hôm nay chỉ có một người sống sót.". Anh giận dữ quát lên tiện tay ném cái bình hoa trước mặt về phía Thiên Kỳ. Bình hoa bị ném lệch về lưng Thiên Kỳ rơi xuống đất

vỡ tan. Thiên Kì bị anh đánh đến sống chết bất phân, rồi rồi ngồi phịch xuống đất mỗi anh vẫn cứ nhếch lên nhìn máu chảy lênh láng dưới sàn, trông mà ớn lạnh.

Thiên Hàn như một kẻ khát máu dồn dập nhe nanh vuốt xen lẫn từng cảm giác đau đớn thì ra anh lại rất xui xẻo một lần dính vào cô lại khiến cô thế này. Thiên Kì lại giống một con ác quỷ cười râm rộ như một gã điên.

Thiên Kì cười lạnh hai tiếng: "Anh muốn cứu cô ta thì nhảy từ đây xuống cho tôi!"

"Thế nào? Muốn tiếp tục đánh tôi hay nhảy xuống."

Hai người nhìn nhau, rồi nhìn xuống dưới mặt đất cách nơi họ đứng là tầng thứ 50.

Thời gian dừng lại.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiểu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46: Cứu vãn

Thiên Kì bước đến gần ngõ cụt nhìn xuống dưới xẹt tia mắt qua nhìn Thiên Hàn, nhếch mép: "Tôi và cô ấy từ tình bạn đi đến tình yêu và không có điều ngược lại."

"Chẳng có gì hạnh phúc hơn một tình yêu thực sự từ 2 người và chẳng có gì đau khổ bằng 1 mối tình đơn phương." - Thiên Hàn anh đã từng cố chấp yêu, từng hèn mọn yếu đuối. Cuối cùng vẫn là cả ba đều đau khổ.

"Đồ điên khùng anh im ngay cho tôi! Tôi không cần biết!"

Thiên kỳ gầm lên như một gã điên.

Anh lùi về phía sau một bước một bước rồi một bước đến lúc chân chạm vào hư không đôi mắt ảm đờ đã trào ra một dòng nước mắt anh cứ như vậy mà chết đi sao?

Thiên Kì buông thõng người chấp nhận cái chết đến gần rồi bỗng nhiên có một bàn tay nắm lấy cổ anh kéo bật dậy.

"Buông tôi ra, Anh muốn chết à?"

Ban công không có một vật gì để cố định thế nên Thiên Hàn vẫn một mình cố lấy sức nắm lấy cổ tay Thiên Kì. Đáy lòng anh như có một tia điện xẹt qua bất ngờ, người anh em này không thể bỏ được anh đã hứa để chăm sóc cho Thiên Kì thật tốt nhưng chính anh đẩy Thiên Kì vào cái chết.

Nghĩ đến đây anh liền cảm thấy căng thẳng.

"Không phải sợ... không phải sợ... em đừng sợ anh nhất định sẽ cứu em."

Thiên Hàn nằm ườn trên hành lang dưới sàn cố gắng dùng tất cả sức lực của mình để giữ chặt lấy Thiên Kì. Chỉ cần người phía dưới có một chút động thái cử động anh liền sẽ kéo theo xuống dưới.

Một hồi trời đất xoay chuyển đến khi cảm nhận được cổ tay mình sắp bị đứt ra, thất lung như sắp gãy.

Thiên Kì liều mạng đẩy anh ra đến lúc này anh thật sự không muốn Thiên Hàn chết đi, người phải chết là anh, anh quá ích kỷ, quá nhu nhược rồi.

Nửa người của Thiên Hàn đã trút xuống.

"Buông tôi ra đi, xin anh."

"Anh không thể cứu được em, xin lỗi."

Diễn Phong cảm thấy hai người ở trên đó quá lâu không cảm lòng được mà lo lắng chạy lên mới phát hiện 2 người 1 trên 1 dưới sắp ngã xuống tầng 50.

Diễn Phong nhắm mắt không muốn nghĩ nữa, chạy lao đến ấn giữ lấy người Thiên Hàn thật chặt dùng sức kéo anh lên.

Cùng lúc đó, Tần Ngôn cũng xuất hiện. Anh cũng không giúp Diễn Phong mà đưa tay nắm lấy một tay còn lại của Thiên Kì giúp Thiên Hàn kéo lên.

Cả bốn người đều có một lớp mỏng anh tăng mồ hôi lạnh.

Diễn Phong thở dài một mồi nằm xuống.

Thiên Kì và Thiên Hàn nhìn nhau nở nụ cười mà trước đây họ không dành cho nhau.

Chỉ có Tần Ngôn là vui như điên cô gái này lại mắc nợ anh rồi.

Hai năm sau...

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiếu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47: Bên em

Mùa đông ngập ngừng gõ cửa, thu chùng chình chưa nở rời đi. Khi Hoa Tuyết bắt đầu rơi rụng, chỉ còn lại những cành cây khẳng khiu, cũng là lúc mùa đông đến, mang theo khí lạnh đất trời.

Lá khô xào xạc dưới chân người qua đường. Bầu trời âm đạm một màu xám xịt. Những cơn mưa lạnh. Mọi người ai cũng khoác trên mình những chiếc áo khoác để chống lại cơn gió lạnh của mùa. Ai ai ra đường cũng bước thật vội, làn tóc bay trong gió lộng. Trở về nhà thật nhanh để được sưởi ấm trong bầu không khí ấm áp của gia đình.

Dưới công ty giải trí Thịnh Quyền, có một người đàn ông đẹp trai phi phàm, ngũ quan tuấn mỹ yên lặng cầm một bó hoa bách hợp nhìn chăm chăm bên trong như chờ đợi ai đó.

Thẩm Tiên Hạ bước ra từ bên trong, nhìn thấy anh cô nở nụ cười mà mị như có như không, đã hai năm nay anh ngày nào cũng ở dưới lầu chờ cô đơn giản vì anh đang theo đuổi cô.

Vừa bước lên xe, Thiên Hàn cúi đầu hôn lên môi cô nồng nhiệt, hai người cứ quấn quýt lấy nhau đến khi cô cảm thấy hít thở không thông anh mới buông cô ra.

Giọng anh ấm áp rít vào tai cô, nơi đó ửng hồng: "Trưa nay ăn gì?"

Cô dịu dàng đáp lại, âm thanh mềm mọng vang lên như khúc nhạc du dương êm tai: "Sủi cào."

Một tay anh cầm va li, tay kia nâng cằm cô vuốt ve: "Chiều em có quay không?"

"Không, cả buổi chiều đều rảnh."

Anh gạt đầu, tỏ vẻ đã hiểu.

Chiếc xe lăn bánh đến một nhà hàng năm sao, nổi danh khắp thành phố Giang Sơn. Anh bước xuống xe nhanh hơn cô một bước, mở xe cho cô sau đó mới cởi áo vest mình ra khoác lên đôi vai trần của cô. Áo chấm xuống hết mông cô, anh mới hài lòng cài luôn hai cúc áo lại.

Cô bấu môi nhìn anh: "Em đóng phim mỗi ngày đều chạm vào đàn ông, anh có thấy mình quá biến thái không?"

Anh nhếch môi: "Ai dám đụng anh liền lăng trì."

Nhìn nét mặt anh giống như đang cảnh cáo, à không, giống như bắt gian vợ ngoại tình.

*

*

*

Anh lái xe đưa cô về nhà cô, trên đường đi anh nghĩ bao nhiêu cách để xin cô ở lại đều bị cô vạch trần mà bực bực.

"Trời lạnh quá, anh lúc chiều chờ em dưới sảnh hơn ba tiếng đó."

Cô gỡ chiếc áo của anh xuống ném cho anh rồi đi vào nhà: "Anh bây giờ có thể về rồi."

"Nhưng anh bây giờ muốn uống nước."

Cô gật đầu, giống như hiểu ra vấn đề: "Anh ở đây, để em lên lấy cho anh."

Thiên Hàn nét mặt đen như đất nồi.

Anh uống li nước trong tay cô cạn sạch, trước khi đi anh còn không quên lườm cô một cái, không phải ghét bỏ đâu. Chỉ là, ai có thể cho anh biết trời lạnh như này cô còn mặc bộ đồ trẻ nãi đôi vai như vậy, anh không đòi mất ra được.

"Nhìn gì nữa, vào nhà đi."

Cửa đóng cái rầm trước mặt mình, cái mũi cao vút như bị gãy ra, mắt anh đột nhiên sáng lên.

*

*

*

Mùa đông cũng không phải chỉ có bầu trời xám xịt, cái lạnh thấu xương, mùa đông sẽ trở nên ấm áp hơn nếu chúng ta biết truyền cho nhau hơi ấm giữa cuộc đời này.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiếu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48

Ái Tâm từ sân bay bước ra, cô mang bộ váy đẹp một đôi giày cao gót bước đến chỗ Tần Ngôn đã chờ sẵn.

Tần Ngôn cầm lấy hành lý từ trong tay cô đi theo phía sau:

"Em đói không, anh đã làm ở nhà rồi, về là có thể ăn được."

Ái Tâm bước vào trong xe, tháo kính râm xuống lạnh lẽo nhìn anh nhưng không có mở miệng chỉ nhàn nhạt gật đầu. Tần Ngôn chăm chú lái xe, anh ra chuyện gì đó liên bất chuyện nhưng cô vẫn trước sau như một không có trả lời.

Bữa cơm kết thúc, anh nhìn cô: "Em có muốn đi dự tiệc với anh không? "

"Em bận xử lý vài văn kiện rồi."

"Thẩm Thường kết hôn muốn mời vợ chồng mình dự."

"Em không đi."

"Em sợ sao?"

"Đừng trêu chọc tình cảm người khác, anh không xứng."

D

ưới ánh đèn mờ mờ, Thiên Hàn nhanh chóng tìm thấy Tần

Ngôn đang nốc sạch chai Vooka, vẻ mặt thống khổ nhìn anh. Thiên Hàn bước đến giành lấy chai rượu, Tần Ngôn đã giục lấy chai rượu bàn bên cạnh uống ừng ực.

Thiên Hàn nhanh chóng lấy lại: "Cậu hao tâm tổn sức như vậy mà vẫn không giành được Thẩm Thường, hại cậu ta sợ đến mức nhanh chóng kết hôn bây giờ rầu rĩ cái gì?"

Tần Ngôn nhìn anh nóng rực: "Câm miệng, tôi không."

"Thế thì sao? Hắn lấy vợ mà cậu làm như trời sắp sụp đổ tới nơi vậy."

"Tôi cảm thấy mình quá hèn mọn, những kẻ yếu đuối sẽ không dám cạnh tranh công bằng, nếu hấn kiên trì một chút thì tôi sẽ không bao giờ có cơ hội bên cô ấy." _Ánh mắt Tần Ngôn nhìn anh, anh hiểu được sự đau thương, anh ấy không phải người dễ bộc lộ cảm xúc thật như lúc này.

"Không phải bây giờ cậu thắng rồi sao? Buồn gì nữa, hay là... Cậu vốn dĩ thích anh ta mới theo đuổi Ái Tâm." Thiên Hàn cười khinh khất, trượng đôi mắt khiêu khích nhìn anh.

Tần Ngôn chăm chú nghe, cuối cùng cũng cười theo, châm chọc:"Cậu dốc tâm đi theo đuổi mỹ nhân hai năm, giành mười năm để cho một cô gái, xem ra quá kém cỏi. "

"Được! Được! Tôi kém cỏi. Hai chúng ta không say không về."

Mười một giờ khuya, hai người vẫn còn uống trên bàn đã đầy những vỏ chai Vooka, điện thoại của Thiên Hàn vang lên là cô gọi.

Tần Ngôn nhìn anh khinh bỉ, nhưng lòng anh cất giấu sự thèm khát, anh thèm một cú điện thoại gọi anh lúc đêm khuya hỏi lúc nào anh về chứ không phải là thái độ biết điều của cô thế này.

"Thấy anh ta chưa?"

"Rồi. Em gặp cô ấy chưa?"

"Có, đang làm việc." Thẩm Tiên Hạ đưa điện thoại trưng mắt đe dọa nhìn Ái Tâm.

Ái Tâm thờ dài, lồng ngực nén xuống cầm lấy điện thoại.

Ở bên kia..

"Vợ cậu muốn gặp cậu."

"Đừng giỡn với tôi, tôi không ngại đánh cậu đâu."

"Rốt cuộc có muốn nghe hay không?"

"Muốn gọi sao không gọi vào máy tôi?"

"Ừ đấy, điện thoại đã bị ai đó đập rồi.". Tần Ngôn mới chợt nhớ ra hôm qua anh vì tức giận mà đập nó đi rồi.

Tần Ngôn khản trương cầm điện thoại, tay anh run rẩy, Tần Ngôn anh chưa từng thấy mình như lúc này, cảm giác lo lắng như lên mây.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiếu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 49: Quá khứ của nó

Ái Tâm cầm điện thoại di động không biết nói gì liền cứng nhắc đứng yên tại chỗ.

"Tìm tôi?"-Anh lên tiếng trước.

Toàn thân cô căng thẳng hít sâu một hơi cô gắng duy trì bình tĩnh:"Em xin lỗi, anh về nhà có được không? " _giọng cô mềm mại như nước, bởi vì lo lắng nên có chút không được trầm ổn như mọi khi.

Tần Ngôn mơ hồ nhìn Thiên Hàn rồi nhìn điện thoại, anh cứ nghĩ mình đang mơ, một giấc mơ mà cả đời này anh chưa bao giờ nghĩ đến, cô hôm nay lại quan tâm anh, anh và cô kết hôn hai năm, cô chưa từng có thời gian yêu anh. Thứ duy nhất cô tình nguyện ở cạnh anh là lời hứa là trách nhiệm.

Anh sững sờ một lúc, im lặng hồi lâu, cô không đủ kiên nhẫn nên đã sớm tắt máy.

"Thẩm Tiên Hạ! Cậu có tư cách gì uy hiếp mình?" _Khác với giọng điệu nhỏ nhẹ trong điện thoại, Ái Tâm tức giận giẫm chân nhìn cô.

Cô cười tươi nhìn Ái Tâm, ngây nhà nhún vai:"Anh ta yêu cậu như vậy sao cậu không cho một cơ hội, dù gì cũng mang thai con của anh ấy rồi."

Ái Tâm liếc mắt nhìn cô nhất thời kích động:"Là do hấn tự ý sinh con, là hấn tự mình quyết định. "

Thẩm Tiên Hạ cúi đầu nén cười, cô đưa mắt thăm dò nhìn cô bạn thân thiết:"Cậu kết hôn hai năm không định bây giờ có con thì bao giờ mới có.. Hay là cậu có tư tình với chàng nào bên Pháp rồi?"

Ái Tâm uất ức, càng kích động: "Dừng rồi, hấn vì ngăn cản mình học thạc sĩ bên Pháp mới lên trảo thuốc của mình." - Cô càng nghĩ càng tức giận đến đỏ cả mặt.

"Hạ Hạ cậu đừng tưởng mình không biết cậu lạt mềm buột chặt đại thần Thiên Hàn."

Thẩm Tiên Hạ dứt khoát: "Mình chỉ là chứ sẵn sàng cho vị trí Thiên phu nhân thôi."

"Thật sao? Ồ! Cậu sai người ta miễn phí hai năm rồi hay là cậu đang bao nuôi anh ấy."

Thẩm Tiên Hạ trừng mắt nhìn Ái Tâm, tai chuyển hồng, cô nhìn đồng hồ: "Khuya rồi, cậu về nhà đi, có lẽ tối nay cậu..."

Cô cười khê, vỗ vỗ vai Ái Tâm treo nét mặt thương cảm: "Thương chồng thì có gì sai, mê nam sắc thì có gì sai huống chi cậu trước đây có tốt lành gì đâu."

Ái Tâm cong môi, ánh mắt nhìn bên ngoài có chút mờ mịt. Nếu chỉ vài câu nói là có thể giải quyết được, cô làm gì khổ sở thế này.

Cô ghi chặt tay lên vai Thẩm Tiên Hạ, ánh mắt trực tiếp nhìn cô: "Hai người nhanh chóng kết hôn đi, cậu không biết thời gian có sức mạnh như thế nào đâu, còn mình thì ước gì anh ta không có quá khứ, mình cũng không có khoảng thời gian ngu ngốc như bây giờ."

Ngoài trời, trăng bắt đầu lan tỏa khắp không trung, ở những nơi thị thành thế này ít ai ngắm được nét đẹp thuần khiết của nó.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiếu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 50: Tiếp xúc

Ái Tâm vừa rời đi một lúc, Thiên Hàn đã đứng trước cửa nhà cô, nụ cười trên môi liền vụt tắt.

Thẩm Tiên Hạ rơi vào trong ngực quen thuộc, anh ôm cô vào lòng, cúi đầu hôn nồng nhiệt. Nụ hôn càng lúc càng sâu, cơ thể hai người dần nóng lên, môi anh di chuyển từ môi cô xuống quai xương xanh cô xuống dưới nhẹ nhàng cắn một cái. Anh ôm cô đi một đường thẳng lên đến phòng ngủ, hung hăng đè cô dưới thân. Dưới sự khiêu khích của anh cô thờ hồn hên ôm chặt lấy cổ anh. Môi anh di chuyển xuống nơi mẫn cảm của cô vừa mút vừa hôn, cô khẽ rên lên nhẹ nhẹ. Bàn tay nóng bỏng của anh di chuyển xuống dưới thăm dò, hai cơ thể run rẩy từng hồi, cặp mắt anh phủ tạng sương mỏng mê mẩn dây dưa ra vào cơ thể cô như thủy triều.

Da thịt cô mềm mềm cùng với mùi hương quen thuộc xộc vào mũi anh kích thích, tứ chi muốn tê liệt đắm chìm trong cơ thể ấm áp của cô.

Động tác anh dứt khoát nhưng dịu dàng, nâng niu cơ thể cô, anh lại ôm cô vào lòng, nhẹ hôn lên trán cô một cái sau đó lau sạch cơ thể cô và anh rồi ngủ thật sâu sau cuộc hoan ái.

Anh và cô trong suốt quá trình đều không nói một lời, cô không cảm xúc nhìn anh, anh trầm luân với cô.

Thẩm Tiên Hạ tỉnh dậy cũng giữa trưa, hôm nay cô không có đi quay nên không có gì làm thế nên đánh thêm một giấc đến tận chiều, mùi sùi cào tràn xông vào mũi cô, bụng cô ào ạt biểu tình lên xuống. Thẩm Tiên Hạ bước xuống bếp thấy một nồi sùi cào trên bếp còn nóng hổi, bên cạnh có một ly sữa đậu. Hôm nay chắc anh về lấy tài liệu sẵn tiện mua sùi cào cho cô. Cô tiện tay lấy hai cái sùi cào bỏ vào đĩa đem vào phòng xem ti vi. Cô bắt kênh kinh tế đang phát chương trình tư vấn sản chứng khoán, trên đó có hơn mười người ngồi hàng ghế đầu, cô liếc mắt một cái liền nhìn thấy anh đang ngồi xem tài liệu, thỉnh thoảng sẽ có vài người đến chào hỏi. Người trên ti vi anh tuần phi phạm chớp mắt trên weibo bàn tán anh tuyệt phẩm nam nhân, độc thân hoàng kim.

Thẩm Tiên Hạ hít sâu một hơi, lấy điện thoại ra gọi cho anh.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiếu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 51: Mâu thuẫn

Đầu lưỡi cô cong lên hai ba lần đến khi anh bắt máy, trên tivi cô thấy dáng người quen thuộc đi từng bước ra ngoài.

"Tối nay anh có về không?"

"Không định."

"Vừa vặn em có lịch quay bên Pháp, anh có tiện đường qua lấy đồ đạc của mình đi."

"Đuổi anh? Thảm Tiên Hạ, em nói đi anh có điểm gì không tốt."

"Anh chỗ nào cũng tốt, em không tốt, không thể sinh con được nữa. Anh hãy sống thật tốt, lấy một người và sinh con."

"Tốt. Em đi tốt nhất đừng quay về."

Giới thương nhân thì anh đã không còn lạ lẫm, người đưa ra những nước cờ chí mạng làm người ta không thể ngóc đầu lên nổi, anh có thể hô mưa gọi gió xoay chuyển cả một giới thương doanh. Hai năm nay, thế lực anh ngày càng lớn và vững chắc. Có thể nói, ai được gả cho anh thì cả đời không lo cơm áo, địa vị và quyền lực. Thiên Hàn nằm trong top ti phú trẻ được săn đón nhiều nhất của các cô gái. Mọi người đều kính anh vài phần như một bậc tiền bối đáng kính, giới trung niên cũng phải cúi đầu khen anh tuổi trẻ tài cao.

Nhưng không ai biết được anh rất đơn giản chỉ cần một gia đình hoàn chỉnh với người anh yêu. Nhưng cô hết lần này đến lần khác từ chối anh.

Hôm nay anh có họp đồng với công ty Đình thị, buổi chiều có cùng với CEO Đình Mạc Ca đàm phán. Trên thương trường họ là đối thủ nhưng họ đều dùng phương thức cạnh tranh công bằng mà đối đãi, tuyệt đối không có đâm sau lưng nhau, ngày tháng trôi qua vì cả hai đều ngưỡng mộ đối phương không cái gián điệp, không dùng thủ đoạn phía sau, thậm chí đối phương còn trực tiếp giành hợp đồng cho nhau. Họ dần trở thành bạn bè, cả hai đều là hậu phương hùng mạnh vững chắc đầu óc toàn bộ thị trường.

Hắn có một người vợ và hai đứa con, hai nhóc tỳ đáng yêu. Cô không sinh con được thì thế nào? Anh yêu cô còn chưa đủ sao? Cô thực chất chưa hề nghĩ đến cảm giác của anh, anh yêu cô tám năm được, chờ cô được, thì sao vì họ không có con mà không kết hôn với cô.

"Sao thế?" _ Đình Mạc Ca bước đến, nâng ly rượu mời anh.

"Tôi ngưỡng mộ anh." _ Thiên Hàn nghiêng đầu uống ực ly rượu trong tay, đôi mắt thâm sâu thần thò.

"Ngưỡng mộ tôi?" _ Hắn cười chua xót. "Tôi bây giờ còn không dám đứng trước mặt cô ấy, dù nhớ đến điên cuồng cũng chịu, tôi thấy anh có voi đòi tiên đấy."

Thiên Hàn không tâm trạng đùa cợt, xem là hắn đang chế giễu mình.

"Đàn ông không mạnh mẽ trong tình yêu, nhất là sau khi chia tay, họ đau hơn phụ nữ. Vì sao thì tôi không biết, tôi chỉ biết bây giờ mình không khác gì là cái xác biết đi."

Thiên Hàn bật cười.

Nói điều.

Cô gái này phải dạy cho một bài học mới biết điều.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiếu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 52: Cường ép

Thảm Tiên Hạ ngồi xuống hàng ghế cho khách để trợ lý làm thủ tục xuất ngoại, cô vừa nhắm mắt dưỡng thần. Điện thoại bên cạnh vang lên.

Cô còn chưa tỉnh táo lại giọng anh đã thì thầm pha chút tức giận: "Đang ở đâu? Giờ này còn chưa chịu về nhà?"

Cô chưa kịp mở lời, giọng trầm ấm của anh lại nói tiếp có chút gấp gáp: "Về nhà lấy đồ cho anh, anh đến gom đồ."

Mười một giờ tối đến lấy đồ? Anh đang xem cô là đứa trẻ lên tư sao?

Thảm Tiên Hạ buồn cười, dần tỉnh ngủ, cô hít sâu một hơi vẫn tiếp tục im lặng.

Cô vẫn không có trả lời anh.

"Hạ Hạ mau về đây cho anh!"

Cô cong môi cười nhạt: "Đồ của anh em cho người đem đến Thiên gia rồi, không xót một thứ. À quên, chìa khóa nhà anh em cũng đưa rồi."

"Đang ở đâu?"

"Không nói."

Điện thoại bị cô ngắt máy, được lắm. Thiên Hàn mở máy tính lên định vị lại chỗ cô ở, lập tức phát hiện cô đang ở sân bay thành phố Giang Sơn. Lúc trước sinh nhật năm hai mươi ba tuổi của cô Thiên Hàn tặng Thẩm Tiên Hạ chiếc nhẫn Ruby tím nhạt. Chiếc nhẫn cô rất thích và luôn đeo bên mình về sau nó bị anh cài định vị. Cô trước nay không hề biết trên người cô có tổng cộng năm định vị mini.

Thiên Hàn nhếch môi cười khế, giới hạn của anh em cũng dám coi thường, trước nay cô luôn như vậy. Lần này phải "dạy" mới được, bị quăng đồ ra bên ngoài người khác mà biết được anh còn chút mặt mũi gì nữa. Hừ.

*

*

*

Chuyến bay chậm hơn nửa giờ, Thẩm Tiên Hạ mệt mỏi ngủ thiếp đi, về mặt cô vẫn giữ mặc, ngũ quan tinh tế nổi bật, đôi môi đỏ mọng quyến rũ, lông mi dài rũ xuống, toàn bộ gương mặt bị che đi bởi cái bịt mắt và cái áo khoác dạ, chỉ lộ ra cái sống mũi dọc dừa thẳng tắp. Cô thong dong mà ngủ, bình tĩnh đến lạ, cô hẳn hẳn không biết được "lão công" nhà mình đang dẫn đuổi đến.

Thời điểm cô cảm giác có một ánh mắt nóng rực nhìn mình cùng với mùi xạ hương quen thuộc, cô bắt đầu hoảng loạn mà trốn, nhưng cánh tay bị bắt lại và bóp chặt cô mới nghiêng đầu đã bị anh kéo bịt mắt xuống.

Thẩm Tiên Hạ há miệng như muốn nói điều gì, Thiên Hàn như róng mi, cánh tay trực tiếp ôm cô lên bắt đầu hôn xuống ngày càng thêm sâu. Thẩm Tiên Hạ bị xóc eo lên, đôi chân thon dài lơ lửng không trung, cách một lớp vải cô phát hiện cơ thể người đàn ông nóng rực, nhịp tim cũng đập rất nhanh. Anh đang nổi hứng thú. Bàn tay biến thái của anh luồn vào trong áo khoác dạ của cô đi xuống dưới bóp mông cô một cái.

"Thiên Hàn! Thiên Hàn! Ngày mai em lên trang nhất mất, mau bỏ em ra."

Anh lơ đãng lời cô, tiếp tục xóc cô lên, ngực cô dán lên ngực anh. _ "Ngoan nào, bỏ em xuống!"

Thiên Hàn mở miệng cười, đằng đằng sát khí lại lưu manh nhìn cô: "Không."

"Em muốn con chứ gì, được, anh cho..."

"Này này... Bé em đi đâu vậy?"

"Đừng có nháo." _ Nói xong anh vỗ vào mông cô một cái.

"Thiên Hàn em còn phải đi diễn."

"Nhưng anh còn phải sinh con."

"Anh điên rồi. Ai đã bảo em đi rồi đừng về."

"Còn nói nữa anh sẽ ở nơi này mà muốn em."

"Vô si, đồ vô lại."

...

Chiếc xe chạy vọt lên đường cái, nhanh chóng mất hút hòa mình vào những ánh đèn nê ong.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiếu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 53: Nỗi lòng của anh

Thiên Hàn vuốt ve sống lưng cô, cúi xuống hôn lên má cô một cái, bên trong phòng yên tĩnh hồi lâu anh mới nói: "Tiểu Hạ, gả cho anh đi!"

Bàn tay thon dài của anh lần chiếm phía dưới buộc cô phải rên rĩ. Thắm Tiên Hạ không còn chút sức lực mềm nhũn nằm trong lòng anh, mắt cô nhìn chăm chú lên gương mặt anh đã ửng hồng. Hai người dính sát vào nhau. Đáy lòng cô phủ tầng sương mù, bất giác cô đưa tay xuống sờ bụng mình.

Thiên Hàn lập tức ôm cô chặt chẽ, động tác vô cùng mạnh mẽ. Cuộc hoan ái kết thúc, cô rũ mi ngủ say, anh nhìn cô suốt đêm đến sáng mới chợp mắt ngủ.

Thắm Tiên Hạ tỉnh dậy khoảng giữa trưa, thấy quần áo mình đã được anh giặt giũ sấy khô treo chỗ mắc áo cô vội vàng lấy đi vào phòng tắm. Lúc này cô mới phát hiện trên tay mình đeo một chiếc nhẫn kim cương hình mặt trăng tinh xảo, cô nhất thời cảm giác mình hồ đồ! Giấy trước còn muốn rời đi giây sau lại tự khuyên nhủ bản thân đừng đi.

Chiếc nhẫn hiệu Infinity Love mới ra mắt gần đây được vô số người đầu giá tranh giành với 99 giác cắt tinh tế. Kì thật, người ta hay nói viên kim cương này có thể biến tình yêu thành vĩnh cửu nhưng cô nghe thật sự rất sáo rỗng. Thời điểm cô định rời khỏi phòng thì tầm mắt vô ý nhìn anh một cái, anh mặc bộ đồ ngủ xanh nhạt, dù khi ngủ thì mày anh vẫn chau lại khó chịu, dưới hàng mi cong dài của anh còn hiện lên vết thâm, anh không ngủ ngon?

Thắm Tiên Hạ bước đến mép giường đắp chăn lên người anh, lòng cô chợt có cảm giác bất an đưa tay lên sờ lên trán anh, cả người anh nóng hổi như lửa.

*

*

*

Thắm Tiên Hạ ngồi trên mép giường, lòng như bị lửa thiêu đốt, anh phát bệnh rồi, bác sĩ Tần mới đo cho anh hơn 39,5 độ. Cô nhớ lại những ngày gần đây anh rất hay đi về muộn, cũng không biết là anh mất nhiều công việc đến phát bệnh. Vài hôm trước cô còn bắt anh đợi mấy tiếng đồng hồ dưới trận tuyết rơi.

Cô vừa thấy Tần Ngôn đứng dậy cũng bật ngồi dậy: "Anh ấy sao rồi?"

Tần Ngôn nhìn cô, nét mặt anh còn có vẻ mệt mỏi hơn cả Thiên Hàn. Giọng nói có chút khàn khàn: "Mệt mỏi vì suy nghĩ quá nhiều cộng thêm cảm mạo, tôi truyền nước cho anh ấy vì hơn hai ngày chưa ăn gì rồi. Còn nữa dạ dày anh ta không tốt đừng để uống nhiều rượu."

Cô mân mê tà áo, môi mím chặt, đầu óc cứ toàn nghĩ đến hình ảnh cô cự tuyệt anh, cổ nổi lên tảng chua xót không thể tả.

Cô gạt đầu tiến anh ta xuống dưới.

"Ái Tâm đạo này có việc gì sao? Tôi gọi cho cô ấy không được. "

Tần Ngôn nhìn đồng hồ lại quay sang nhìn cô mệt mỏi: "Đi qua Mĩ Quốc học rồi!"

"Nhưng Tâm Tâm đang mang thai! "

"Cô ấy muốn đi thì đi, tôi cản được sao."

Thắm Tiên Hạ lắc đầu ánh mắt hạ xuống nhìn mông lung.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiếu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 54: Vì Yêu nên cưới

Thắm Tiên Hạ đặt lên trán anh một chiếc khăn ẩm, cô cởi áo anh ra lau chùi tỉ mỉ, đôi mắt anh nhắm nghiền đôi khi sẽ mở ra xem cô một lúc rồi đóng lại nghiêng đầu cho cô một bóng lưng. Những năm nay mỗi lúc họ giận nhau đều do anh chủ động xin lỗi trước, lịch quay phim của cô dày đặc, anh cũng không khác mấy nhưng mỗi ngày họ đều cùng nhau ăn sáng, tối đến sẽ đi xem phim, dạo phố,... Tối đến lại cùng nhau ngủ, hai người giống như hai vợ chồng trẻ thật sự ngọt ngào. Những tưởng vậy là họ sẽ cùng nhau kết hôn danh chính ngôn thuận cùng nhau xây dựng gia đình nhỏ, cô lại phát hiện mình khó sinh nở. Khó sinh?

Cô đã thử hai năm, họ hai năm rồi không có tin tức gì về cô có thai, đây hoàn toàn là điều không thể. Cô tiếp tục dây dưa với anh, kết cục của hai người cô không dám chắc.

Thắm Tiên Hạ khom người học cách hôn của anh lướt qua môi anh, mí mắt anh mở ra nụ hôn vẫn trì trệ như cũ, Thiên Hàn không có đáp lại để mặc cô nhào trên người mình. Đáy lòng thoáng có chút mềm, tay anh khẽ giật lại bỏ tay cô ra, ánh mắt tối lại, bàn tay đã luồn vào trong váy cô. Nhiệt độ bàn tay

của anh khá nóng vì con sốt còn chưa hạ nhiệt liền chạm đến da thịt non mềm của cô liền nhanh chóng kích thích anh thêm càn rỡ vuốt ve.

"Nhưng, anh vẫn muốn cưới em."

"Thật ra thì thời điểm ban đầu em đã yêu anh, không đủ sao?"

"Anh muốn danh chính ngôn thuận lấy em làm vợ.". Động tác anh dừng lại, nghiêm túc nhìn ánh mắt đen láy của cô.

"Em biết. Nhưng...".

"Ừm."

Thiên Hàn điên cuồng ngậm cắn môi cô càng lúc mãnh liệt, ngực của anh như bị ngọn lửa thiêu đốt, cả cơ thể căng cứng, cuồng dã loại bỏ quần áo trên người cô. Cơ thể mềm mại như nước nằm gọn trong lòng, hơi thở cô càng quét tâm trí anh mềm nhũn. Thiên Hàn lật người đem cô chôn xuống dưới cơ thể mình mạnh mẽ chiếm đoạt.

Bởi vì lực đạo khá lớn, cơ thể của anh dính sát vào cơ thể cô càng lúc càng sâu, Thiên Hàn nâng cầm cô lên sủng nịnh, giọng điệu có chút cầu xin:"Lấy anh đi, được không? "

Thẩm Tiên Hạ vừa định mở miệng, tay anh đã nhanh chóng vòng qua hông cô đè cô phía dưới.

*

*

*

Cả người Thẩm Tiên Hạ mệt mỏi nằm ở trên giường, suốt đêm qua cô bị anh lấn qua lấn lại, người bị bệnh nay đã sớm khỏi, khí lực bùng bùng, còn cô lại sắp biến thành bệnh rồi.

*

Lễ cưới đến nhanh hơn cô dự đoán, cách đêm đó cũng hơn mười ngày.

"Anh rốt cuộc có cho em quyền quyết định hay không? "

"Có."

"Vậy dời hôn lễ lại đi, em chưa sẵn sàng. "

"Em chỉ việc đến đây và mặc váy cưới có gì phải chuẩn bị?"

Thẩm Tiên Hạ:"..."

Thiên Hàn ghé sát tai cô:"Ngủ cũng ngủ rồi, em còn chưa chuẩn bị cái gì? Hừm."

∩ (_ _) ∩

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiếu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 55: Lễ đường

Thẩm Tiên Hạ mặc lễ phục màu đỏ thắm đứng trước gương, cô mỉm cười ngượng ngùng nhìn anh ôm mình ở đằng sau. Động tác anh thuần thục đeo lên cổ cô sợi dây chuyền kim cương màu mận chín.

Thiên Hàn mặc một bộ tây trang màu đỏ, được cắt may tỉ mỉ vừa sát cơ thể anh, khí thế bức người, anh hiên ngang đưa tay chỉnh lại váy áo của cô, bàn tay anh thon dài lướt qua da thịt cô dịu dàng vuốt ve.

Tám giờ sáng anh và cô cùng đến lễ đường ở khách sạn Á Đông. Thiên Hàn nắm tay cô vuốt ve, mắt anh có chút âm trầm nhìn cô:"Mẹ nuôi anh từ Canada trở về.. Còn có Thiên Ki."

Thẩm Tiên Hạ nhìn anh, ánh mắt có chút đau lòng, cuối cùng cô nở nụ cười, vòng tay qua tay anh, thì thầm:"Thiên Hàn, em yêu anh. "

Mười một giờ lễ đường trái thảm đỏ, hòm thư bắt đầu đầy, đến lúc người phục vụ thay hòm thư thứ sáu thì hôn lễ bắt đầu.

Bên cạnh những ly rượu sâm banh màu đỏ là chiếc bánh kem to lớn. Tiệc cưới lấy màu đỏ làm chủ đạo, riêng khách mời phải mặc đồ màu xanh xẫm, chủ rể và cô dâu đều mặc Tone đỏ.

Thắm Tiên Hạ đi đến bàn của bà Thuần Phí, mẹ nuôi Thiên Hàn chào hỏi, đương nhiên cô sẽ bị phạt uống rượu. Thuần Phí là bạn của mẹ anh, những năm trước mẹ anh phát hiện mình bị bệnh khó qua khỏi đã đi qua Mỹ điều trị, nhưng sau đó lại không qua khỏi, bà qua đời. Thuần Phí chính là người mẹ anh, xem anh như con ruột, tình cảm của họ không bao giờ sút mẻ.

"Nữ chủ nhân của Thiên gia rất xuất chúng, ta kính con.". Thắm Tiên Hạ cúi người nhận lấy ly rượu uống sạch sẽ.

Thiên Kì nhìn cô khẽ gật đầu sau đó cũng cùng cô uống một ly rượu, cô chỉ uống một ít, nhưng Thiên Kì lại uống một hơi cạn sạch ly rượu vang đỏ.

*

*

*

Ái Tâm vừa vào sảnh đã gặp phải Tần Ngôn đi cùng một phụ nữ xinh đẹp ngực nở mông cong, cô vừa đáp máy bay xuống, tất nhiên đây là lần đầu gặp anh sau khi về nước. Anh xem ra vẫn tốt...

Tần Ngôn nhìn cô, ánh mắt lạnh lẽo, sau đó kiễng chân nhẹ nhàng lướt qua người cô.

Giai điệu jazz vang lên, mọi người cùng nhau khiêu vũ. Riêng chỉ mình Ái Tâm ngồi đó trầm tư... Hình ảnh đó được thu điểm vào tầm mắt của Thắm Thường. Thắm Thường bị cô vợ nhỏ lôi kéo khiêu vũ nên lực chú ý cũng bắt đầu giảm dần...

Hôn lễ xa hoa trái đầy hoa hồng, ngày hôm đó cả thành phố Giang Sơn như mở hội, cặp đôi nào đến ghi tên chúc mừng đại hỉ sẽ được quà, người đến càng lúc càng đông phải đến hơn mười hai giờ tối mới bắt đầu giảm nhiệt.

*

*

*

Thiên Hàn mặc dù đã đi theo sát cô nhưng cũng có lúc khách quá đông, cô sẽ bỏ anh ra tự mình đi tiếp rượu, tất nhiên anh sẽ không nghe lời, mặc nhiên đi theo cô. Vậy mà, cô vẫn uống nhiều rượu... Kết quả là cô đến điểm mấu chốt lại nôn sạch lên người anh.

- Kết chính văn-

Các chương kế tiếp sẽ là cuộc sống của gia đình Thắm-Thiên sau kết hôn và ad sẽ kể về câu chuyện của Tâm-Tần(Ái Tâm, Tần Ngôn) nhé.

♥♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiếu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 56: Ngoại truyện 1 Nhật kí nuôi heo con

Tôi là Thiên Hàn, tôi đã kết hôn được sáu tháng và hiện nay tôi đang chăm một cô vợ, à không... là con heo.

Bây giờ bốn thiếu gia đang sắp hàng mua trà sữa cho vợ, tôi mang về rất nhanh đưa trước mặt cô ấy, Tiểu Hạ vội ôm lấy trước ngực cười mím như trẻ con uống một hơi cạn sạch. Tiểu Hạ cười với tôi, quần lấy hông tôi như bạch tuột rồi ma mị nói khẽ vào tai:"Đưa em đi ngủ!"

Kết quả vừa lên giường động tác còn chưa dạo đầu con heo này đã phì phò ngủ một giấc. Bốn thiếu gia hầu hạ vợ thay đồ ngủ, cái áo này size to hơn cô thường mặc, không phải chứ. Cũng lúc này cái cơ thể nhỏ trở mình, đôi núm nào đó đang nằm trọn trong lòng bàn tay anh mềm mềm mát rượi, nó to hơn trước rồi nhỏ?

*

*

*

Xin chào, tôi là Thẩm Tiên Hạ..

Lão công nhà tôi bị bệnh sạch sẽ, hờ một tí là lau dọn phòng ngủ. Vì sao ư? Vì tôi hay đem bím bím vào phòng ăn.

"Ấy chết, em lên sáu cân rồi!"

Lão đang đọc sách một động thái cũng không có, chăm chú đọc. Tôi tức giận mắng lão vô tâm, ai ngờ lão nhìn tôi khinh bỉ:" Đáng đời em, đồ xấu xí."

Kết quả là đêm đó có một kẻ bị đuổi ra phòng khách.

*

*

*

Hai tuần sau, cô ấy tăng lên thêm ba cân. Tăng cân đột biến có rất nhiều nguyên nhân, dạo này đầu heo nhà tôi hay ra đường quên mang theo não, đựng đầu quên đó, nói nhiều liên miên, không nói thì lăn ra ngủ, còn có trẻ ba tháng...

Vậy mà đồ ăn vừa đựng vào là nôn ra, chỉ uống sữa là được thôi. Còn bím bím thì đi đâu cũng gặp, bây giờ tôi sẽ cùng vợ ăn bím bím..

Gò má Tiểu Hạ mồm mím, mềm nhũn bị tôi sờ đến mức bị kéo xuống, có ai nuôi vợ giỏi như tôi không.

*

*

*

"Sốt rồi!"

"Như thế nào? Cậu truyền dịch không được, cô ấy sợ truyền."

"Đừng tiêm thuốc, Tiểu Hạ không tiêm được."

"Chết tiệt! Sao vẫn chưa tỉnh?"

"..."

Tần Ngôn cười nhạo một tiếng, khẽ lắc đầu.

"Vi cô ấy bệnh khá nghiêm trọng, tôi về nhà tìm hiểu và xác định vài việc rồi sẽ gọi cho cậu."

Tay Thiên Hàn nhin không được mà phát run, ánh mắt nổi lên tia máu, có hoảng hốt, có run sợ. Một dòng đắng ngắt tràn vào trong miệng, tim anh như bị bóp chặt đến mức thở không nổi.

Tần Ngôn khẽ cười, bác sĩ như anh thật có tâm. Ai bảo đêm khuya anh đang vui vẻ với vợ lại bị tên này làm phiền chứ. Đáng đời.

Cửa biệt thự mở ra, Tần Ngôn quay xe đi về, Thiên Hàn chạy lên lầu đã không thấy cô nằm đó, sau đó có tiếng nôn ọe ở nhà vệ sinh. Anh bước đến vỗ nhẹ vào sống lưng cô, lấy nước cho cô rửa rồi ôm cô lên giường.

"Anh muốn có con không? "

Anh lắc đầu:"Chỉ muốn em."

Cô phì cười, véo má anh mới phát hiện mắt anh long lanh màn nước.

"Sao vậy?"

"..." Anh vội vờn tay tắt đèn.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiểu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 57: Ngoại truyện 2 Heo con mang thai tính khí kì quặc

Quả nhiên trò đùa của Tần Ngôn không có hiệu quả vì hôm sau các bác sĩ giỏi nhất của thành phố Giang Sơn đều ở trước cổng nhà họ Thiên.

Tiền bác sĩ xuống lầu, Thiên Hàn đứng lặng thinh ở cửa nhìn cô hơi thất thần, khóe môi giương lên tạo ra đường cong thật đẹp. Thắm Tiên Hạ cảm giác chỗ mình nằm lún xuống, cô nghiêng đầu bị anh giữ chặt gáy bịt kín môi. Hai đầu lưỡi dây dưa luồn lách vào nhau không rời. Bàn tay thô ráp của anh luồn vào váy cô tới mông vênh lên của cô véo một cái, mông mông của anh nhẹ cắn lên vành tai cô khiêu khích cho nó ửng hồng lên." Heo con, chỗ này to lên rồi này."

Thắm Tiên Hạ lên cân hơn 10 cân, mông chiếm muốn 2/3 nó rồi. nụ hôn vừa dứt cô đã nhào đến đặt anh dưới thân hôn xuống, động tác vừa thuần thực vừa nhanh nhẹn khiến Thiên Hàn phản ứng không kịp bị đè xuống, cặp mông tròn ngời lên bụng anh, đầu ngón tay anh run rẩy nội tâm giãy giụa vài giây một lần nữa xoay người đem cô xuống dưới.

Thiên Hàn vui sướng cực hạn, chìm trong thế giới lạc thú quên mất cô đang mang thai, anh chống người lên dừng yêu cô lại có chút tiếc nuối hưởng thụ chút gió xuân ấm áp. Thắm Tiên Hạ chớp mắt, nhìn anh đang ra khỏi người cô vươn tay ghì đầu anh xuống môi cô hôn tới tấp:"Chồng yêu, em muốn!"

Thiên Hàn vươn tay vén sợi tóc dính lên má cô rồi hôn một cái:"Ngoan, em đang mang thai em không thể động vào anh."

Gương mặt tuần nữ phóng to trước mặt cô, nếu không biết tuổi anh thì cô cũng không nghĩ anh lớn hơn cô hơn mười tuổi. Đầu óc cô mơ hồ... Mang thai? Cô có mang thai. Cô có mang. Nụ cười trên môi càng thêm rạng rỡ, vui sướng từ đáy lòng từng chút tan ra mềm mại.

"Em yêu anh quá, anh giỏi quá!". Giọng cô cất lên như tiếng nhạc du dương, thật êm ái làm anh như đứa trẻ được tán dương.

Thiên Hàn bật cười, đem cô vào trong ngực mà hăm sâu thì thầm:" Em xem thường cho anh thế nào?"

"Mỗi ngày cho anh thêm hai đồng tiền, thế nào?"

Anh phì cười:"em thật hào phóng nha."

"... Mỗi ngày thêm hai lần còn được..". Anh kéo dài hơi, thật chứ không đùa.

"Luu manh!"

*

*

*

"Anh về sau không được chửi chuốt ra ngoài đường."

"Tại sao?"

"Anh có thấy em ngày càng lên cân không, em nhớ bị mất anh thì thế nào?"

Đúng vậy, bà bầu thì lên cân vèo vèo, lão công nhà chị Thắm thì ngày càng đẹp. Ai nói đàn ông sau khi có vợ thì bụng bia đầu hói? Lừa người! Thiên Hàn nhà cô một cân cũng không lên, ngày càng hấp dẫn.

"Á.. Đau! Cẩn nhẹ một chút.". Mỗi sáng lại bị cô cắn một cái lên cổ, mỗi ngày đi làm đều không che được, đây là cách cô đánh dấu chủ quyền.

Có hôm cô thấy anh lén dán keo, xoa thuốc mờ vết cắn thế là cô đổi sang cắn môi...

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiếu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 58: Ngoại truyện 3: Sinh ghen

Khoảng thời gian này Thắm Tiên Hạ cực kỳ tinh dưỡng cơ thể, mọi hoạt động diễn xuất đều tạm hoãn một bên, Thiên Hàn cũng không còn đi công tác thường xuyên như trước mà chú tâm chăm sóc cô. Thắm Tiên Hạ tình cờ quen được một người bạn trên Weibo chắc tuổi cô tên là Thanh Thanh, hôm

nay địa điểm gặp mặt là trung tâm mua sắm ở vùng ngoại ô thành phố nên cô đến trước 10 phút.

Thẩm Tiên Hạ mang thai được 5 tháng, bụng bắt đầu nhô cao, má mẫm mẫm, gương mặt bầu bĩnh đúng là một bà bầu đáng yêu. Cô mang một đôi giày Chanel đế bằng, trang điểm nhẹ nhàng mang theo một chiếc túi Gucci.

Thiên Hàn nhìn thấy cô suốt ngày bấm điện thoại đợi lúc cô đi ngủ liền kiểm tra kết quả liền thấy cô hôm nay hẹn hò phụ nữ trên lạ, anh liền nhìn xem lịch sử cuộc gọi liền biết được họ đã qua lại gần ba tháng nay.

!!

*

*

*

Thiên Hàn chạy đến trung tâm mua sắm truy tìm vợ yêu thì gặp ngay cảnh xuân trước mặt. Lồng ngực anh phập phồng lên xuống, đôi mắt trào tia lửa giận nóng rực nhìn họ hôn nhau. Anh nện từng bước đến gần, tay nắm chặt nắm đầm.

Thẩm Tiên Hạ đang cúi xuống hôn lên má của Đinh Mặc Đường Nhiên thì dư quang khóe mắt thấy được thân hình quen thuộc, cô xoay đầu nhìn thấy anh đang hướng tới phía mình.

"Ông xã! Em ở đây này! Ở đây này!"

Giây sau cô đã chui vào ngực anh.

Cô tự chui vào đó thôi~

Môi anh giật giật:"Em đi lâu thế này là ra đây sao?"

"Ừm.". Cô trả lời bằng hơi mũi.

Ủm cái anh trai em, anh đang tức giận đấy.

Đưa nhóc nhìn thấy anh thì lãnh đạm gạt đầu sau đó nắm lấy tay người phụ nữ bên cạnh nó đòi bế lên.

Anh nhìn cô, cô nhìn anh:"Đây là Thanh Thanh, còn đây là con của cô ấy Đinh Mặc Đường Nhiên, hai em quen nhau trên Weibo. "

"Hừ! Chào cô." _ Để anh chờ com cả buổi chiều chạy ra đây qua lại với phụ nữ, cô đúng là không được anh dạy dỗ kĩ rồi.

Thiên Hàn mỉm cười:"Hôm nay hân hạnh gặp Đinh phu nhân rồi!"

"Nghe danh Thái tử Thiên gia đã lâu, không ngờ anh là chồng của cô ấy nhỉ, quá phúc khí rồi.". Thanh Thanh không ở Giang Sơn, cô ở Bắc Kinh nhưng cô vẫn hay nghe Đinh Mặc Ca nói muốn kinh doanh ở Giang Sơn thì phải cúi đầu trước Thiên Hàn, muốn nhà đầu tư Châu Á thì nhất định gặp Thiên Hàn. Trên đời này thật quá trùng hợp, ông xã cô vừa mới kí hợp đồng bất động sản với Thiên Hàn.

Đinh Mặc Ca ngăn chặn đi tìm vợ, vừa đến nơi lại nghe thấy cô khen nam nhân!

"Thật trùng hợp, Thiên tổng! Lại gặp nhau rồi."

Tối hôm ấy có hai bình giám bị vỡ...

Nam vương ở Giang Sơn đối đầu với ma vương Bắc Kinh.

Chuyện không dừng lại ở đó....

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiểu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 59: Ngoại truyện 4 Đại kết cục

Con chúng tôi cuối cùng cũng chào đời vào đầu năm của 1999, Thẩm Tiên Hạ hạ sinh ba bé toàn là con trai theo đúng như chúng tôi đã siêu âm. Có lẽ ông trời nuông chiều bọn tôi sau đúng một năm chúng tôi liền có một bé gái. Con trai trưởng là Thiên Hàm, tiếp là Thiên Hiến và Thiên Hạo. Ba nhóc có

ngoại hình và gương mặt rất giống nhau nhưng tính cách thì hoàn toàn khác.

Thiên Hàm ham mê đọc sách và nghiên cứu khoa học, tính cách rất khó chiều, ăn uống có chút khó tính, đặc biệt rất thích bóng chày và chơi cờ. Ai cũng bảo nó rất giống tôi khiến tôi vô cùng hài lòng.

Thiên Hiến thích làm diễn viên, lại biết hát nhưng lạnh lùng y như mẹ nó vậy, nó sinh sau Thiên Hàm ba phút ngâm ngùi kêu bằng anh hai.

Còn cậu út Thiên Hạo rất vui vẻ, ham học hỏi và thích du lịch.

Bé gái kém ba anh hai tuổi, tên Thiên Hoa, mặc dù lè loi nhưng được ba anh trai rất thương, chiều chuộng như mạng.

*

*

*

"Anh hai em muốn ăn đào.". Thiên Hoa cầm quả đào trước mặt Thiên Hàm, hươ hươ tay.

"Đề anh hai gọt cho em ". Thiên Hàm cầm lấy nhanh nhẹn gọt vỏ đưa lên miệng em nhỏ.

"Anh ba ơi em muốn ăn sùi cảo.". Miệng còn chưa sạch đã đòi ăn, cô nhảy tọt lên đùi Thiên Hiến, hôn lên má anh.

"Ừm, anh dẫn em đi mua."

"Anh tư ơi em muốn tìm anh Lộc."

"Qua Mỹ quốc mà tìm, anh hết cách nha."

Trẻ con là vậy, cái anh Lộc gì đó bị Đinh Mặc Hi Hi và Thiên Hoa suốt ngày đeo bám mới mười lăm tuổi đã chạy trốn ra nước ngoài du học, tôi cũng hết cách.

*

*

*

Mùa thu đến gần thật mát mẻ, Thẩm Tiên Hạ nằm gọn gàng trong lòng Thiên Hàn ngủ say. Từ lúc nào cô đã lười như vậy đi làm về nằm ườn lên người anh mà ngủ cũng không thèm đi tắm rửa. Thẩm Tiên Hạ cảm thấy thật thoải mái, kì cọ vào người cô mà mát xa, dòng nước nóng chảy xuống người cô nhẹ nhàng, bàn tay luồn vào cơ thể cô xuống dần, cô vừa nâng mí mắt lên thì môi đã bị môi anh áp xuống hôn càng sâu, bàn tay thô ráp nâng mông cô lên ngồi lên đùi anh nụ hôn vẫn không có dứt môi anh di chuyển dần đến khe ngực no tròn thì dừng lại. Cô vẫn không có định mở mắt, anh kiên quyết đâm thật sâu, cô xem đây là trừng phạt. Cô giả vờ mệt mỏi để thoát nạn, hôm nay đạo diễn bắt cô quay cảnh hôn giả, bạn diễn chỉ áp môi vào má trái của cô để lấy góc máy không ngờ đúng lúc đó anh lại đến.

Thiên Hàn rút ra gờ tay lấy khăn tắm bọc lấy hai người tiến đến phòng ngủ, Thẩm Tiên Hạ bị ném trên giường cơ thể liền bị anh đè xuống, anh nắm chặt vai cô để cô nhìn thẳng vào mắt anh, bắt đầu kéo chân cô ra mạnh mẽ đi vào.

"Anh thật quá đáng, em chính là đi kiếm tiền anh làm như em ngoại tình không bằng."

"Em dám!"

"Thiên Hàn, em ghét anh!"

Cuộc hoan ái tiếp tục, để tránh cô cứ lải nhải bên tai anh cứ thế mà trói tay cô lại dùng môi che lấp môi cô, chân cô đá anh kết cục bị anh nắm chặt kết cục lại bị anh kéo lên mà yêu chiều.

Cô ngủ say, môi mỉm cười, trong giấc mơ có người nào đó đang sấy tóc cho cô, hôn lên tóc cô, thay đồ cho cô.

"Thiên Hàn, tất cả là của anh nên việc này tất nhiên anh phải làm."

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiểu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 60: Ngoại truyện 5 Tâm Tần kết hôn

Phiên ngoại: Chuyện của Tâm Tần

Ba năm trước Tần Ngôn và Ái Tâm kết hôn có thể xem là một giao dịch.

"Cảm ơn anh đã cứu Thẩm Tiên Hạ." - Ái Tâm chưa bao

giờ cảm thấy anh đẹp đến thế này, ưu ái nhìn anh miễn phục.

"Tôi không cần lời cảm ơn, ba tôi muốn tôi sinh con nối dõi, tôi thì vẫn muốn tự do, thế nên cô kết hôn với tôi đi!" - Anh vắt chân, nhìn chằm chằm gò má cô.

Ái Tâm vẫn không có cử động.

Anh nhìn cô có chút hứng thú, bật cười: "Cô là luật sư, sau này li hôn cũng không khó khăn gì, dù sau cô cũng nợ tôi một mạng thế nên cô sinh cho tôi một bảo bối là rất công bằng."

Con? Hắn muốn con? Gã đa tình như hắn tìm đại một tiểu thư là được rồi tại sao lại là cô?

Bàn tay cô nắm chặt, Tần Ngôn nhìn thấy hắn cũng có một ngày bị con gái từ chối lại không muốn kết hôn cùng hắn. Tâm mắt anh vẫn dừng lại ở tay cô như cũ.

Ái Tâm thích Thẩm Thường, hắn hơn anh ở điểm nào, tốt cực hơn anh ở điểm nào? Anh thầm cười nhạo mình một tiếng.

"Được! Tôi đồng ý." - Giọng cô mềm du dương như tiếng dương cầm, từng từ chen vào tai anh thật sự ngọt ngào. Tần Ngôn mỉm cười có chút kiêu ngạo, một chút tự đắc.

Nhưng có lẽ trời cho hắn lấy được cô làm vợ nhưng mãi không thể khiến cô yêu hắn.

*

*

*

Hôm ấy vừa tan tầm anh đã về liền mua bánh gato và sữa đậu xanh cho cô, dọc đường có gặp chỗ hoa tươi liền mua về một bó hoa oải hương. Anh và cô kết hôn được ba tháng, vô cùng hòa hợp.

"Ăn tối đi rồi lên lầu nghỉ ngơi."

Cô gạt đầu, ánh mắt cứ nhìn vào anh, một câu cũng không nói chỉ gạt đầu rồi cúi mặt ăn. Ăn xong cô theo thói quen đuổi người một cái, thân thể liền bị anh đè xuống môi cũng bị anh ngậm lấy. Ái Tâm nhăn mày dùng sức đẩy anh ra, nhưng lực anh quá mạnh cộng thêm sự cuồng nhiệt khiến cơ thể cô nhanh chóng bị anh khống chế.

Tần Ngôn duy trì nở nụ cười thỏa mãn hôn càng sâu, nhưng là thời điểm anh đang cao trào thì cái lưỡi bị cô cắn xé.

Anh đau đớn rút khỏi, hoảng hốt nhìn cô.

Cô cười lạnh một tiếng, động động khoe môi: "Tôi mang thai rồi, sau này cũng không cần lên giường." "

ÀM!

Bó hoa bị anh giẫm nát.

Tiếng đóng cửa truyền đến, Ái Tâm nằm trên giường khẽ run lên một cái vội vàng mặc lại quần áo lấy điện thoại ra bấm gọi giáo sư Chu. "Tôi suy nghĩ rồi, tuần sau tôi sẽ đến Mỹ quốc làm thủ tục nhập học."

*

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiếu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 61: Ngoại truyện 6: Chuyện của Tâm Tần

Tần Ngôn là con trai độc nhất của Tần gia, anh phong lưu đa tình nhưng đặc biệt thông minh, bẩm sinh đã là thiên tài nên dù anh không có học hành tử tế vẫn đường đường chính chính thi đậu vào trường đại học Y ở Thanh Hoa. Anh không hứng thú đi theo kinh doanh với bố, thế nên tìm đại một việc để làm tiêu khiển.

Tần Ngôn có chút rung động với Ái Tâm lại bị cô ghét bỏ có chút không cam lòng. Dù trước đó anh có bao nhiêu bạn gái thì sau khi kết hôn vẫn không có quan hệ với bất kỳ cô gái nào.

"Cút!"

Bạn gái bị anh quát đến giật mình, sau đó mỉm cười làm nũng:"Tần thiếu, em muốn."

"Tôi bảo cô cút."

Cô gái kia bị Tần Ngôn dọa sợ phát khóc, tóc bị anh nắm về phía sau.

Thiên Hàn nhìn thấy liền ngăn chặn:"Lão Ngôn hôm nay phát bệnh, cô về đi."

Tần Ngôn chậm rãi dựa lưng lên ghế, nhắm mắt dưỡng thần. Tiếng đàn dương cầm nghe du dương, anh nhủ mi tâm xoa xoa thái dương lấy một điều thuốc ra châm lửa.

"Tôi đặt vé máy bay cho cậu rồi, sáng mai khởi hành."

Thiên Hàn cũng châm một điều thuốc chọt nhớ cô dặn anh không được hút thuốc nên dập tắt, tiện tay nâng lên một ly rượu vang đỏ lắc lư:" Không nỡ ép về à?"

Tần Ngôn tùy ý nốc sạch ly rượu trên bàn, trầm tĩnh mở miệng:"Tôi trước giờ chưa từng bắt ép phụ nữ bên cạnh."

Đã từng có lúc anh mệt mỏi, muốn về nhà cũ nhưng sợ đối diện với ba, sợ ông ấy bắt anh về tiếp quản công ty, căn biệt thự anh và cô ở từ khi cô đi anh về nhà cũng đếm trên đầu ngón tay.

"Nếu không muốn theo đuổi phụ nữ thì đến để bắt con về vậy là được rồi. "

"Con tôi còn chưa có sinh."

"Thế đợi sinh xong vợ con đều bỏ trốn à, cậu có bị điên không? Tần Ngôn, tôi hỏi cậu, cậu sĩ diện cái gì?"

*

*

*

Cậu sĩ diện cái gì?

Vé máy bay đặt trên bàn, anh hung hăng xé nó đi. Không nói lời nào đập một cước vào cánh cửa đi ra ngoài. Anh đi qua Mĩ hơn năm lần, không chỉ gặp được cô mà còn gặp được Thẩm Thường, cô theo anh ta qua đó học tập. Anh không phải sĩ diện mà là không có tư cách, tư cách gì để ghen, tư cách gì để yêu cô.

Chuông điện thoại vang lên, Tần Ngôn vờn tay tắt bỏ. Lần thứ ba thì có mũi giày cao gót đứng trước mặt anh.

"Cô tìm tôi làm gì?"

Lệ Sa Sa nhún vai:"Xin tiền, em và con cần tiền.". Xong đưa tay mình nắm lấy tay anh lắc lư.

"Đến Tần gia lấy, đừng tìm tôi."

"Sẵn tiện mai cô đến bệnh viện cùng tôi xét nghiệm đứa bé."

"Anh không tin tôi? Tôi nghĩ anh nên đi xét nghiệm đứa bé của Ái Tâm thì tốt hơn, biết đâu nó là giọt máu của Thẩm gia nhỉ."

"Cam miệng! "- Tần Ngôn rống lên, mắt nổi lên tia máu.

Lệ Sa Sa chán ghét anh, vô cùng chán ghét. Trước đây anh nuôi cô làm nhân tình, cô vui vẻ đi theo anh năm năm đều đã trôi qua tuổi xuân, ai ngờ anh lại yêu người khác: "Tần Ngôn anh sợ sao, hay là anh chột dạ."

"Cô đừng nghĩ có ba tôi chống lưng cho cô thì muốn làm gì thì làm".

Lệ Sa Sa bĩu môi, dịu dàng ngồi lên đùi anh, cúi đầu hôn xuống.

Lệ Sa Sa bị anh bóp cổ, hít thở khó khăn nhìn anh thương tâm: "Anh thật đáng đời."

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiểu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 62: Ngoại truyện 7: Chuyện của Tâm Tần (2)

Ái Tâm uống thuốc tránh thai trong thời gian dài nên ảnh hưởng đến đứa bé, cuối cùng lại sinh non tại nước ngoài. Trong phòng cô là một mảng tối đen, một ánh sáng cũng không có. Hai năm nay cô đều trở về căn phòng âm u này, ở Mỹ quốc làm việc tại một công ty luật nổi tiếng. Cô gác tay lên trán mệt mỏi, thể mà đã hai năm, cô lại mang thai thêm lần nữa. Lúc cô mang thai lần đầu cũng đi qua đây, lần sau đó sau khi bị sinh non cô liền về Trung Quốc kết cục bị anh tức giận đuổi đi. Ba tháng trước anh còn mò tới phòng tìm cô liền lên giường không cho cô kháng cự, dù sao họ cũng là vợ chồng, đối với việc này cô hoàn toàn không thể từ chối anh.

Lệ Sa Sa là minh tinh hạng A, hai năm trước bí mật sinh con bị người ta phát hiện liền bị xuống dốc không phanh. Cô gặp qua cô ta hơn hai lần đều vì Tần Ngôn. Hần phong lưu đa tình cô không thể cản, càng không có đủ bản lĩnh để giữ chân hắn, huống hồ họ kết hôn giả. Đã bao nhiêu năm rồi anh và cô vẫn thế, anh không thể bỏ cô càng đối xử với anh dè chừng.

Ái Tâm xuống bếp nấu một bát mì nóng hổi, đang ăn thì chuông cửa vang lên.

Tần Ngôn say rượu đứng trước cửa, gục đầu xuống cửa, cô khoanh tay nhìn hắn. Anh mặc chiếc áo lông đen dày cộm bên ngoài với chiếc quần tây màu da bò, khắp khiêng dựa vào vai cô, mùi thơm của nước hoa liền dính vào mũi cô, anh vẫn sử dụng loại này. Cô nghiêng đầu kéo anh vào bên trong rồi đẩy cửa đi vào nhà.

Tần Ngôn nằm sõng soài dưới sàn nhà, miệng lầm bầm: "Ái Tâm, em không có tim."

Cô đi vào bếp rót một li nước liền nghe anh mắng ai đó liền đi đến gần anh để tai sát miệng anh: "Cái gì?"

"Em không tim không phổi. Nói em đó.."

Rất lâu sau Tần Ngôn mới giật giật cơ thể trở mình nôn xuống sàn nhà.

Ái Tâm đương nhiên biết anh có để tâm đến cô một chút nhưng anh vẫn còn nhiều mối quan hệ mập mờ với biết bao phụ nữ khác. Là phụ nữ, ai không ghen? Đến Lệ Sa Sa giả vờ mang thai con anh anh còn không biết có thật hay không nữa. Anh còn nổi cơn ghen với cô? Cô trước giờ trong sạch không hổ thẹn, anh lại dám khi dễ cô.

"Em hao tâm tổn lực có con với tôi có phải muốn nhanh chóng rời xa tôi không? "

Cô thu dọn xong liền kéo anh lên giường cởi đồ lau người. Cơ thể anh nặng cô rất mệt mỏi, đối diện câu hỏi của anh cũng không có trả lời. Đột nhiên mắt anh mở ra đồ ngầu nhìn cô, ươn ướt.

Anh nhìn cô có chút sợ, vươn tay vuốt ve gương mặt cô: "Anh sợ mất em."

Nói xong liền kéo người cô xuống nằm lên ngực anh, anh cúi trần, cô mặc đồ ngủ không bra. Hai cơ thể liền nóng lên. Tần Ngôn phục hồi tinh thần giây sau liền đi vào vấn đề.

Cô nắm cổ anh: "Nhẹ chút, con sẽ bị ảnh hưởng. "

Anh cẩn thận vuốt ve cô hồi lâu mới tiếp tục.

"Đừng xa anh, được không? "

Anh van nài.

Giọt nước mặn mặn rơi xuống môi cô bị anh hôn lấy, ánh mắt sâu thẳm nhìn cô, một giọt nữa rơi xuống.

Hốc mắt Ái Tâm có chút hồng nhìn anh, cổ họng hơi nóng, cô cố sức kiềm chế cảm xúc nhìn anh đang khóc. Thời điểm anh hết kiên nhẫn chờ câu trả lời của cô, nâng người rời khỏi người cô, cô liền nâng người hôn lên môi anh.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiểu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 63: Ngoại truyện 8 Di chúc

Cô cùng anh về Trung Quốc, họ cùng nhau đón đứa con đầu lòng. Ông bà ngoại ở Giang Sơn rất thích trẻ con luôn dẫn nó về nhà chơi. Tần Ngôn ngày nào cũng có ca phẫu thuật, về rất trễ, cô cũng vậy, nhất là sau khi tốt nghiệp thạc sĩ luật ở Mỹ danh tiếng cô càng lớn, cô mở một công ty luật riêng. Bao năm làm việc cũng không đủ để mở công ty, cô chỉ tùy tiện mở miệng muốn được xây dựng công ty của riêng mình, nói ra ước mơ năm mười tám tuổi cho anh nghe, thật không ngờ ba tháng sau cô có thể chính thức ngồi lên vị trí CEO.

"Đây là hợp đồng bên công ty Tần Lạc."

Thư kí Kiều Mỹ đưa cho cô bản hợp đồng.

Cô đang gõ bàn phím gạt đầu một cái, lúc này mới chợt nhớ. Tần Lạc? Không phải là cha của Tần Ngôn hay sao?

Cô lướt nhìn bản hợp đồng, yêu cầu đối phương giúp ông hoàn thành di chúc đưa đứa con trai về tiếp nhận gia nghiệp.

Tần Lạc là công ty thuốc nổi tiếng, được xây dựng hơn tám mươi năm nay, mấy năm gần đây do thiếu nguồn vốn xoay vòng bị không ít cổ đông rút lui.

Ái Tâm hít một hơi sâu, quan hệ của Tần Ngôn và ba không được tốt mấy năm nay cô không phải không biết, hơn nữa anh chính là cháu trai độc tôn của Tần gia. Cô còn nhớ, lúc Lê Sa Sa giả vờ mang thai, Tần Lạc còn cử cả bác sĩ riêng chăm sóc cô ấy mời cả chuyên gia dinh dưỡng nấu cho cô ăn.

Từ lúc cô sinh ra Tần Nghiêm, ông luôn tìm cách để lấy nó về. Cũng đúng, Tần Ngôn đã 33 tuổi không còn nhỏ. Nói không chừng công ty sẽ không trụ được lâu, Tần Lạc vì muốn có con nối nghiệp đã ngoại tình bên ngoài sinh ra hai đứa bé gái. Ông ta đã hết cách thật rồi.

Ái Tâm đi đến trước ghế sofa ngồi xuống, gọi cho anh một cuộc điện thoại.

Rất lâu sau anh mới nhắc máy:"Sao thế?"

Anh vừa chuẩn bị thêm ca phẫu thuật, anh vừa nghe điện thoại vừa đeo bao tay vào.

Ái Tâm cắn chặt răng:"Bác Tần vừa hợp tác với công ty em, nhờ em giúp hoàn thành di chúc."

Anh nghiêng đầu, hỏi lại:"Em nói cái gì?"

Sau đó hiểu ra rồi "Ồ" một tiếng.

Cơ mặt cô cũng giãn ra.

Tần Ngôn đặt chiếc áo trên tay xuống cầm điện thoại lên:"Cho nên bảo bối của anh cảm thấy khó xử sao?"

Mặc dù nói như vậy rồi, anh cũng không có tức giận. Nhưng cô biết bao năm nay anh vẫn không thể trút bỏ, đối với những thủ đoạn trên thương trường anh lại vô cùng ghét bỏ. Anh càng ghét người đàn ông đó hơn. Nếu không phải vì ông ta dùng thủ đoạn liên hôn với gia tộc họ Hứa, ép em gái anh phải tự sát trong ngày sinh nhật thứ 19 thì quan hệ bây giờ giữa bọn họ sẽ không như thế này.

"Anh đồng ý!"

Giọng anh nhẹ nhàng truyền đến.

Đồng ý? Dễ dàng như vậy sao?

Cô còn nghĩ anh sẽ nổi giận với cô.

"Thật.. thật sao?"

Bên kia truyền đến giọng cười từ mũi. Anh còn vui vẻ như vậy sao?

"Mặc dù ông ta đáng ghét thế nào, quan hệ giữa anh và ông ta vẫn không thể phủ nhận. Huống hồ em vừa mở công ty, khó khăn nhiều như vậy, quan hệ lại ít. Anh điều hành Tần Lạc có thể bảo vệ em."

Thật ra công ty Tần Lạc có tên gọi là King One, nhưng sau mỗi người tiếp quản sẽ ghi tên người đó lên, lập riêng biệt. Cái đó từ người sáng lập nó ra để ghi lên gia phả, tuyệt đối không được khác họ, không thể là con gái vì con gái sẽ sau này lấy họ của chồng.

"Em là luật sư đấy, ai có thể bắt nạt em."

Cô cười. Trong lòng bỗng tan ra ấm áp.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiểu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 64: Ngoại truyện 9 Tàn Nghiêm

Tàn Nghiêm bằng tuổi Thiên Hàm, Thiên Hiến và Thiên Hạo. Ái Tâm làm luật sư bảo vệ Thẩm Tiên Hạ, cô ấy dạo này hợp đồng quảng cáo khá nhiều liền đem bốn đứa con của mình đến Tần gia chơi. Bốn chàng trai và một cô gái, Thiên Hoa được cưng chiều nhất nhưng lúc nào mặt mày cũng muốn khóc. Tàn Nghiêm vừa bước xuống lầu thấy Thiên Hoa mắt đã sáng lát sau lại lạnh nhạt không có cảm xúc.

Cái Thiên Hoa liên tục nhắc đến anh Lộc, tên thật là Lâm Ôn Cẩm. Lộc là viết tắt những chữ cái đầu của tên ấy. Cha là bộ trưởng bộ ngoại giao, mẹ là thư kí của Liên Hợp Quốc làm việc ở nước ngoài. Lâm Ôn Cẩm năm nay mười lăm tuổi vừa đi du học nước ngoài. Khí chất vô cùng hoàn mỹ, được huấn luyện võ thuật và học tập từ nhỏ.

*

*

*

Một hôm cô đi làm về phát hiện phòng sách bị náo loạn, cô hoảng hốt đi qua phòng Tàn Nghiêm thì lại có rất nhiều loại máy móc, có cả kính hiển vi. Tàn Nghiêm ngồi trên ghế, chân còn không chạm được sàn cảm cúi viết gì đó. Ái Tâm đến gần mới phát hiện cậu đang giải luận văn của thạc sĩ nghiên cứu sinh.

Cô há miệng kinh ngạc, lại lắc đầu nhìn những con số cậu viết. Cô nghĩ thầm, chắc cậu xem nhiều phim khoa học viễn tưởng nhiều quá, hay nghiên cứu gì đó đưa ra giả thuyết nên ghi ghi chép chép thôi.

Cậu chỉ mới hơn năm tuổi làm sao có thể làm được chứ. Cô lén lấy bài làm của cậu đưa cho Tàn Ngôn xem, anh nghi ngờ nhìn cô, cô kinh ngạc nhìn anh. Khóe mắt của anh bỗng xẹt qua tia lửa điện sáng chói. Ngày hôm sau, Tàn Ngôn liền đến phòng Tàn Nghiêm, cô tưởng anh sẽ tức giận không ngờ anh lại cùng con ghi ghi trên bảng, anh giảng con chép. Anh chỉ con bấm máy, chỉ con số liệu, nói gì đó cô không thể hiểu.

*

*

*

Bắt đầu năm mười tuổi, Tàn Nghiêm đã được vào phòng thí nghiệm của trường đại học Thanh Hoa, nghiên cứu sinh- vật lí tại đó. Tàn Ngôn mua cho cậu một biệt thự ở đó, cuối tuần đón cậu về.

Năm mười bảy tuổi, Tàn Nghiêm nhận được giải thưởng nhà khoa học trẻ tuổi tuyển thẳng vào đại học Oxford nước Anh. Cô rất tự hào về thành tích của con, từ năm mười tuổi đã không được gần con đến lúc vừa lớn lại đi du học, Ái Tâm thật sự chán nản hướng chỉ lúc trước nghe lời anh sinh thêm một đứa ít nhất bây giờ cũng không cô đơn thế này.

Tại nhà hàng thành phố Giang Sơn tên Hồng Ngự.

Tám giờ tối.

Ái Tâm mặc chiếc váy đơn giản màu lục diện với đôi guốc xám tro, thời gian biến cô thành một ma nữ giới luật sư, hô to gọi bão, đánh đầu thắng đó. Người ta hay nói vui rằng, nếu một ngày cô ly hôn chắc chắn cô sẽ giành tất cả tài sản về tay mình không chừa một xu nên Tàn Ngôn lảng tử đành quay đầu không dám trăng hoa như trẻ.

Tàn Ngôn giờ đã đứng đầu Tần thị, là một ma vương trong ngành bào chế thuốc, có lẽ từ ngày tiếp nhận Tàn Lạc, King One trở thành thương hiệu đứng đầu cả nước. Xây dựng thêm nhiều hệ thống bệnh viện do chính anh làm đại sứ.

Hai người từ biệt thự Tần gia đến nhà hàng Hồng Ngự.

"Tiễn một lần sáu bảy đứa đi du học, sau này bọn mình đều sẽ già đi." Cô chính là than vãn.

Anh nghiêng đầu, vòng tay qua ôm cô:" Rồi nó sẽ lớn tiếp nối chúng ta, em nhỉ."

"Tần Nghiêm dạo này không vui lắm, có phải do con bé Thiên Hoa không đi theo cùng không? "

"Lúc đầu nằng nặc đòi Tần Nghiêm dẫn đi theo cuối cùng Lâm Ôn Cẩm trở về nên kiên quyết không đi nữa."

Chiếc xe nhẹ nhàng lảng bảnh, bên trong họ vẫn tiếp tục bàn chuyện.

*

*

*

Trên bàn có sáu chàng trai và hai cô gái

Thiên Hàm, Thiên Hiến, Thiên Hạo, Thiên Hoa, Tần Nghiêm, Đinh Mạc Đường Nhiên, Đinh Mạc Hi Hi và Lâm Ôn Cẩm.

Cả ba nhà đều có mặt, nhà hàng Hồng Ngự tổ chức ngoại cảnh, người lớn sẽ tụ lại nói chuyện với nhau bàn bạc, lớp nhỏ sẽ có không gian riêng nói chuyện.

Lâm Ôn Cẩm vươn tay trước mặt Thiên Hoa: "Anh mời em một điệu nhảy nhé!"

Anh mặc bộ vest màu tím than ưu nhã nhìn cô, đôi chân dài miên man đứng trước mắt cô. Tóc anh khá gọn gàng được cắt tỉ mỉ, ngũ quan tinh xảo dung hòa, đôi môi mỏng quyến rũ màu bạc khẽ cười. Anh hai mươi bảy tuổi, nhà ngoại giao ưu tú vừa về nước, hai anh em khá ăn ý nhau. Thiên Hoa mặc chiếc váy đỏ thắm, má ửng hồng vươn tay ra nắm lấy tay anh. Sướng chết mất thôi.

Lúc này đôi giày da nâu đứng trước mặt cô, còn chưa kịp phản ứng tay cô đã bị anh nắm lấy dùng lực của tay kéo cô vào lòng.

Năm ấy cô mười lăm tuổi. Anh mười bảy tuổi. Họ cùng nhau nhảy một điệu jazz quen thuộc. Tần Nghiêm nhìn cô, giọng nghiêm túc của thanh niên mới lớn: "Em quyết định không đi cùng anh sao?"

Thiên Hoa nhìn cặp đôi Lâm Ôn Cẩm và Đinh Mạc Hi Hi đang khiêu vũ, tròn mắt nhìn anh: "Hôm nay anh lại phá chuyện tốt đẹp của em."

Tần Nghiêm nhìn cô, đôi mắt đỏ ngầu, tay kẹp chặt eo cô ép cô dính sát vào mình. Mặc cho cô vùng vẫy dè môi mình xuống môi cô hôn sâu.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiểu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 65: Ngoại truyện 10 Gặp lại (end)

Tám năm sau...

Giang Sơn vẫn là thành phố sa hoa và nhộn nhịp. Ngoài đường hệ thống tin tức đưa tin.

"Xin chào chúng tôi hiện tại đang ở University of Oxford đón các tiến sĩ khoa học vừa thảo nghiệm nghiên cứu khoa học sinh học vật lý. Được biết có 20 tiến sĩ sẽ hoàn thành cuộc thảo nghiệm này. Trong đó tiến sĩ trẻ nhất là 25 tuổi đến từ Trung Quốc."

Sau đó có một đàn người bước ra, phía trước là vệ sĩ bao vây đoàn tiến sĩ khoa học. Màn hình nhanh chóng chuyển sang tin tức khác.

"Thiên Hoa, trưởng biên tập muốn gặp cô."

Thiên Hoa đang viết báo cáo thì bị trợ lý trưởng biên tập gọi, cô vừa làm xong bài báo đầu tiên của tháng này trong lòng vô cùng thoải mái.

Cô gõ cửa, hồi hộp bước vào. Nếu bài báo cô có thể được lên trang nhất thì sẽ được tiền thưởng năm nay khá lớn tha hồ mà đi Nam Du.

Trưởng biên tập là phụ nữ trung niên, biết cô là con gái của Thiên Hàn cũng không dám giao việc cho cô khá nhiều nhưng tạp chí tháng tới nhất định phải có tin tức nổi bật, nếu không cô sẽ bị sa thải.

"Cô đến Anh Quốc công tác, sẵn cho tôi vài tin tức về đoàn khoa học này."

Một sấp tài liệu trên tay, cô nhìn đến ngây ngốc ra: "Không phải chứ?"

Không được.

Cô ta nhìn cô, ngón tay gõ lên bàn." Nghe nói phân nửa số họ sẽ về quê hương của họ làm việc, đoàn này tuổi tác không lớn chỉ từ 25 đến 30. Cô thu thập tin tức về họ như sở thích, nơi họ hay đến, nếu có thể thì chà trộn vào nơi họ ở tìm kiếm mồi."

"Tôi không đi, họ được bảo vệ nghiêm như vậy tôi quá nhỏ bé đi đến còn không đụng được sợi lông của họ đã bị ăn thịt rồi."

"Vậy trong số họ có một người Trung Quốc cô tìm cách tiếp cận cậu ấy đi. Nếu không, tuần này nộp đơn thôi việc cho tôi."

Trưởng biên Hà nuốt ngụm nước bọt, phải nói cô lấy bao nhiêu can đảm để đưa ra quyết định này.

Cô bé Thiên Hoa này làm việc luôn nhờ năng lực tuyệt đối không nhờ vào gia thế để tiến lên. Cô không nghĩ cô ấy sẽ từ bỏ công việc này.

Thiên Hoa nắm ngực mình, bứt rứt tay chân, lẩn qua lẩn lại phòng làm việc trưởng biên mấy lần, bà ấy nhất quyết từ chối.

"Không phải có hạng mục bên Nam Bình chơi có ai đi sao, tôi có thể qua đó."

"Không được, rất nguy hiểm."

Ở Nam Bình xảy ra địa chấn, sạt lở đất nghiêm trọng. Cô là tiểu thư Thiên gia, cô mà có việc gì cô có chết cũng không hết nạn.

"Sáng mai tám giờ đến sân bay cho tôi hoặc gọi cho tôi đơn thôi việc."

Hừ.

Anh cũng ở đó, người duy nhất ở Trung Quốc, chỉ bằng cô gọi cho anh một cuộc gọi.

Nhưng trước giờ cô chưa hề có gọi anh.

*

*

*

Thiên Hoa hậm hực đến sân bay, đến đó sẽ mua một máy ảnh vậy, chiếc máy ảnh này là Lâm Ôn Cảm cho cô không thể để nó mạo hiểm nên vứt nó trong phòng. Cô nhìn cái thẻ đen trong tay, đi làm việc bên ngoài gần một năm vẫn không thể tự nuôi nổi mình lúc nào cũng quẹt thẻ của ba. Hu hu, cô thật vô dụng đến nuôi mình mà nuôi cũng không nổi.

Cô cầm điện thoại định tắt máy thì tin nhắn vang lên, cô bấm xem.

[Tàn Nghiêm về nước rồi, cô không cần qua đó nữa, mục tiêu kế tiếp là Tàn Nghiêm. Kèm theo là một bức ảnh của nam nhân.]

Thiên Hoa cầm chặt điện thoại nghiêng răng len kết, âm ỨC hét lớn:" Tàn Nghiêm! Tên khốn kiếp!"

Mặt cô ngẩng lên trời.

Dư quang cô nhìn thẳng.

Thân ảnh trong hình hiện ngay trước mắt cô. Hắn mang âu phục xám tro, áo khoác dài chạm gối, tóc mái che đi nửa con mắt chim ưng, đôi mắt đang dán chặt lên người cô, môi khẽ cười lạnh nhắc chân đi lướt qua cô.

Hoàn

16/8/2017_8/7/2019

Bộ truyện có 55 chap chính văn và 10 phiên ngoại. Cũng gần 3 năm "Đại thiếu gia tôi ghét anh" mới hoàn thành, cảm ơn các bạn đã đồng hành cùng tôi. Sau khi viết xong, trong lòng bỗng thổn thức khôn nguôi về chuyện tình của Hoa_ Nghiêm. Sau khi viết xong vài bộ, Mốc sẽ làm bộ truy thê, cường thủ hào đoạt nam nữ chính sẽ là Hoa_ Nghiêm nhé!

Mọi người hãy gặp ta trong:" Sự trả thù của thiên thần" nào! Let's go!!

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiếu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.